CARTEA SERBĂRILOR ŞCOLARE

Vasile Poenaru

Editura CORESI

editura CORESI

CARTEA SERBĂRILOR ŞCOLARE

15 scenete şi 70 de poezii pentru elevii claselor I-VIII

Vasile Poenaru

CARTEA SERBĂRILOR ŞCOLARE

Scenete şi poezii pentru serbări la clasele I–VIII

Cântecele aferente lucrării se descarcă de aici:
http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/

Editura CORESI

Coperta: **Delia Eftimie**

© Editura CORESI. *Toate drepturile rezervate.*
Editura CORESI este marcă înregistrată a S. C. CORESI SRL, J 40/527/1991.
Adresa: Editura CORESI, CP 1–477, Bucureşti
Telefon/fax: 021 223 2012; 021 223 2015
Internet: www.coresi.net
E-mail: coresi@coresi.net

Cartea Serbărilor Şcolare a fost distinsă cu premiul Asociației Bucureşti a Uniunii Scriitorilor din România.

Fotografiile îi reprezintă pe micii actori de la Şcoala cu clasele I–VIII „Axente Sever“ din Aiud sub îndrumarea doamnelor Ana-Maria Maier şi Natalia Bardi, cărora li se datorează şi fotografiile. Autorul şi Editura le mulțumesc şi pe această cale, atât elevilor, cât şi cadrelor didactice, care au pus în scenă câteva piese din prezentul volum.

ISBN 978-973-137-127-6

Made in Romania

Prefață

Prezenta lucrare se adresează elevilor din clasele I–VIII, precum şi cadrelor didactice care predau la aceste clase. Scenetele şi poeziile cuprinse în ***Cartea Serbărilor Şcolare*** *pot fi atât un suport pentru organizarea serbărilor pentru clasele I–VIII, cât şi o lectură instructivă pentru perioada vacanțelor.*

Cartea Serbărilor Şcolare *s-a născut ca răspuns la numeroasele solicitări venite pe adresa Editurii încă din anul 1990 din partea cadrelor didactice. Lucrarea oferă material pentru şapte serbări:*

- ***Serbarea Abecedarului;***
- ***Serbarea de Ziua Copilului;***
- ***Serbarea de sfârşit de an şcolar;***
- ***Serbarea de Ziua Națională;***
- ***Serbarea de Crăciun;***
- ***Serbarea de Ziua Femeii;***
- ***Serbarea de Paşti.***

Am căutat să punem la dispoziția elevilor, învățătorilor şi diriginților un material bogat şi adecvat, pe care să îl poată folosi în completarea materialelor adunate de ei în decursul timpului. Orice serbare şcolară este o sărbătoare, atât pentru elevi, cât şi pentru dascălii lor şi, nu în ultimul rând, pentru părinții elevilor. Iar pregătirea unei serbări este un

excelent prilej de a pune în valoare imaginația şi creativitatea fiecăruia – elev sau profesor.

Avem convingerea că apariția cărții de față poate stimula elevii să participe la organizarea serbărilor. Pentru aceasta, pe toți cei care urmează să ia parte la serbare, învățătorul sau dirigintele îi va invita să citească tot materialul aferent serbării respective. Pe baza acestei lecturi, fiecare poate veni cu propuneri privind: alegerea scenetei, repartizarea rolurilor, alegerea recitatorului pentru fiecare poezie în parte, transformarea poeziilor în cântece prin găsirea unor melodii adecvate, realizarea decorurilor, a costumelor, alegerea recuzitei. Implicarea elevilor în organizarea serbărilor le va stimula talentul, creativitatea, le va solicita imaginația şi inteligența, va permite manifestarea personalității fiecăruia.

Atât scenetele, cât şi poeziile au un grad diferențiat de dificultate, deoarece s-a avut în vedere segmentul de vârstă al cititorilor: 6–15 ani. Temele abordate sunt foarte variate: dragostea şi respectul față de părinți, bunici, învățători şi profesori, recunoştința față de cei care ne învață carte, credința în Dumnezeu, respectarea valorilor morale, iubirea față de semeni, iubirea de țară, răsplata pentru munca temeinic făcută, generozitatea, modestia, cinstea, înțelepciunea, cumpătarea, bucuria jocului şi a vacanțelor şi multe altele.

Câteva recomandări

• Decorurile şi costumele se vor realiza după posibilități. Pentru decoruri se pot folosi planşe mari din carton – pe care se vor desena peisajele adecvate –, ce se vor amplasa pe fundalul scenei. La nevoie, se poate renunța complet la decor, urmând ca „Povestitorul“ sau un prezentator să descrie în cuvinte cadrul în care urmează să se desfăşoare acțiunea. Costumele, de asemenea, se pot realiza cu cheltuieli minime, folosind articole de vestimentație deja existente, care, cu un mic efort de imaginație, se pot adapta la nece-

sitățile serbării. Pentru confecționarea costumelor, se poate folosi cu succes hârtia creponată – ieftină şi uşor de utilizat.

• Rolurile într-o sceneţă pot fi interpretate de elevi de vârste diferite. Unele roluri pot fi interpretate de învățători sau profesori.

• Dacă situația o cere, se poate renunța la unele personaje sau pasaje din scenete (de exemplu, în cazul scenetei „Eu ştiu că tu eşti Moş Crăciun“, se poate renunța la o parte din poveşti, dacă sceneta pare prea lungă).

• Unele poezii (cum ar fi textele noi pentru cântecele tradiționale de Crăciun şi de Paşti) pot fi recitate sau pot fi cântate pe melodiile cunoscute. De exemplu, „Zurgălăi“ pe melodia „Jingle Bells“, „Noapte de har“ pe melodia „Stille Nacht, heilige Nacht“, „O, brad iubit“ pe melodia „O, Tannenbaum“ („O, brad frumos!“) şi aşa mai departe.

• Poeziile mai lungi şi acelea unde este prezent dialogul pot fi interpretate de doi sau mai mulți elevi.

• Selectarea poeziilor şi a scenetelor ce urmează a fi prezentate la serbare se poate face fără a se ține cont de secțiunile cărții, care au numai un rol orientativ. Astfel, se poate alege, spre exemplu, o sceneţă din secțiunea „Serbarea de sfârşit de an şcolar“ pentru a fi pusă în scenă de Ziua Copilului etc. Învățătorii, diriginții, profesorii au deplină libertate de a decide în acest sens. Textele pot fi, de asemenea, adaptate în funcție de nivelul fiecărei clase. Iar sugestiile copiilor în această problemă vor fi cu siguranță foarte interesante.

Considerăm că organizarea unei serbări şcolare poate fi şi un prilej de atragere a elevilor spre lectură, spre genurile liric şi dramatic. Prin îndrumarea dumneavoastră, stimați învățători şi profesori, dintre elevii care vor juca mici roluri în serbările şcolare se vor ridica actorii, poeții şi dramaturgii de mâine.

Cântecele aferente lucrării se descarcă de aici:
http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/

SERBAREA ABECEDARULUI

Cântecele aferente lucrării se descarcă de aici:
http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/

Cântec *Karaoke*

Învăţătoarea mea

Mi-ai pus creionu-n mână:
M-ai învățat să scriu.
Eşti zâna mea cea bună.
Ca tine vreau să fiu!

Să-ndrum şi eu copiii
La carte, deşi-i greu.
Lumină vadă fiii
Românilor mereu!

Mi-ai pus creionu-n mână:
Mi-ai pus pe frunte-o stea.
Eşti zâna mea cea bună,
Învățătoarea mea!

Ştiu de-acuma să citesc

Scumpă Doamnă-nvățătoare,
Vă aduc o floare-n dar:
Acum nu mai simt mirare
Privind în Abecedar!

Toate literele-n carte
Sub privirea mea vorbesc –
Îmi spun c-o să-ajung departe:
Ştiu de-acuma să citesc!

Doar aşa voi creşte mare,
De ne-nvins ca un stejar.
Scumpă Doamnă-nvățătoare,
Vă aduc o floare-n dar.

A **e sunet de-nceput**

A e sunet de-nceput:
A deschide alfabetul.
Doamna noastră a ştiut,
Explicându-le cu-ncetul,

Să aducă pas cu pas
Literele-n fața noastră;
Şi în suflet ne-au rămas
Cu privirea ei albastră.

Şi mereu, când spunem ***A***,
Chipul drag în gând ne-apare
Blând şi cald, o dulce stea:
Doamna noastră-nvățătoare.

Curcubeul

Eu iubesc culoarea roşie:
Îmi plac florile de mac.
Şi, de mă priveşti întruna,
Mă-nroşesc de tot şi tac.

Admir şi portocaliul:
Îl numesc oranj în zori.
Când desfac o portocală,
Nu mai vreau alte culori!

Cinste ei, culoarea galben:
Soarele ce dă lumina.
Raza-i caldă n-are seamăn
Şi îmi bucură grădina.

O, dar şi culoarea verde!
O găsesc la orice pas –
În pădure-n toiul verii
Nu îmi vine s-o mai las.

Mă pierd în culoarea-albastră:
E în ochii mamei mele
Şi de-aceea-mi pun în glastră
Un buchet de albăstrele.

De mă joc cu indigoul,
Scriu în şapte exemplare
Vreo poveste-nchipuită,
Când nu ies la o plimbare.

Seara, violet e cerul,
Când mă plimb cu bicicleta
Şi iubesc, din cauza-asta,
Floarea zisă Violeta.

Povestind acestea, eu
Pot să-mi amintesc uşor
Ce culori în curcubeu
Scutur stropii unui nor.

Lunile anului

IANUARIE-i lună rece,
FEBRUARIE iute trece,
MARTIE-i plin de ghiocei,
APRILIE naşte miei,
MAI ne-aduce numai floare,
IUNIE – vacanța mare!
IULIE-i cuptor de soare,
AUGUST cară în hambare,
SEPTEMBRIE cheamă la carte,
OCTOMBRIE rodu-l împarte,
NOIEMBRIE-i tare noros,
DECEMBRIE naşte pe HRISTOS.

Zilele săptămânii

LUNI mă scol cu chef de şcoală,
MARȚI am mintea mai domoală,
MIERCURI gândul mi-e departe,
JOI citesc o scurtă carte.
VINERI de joacă-mi descântă,
SÂMBĂTĂ joaca mă-ncântă,
DUMINICĂ joaca-i sfântă.

Oaia doar o vorbă ştie

Oaia doar o vorbă ştie
Şi-o tot strigă pe câmpie:
Beee! Beee!

Bucuroasă pare ea
Că-a trecut deja de A.
Beee! Beee!

Zăpăcită cum mai e,
Nu-l găseşte şi pe C:
Beee! Beee!

Printre miei, sub cer, zglobie,
Ea citeşte doar ce ştie:
Beee! Beee!

Bursucii şi Grivei

Trei bursuci s-au bucurat
Că sunt tari la numărat
Şi-au pornit-o spre Grivei,
Înarmați cu oase trei,

Să-i propună,-n glas mieros,
Târgul cel mai ruşinos:
Să „numere“ ei cu glas tare
Ouăle de prin cuibare,

Iar Grivei să stea în tindă
Somnoros – şi să pretindă
Că nu vede, prin urmare,
Nicio urmă de mişcare.

Dar Grivei, cățel cu şcoală,
Are altă socoteală.
Iar el numără cât zece:
Niciun bursuc nu-l întrece.

Şi aşa, ca „epilog“
(Zis şi „partea de sfârşit“),
Vă transcriu, cu un chibrit,
Prea încinsul dialog:

BURSUCII:

„Unu–doi, unu–doi,
Ai văzut bursuci ca noi?“

GRIVEI:

„Trei–patru, trei–patru,
Stați pe loc, că-ncep să latru.“

BURSUCII:

„Cinci–şase, cinci–şase,
Nu lătra, că-ți dăm trei oase!“

GRIVEI:

„Şapte–opt, şapte–opt,
Cuibaru-l păzesc mort-copt!

Nouă–zece, nouă–zece,
De Grivei nimeni nu trece.“

Buzunarele

Mamă scumpă, sunt cuminte
Şi-am să-ți fac o rugăminte:
Eu aş fi puternic tare,
De-aş avea opt buzunare.
Pantalonii mei cei roşi
Tare-ar vrea să le mai coşi
Buzunarul pentru pietre,
Ca să-aprind vreo şapte vetre,
Buzunarul pentru oase,
Să-i duc lui Grivei vreo şase,
Buzunarul pentru gume
Ca să mă tot țin de glume,
Buzunarul pentru timbre:
Toți colegii vor să schimbe,
Buzunarul pentru broaşte,
Că-apar multe după Paşte,
Buzunarul pentru boabe,
Să hrănesc vreo şapte gloabe,
Buzunarul pentru carte,
Ca să-mi fac în viață parte,
Buzunarul de dulceață,
Să fiu dulce-ntreaga viață.

De ce se-nvârte Terra?

De ce se-nvârte Terra?
De ce sunt stele-n cer?
De ce se-opresc şi ziua
Şi joaca? Ce mister!

De ce nu-i numai soare,
Lumină, fără nor?
N-aş vrea somn, nici mâncare!
Doar m-aş juca de zor!

Joaca ar fi eternă
Şi n-ar mai trebui,
Cu fruntea grea pe pernă,
Să-aştept o nouă zi.

Alfabetul animat

Scenetă
pentru părinți şi învățători,
jucată
de cei mai tineri cititori.

PERSONAJELE:

Povestitorul
Litera A, costumată în Albină
Litera Ă, costumată în trântorul „Ăăă…“
Litera Â, costumată în gândăcelul „Â“
Litera B, costumată în Buburuză
Litera C, costumată în Cocoş
Litera D, costumată în Drumețul cu Desagă
Litera E, costumată în Elefant
Litera F, costumată în Furnică
Litera G, costumată în Greier
Litera H, costumată în Hribul Haralambie
Litera I, costumată în Iepure
Litera Î, costumată în Înger
Litera J, costumată în Jaguar
Litera K, costumată în greutatea de 1 Kg
Litera L, costumată în Lup
Litera M, costumată în Maimuță

Litera N, costumată în Narcisă
Litera O, costumată în Omidă
Litera P, costumată în Păpădie
Litera Q, costumată în „Quebec“ – balonul cu sfoară lungă
Litera R, costumată în Rac
Litera S, costumată în Schior
Litera Ş, costumată în Şoricel
Litera T, costumată în Taur
Litera Ţ, costumată în Ţap
Litera U, costumată în Uliu
Litera V, costumată în Veveriţă
Litera W, costumată în păpuşa Wanda
Litera X, costumată în copilul cu Xilofon
Litera Y, costumată în cheiţa Yale
Litera Z, costumată în Zână

Toate personajele vor purta pe piept şi pe spate cîte un carton mare cu litera reprezentată de fiecare. Costumaţia nu e obligatoriu să fie completă: se pot folosi şi numai câteva elemente care să sugereze personajul reprezentat.

POVESTITORUL
(În fața cortinei)

Dragii noştri spectatori,
Mame, tați, frați, verişori,
Fiți cu noi îndurători!

Anu-ntreg am cercetat
Cartea toată,-n lung şi-n lat –
Literele le-am aflat.

Le-am văzut, le-am cunoscut,
Pe hârtie le-am țesut,
Le-am dat viață, le-am crescut.

Acum vi le-nfățişăm
Şi de n-om şti să jucăm,
De ne mai şi încurcăm,

Fiți cu noi îndurători –
Mame, tați, frați, verişori,
Dragii noştri spectatori.

(Se ridică, încet, cortina. Apare o poiană într-o pădure, plină de flori, bine luminată.
Intră Litera A, costumată în Albină.)

LITERA A

Eu sunt A de la Albina.
Am în fagurii-aurii
Alba miere şi lumina
Soarelui în orice zi.

(Intră Litera Ă, costumată în trântorul „Ăăă...“. Vorbeşte tărăgănat şi cu ezitări.)

LITERA Ă

Eu sunt trântorul zis „Ăăă...“
Ce săăă spun... Căăă, de măăă-ntrebi,
Eu o săăă-ți răăăspund tot – Ăăă...
Căăă... mai bine-ți vezi de trebi!

(Intră Litera Â, costumată în gândăcelul „Â“.)

LITERA Â

Între voi mă voi vârî,
Că eu sunt Litera Â:
Â din „gând“, din „blând“, din „vânt“;
Gândăcelul din „cuvânt“.

LITERELE A, Ă, Â

(Dansează, rotindu-se în cerc.)

A, Ă şi Â din A:
Trei vocale ştim deja!

Apă, aer, vară, cânt,
Sfântă-i viața pe Pământ!

(Ies. Intră Litera B, costumată în Buburuză.)

LITERA B

Eu sunt B, o Buburuză
Bine-ascunsă-ntre bujori!
Ba-s bondoacă şi ursuză,
Ba joc bâza printre flori.

(Intră Litera C, costumată în Cocoş.)

LITERA C

Eu sunt C de la Cocoş,
Cânt în zori cu încântare,
Că mi-e dat din moşi-strămoşi
Să mă bucur când e soare!

(Intră Litera D, costumată în Drumețul cu Desagă.)

LITERA D

Dragi drumeți! Cu-a mea desagă
Doldora... de orişice,
Drumeția doar mi-e dragă!
Descifrați-mă: sunt D.

LITERELE B, C, D

(Se prind de mâini şi se rotesc în ritm de dans.)

Trei consoane – B, C, D,
Au pornit-o repede
Să alerge pe câmpii
Şi să sufle-n păpădii.

LITERA E

(Strigă din culise – la început ca un ecou.)

E! E! E! Cine mă cere?
O consoană poate fi:
Singură-a pornit, măi vere,
Şi doreşte-a se rosti!

(Intră Litera E, costumată în Elefant.)

LITERA E

Eu sunt E! Mare şi tare:
Port consoanele-n spinare!
Duc consoanele-n oraş,
Mai puțin consoana... Haş!

(Intră Litera F, costumată în Furnică.)

LITERA F

Oare E ce vrea să zică?
Decât mine nu-i mai tare!

Eu sunt F (ef) de la Furnică,
Dar îl duc pe E...-n spinare!

(Ies literele B, C şi D. Intră Litera G, costumată în Greiere.)

LITERA G

Fie-ți milă, Furnicuță,
De un G... – Greier în frig.
Vara-s gras şi-am glas, drăguță,
Dar acum, de foame strig!

(Intră Litera H, costumată în ciupercă: Hribul Haralambie.)

LITERA H

Sunt Haralambie, un hrib;
Am eu haz, dar râd cam ştirb!
Greiere, nu mă-ntrista:
Nu mă lua drept... hrana ta!

LITERELE E, F, G, H
(Se țin de mâini şi cântă, rotindu-se în cerc.)

Suntem E, F, G şi H.
Suntem cei mai scumpi din lume!
Ne purtăm frumos, gingaş,
Jucăm hore, facem glume.

(Ies. Intră Litera I, costumată în Iepure.)

LITERA I

Sunt un Iepure isteț,
Mi se zice I cel iute,
Singur sunt mai îndrăzneț,
Dar de-apari, mă sperii... Du-te!

(Fuge într-un colț. Intră Litera Î, costumată în Înger.)

LITERA Î

Sunt Î: înger păzitor;
Iepuraş, unde te duci?
Vino-aici, încetişor,
Că te apăr de năluci.

(Iepurele revine în centrul scenei, lângă Înger şi se iau de mână. Intră Litera J, costumată în Jaguar.)

LITERA J

Iepure, teamă nu-ți fie!
E sunt J, un Jaguar,
Dar Jaguar de jucărie!
Nu mănânc iepuri pe jar!

(Intră Litera K, costumată într-o greutate de 1 Kg.)

LITERA K

Sunt K. De la Kilogram.
Măsori cu mine-orice povară.

Brațe larg deschise am.
Sunt o literă mai rară.

LITERELE I, Î, J, K

(Se prind de mâini şi dansează, cântând.)

Suntem I, Î, J şi K,
Noi întruna ne-am plimba,
Kilometri înaintăm
Şi din joacă nu-ncetăm!

(Ies. Intră Litera L, costumată în Lup.)

LITERA L

Eu sunt L, un lup laş, moale,
Un lup lin, căci, cum se ştie,
Nu atac la drumul mare
Decât cerbii... de hârtie.

(Intră Litera M, costumată în Maimuță.)

LITERA M

Sunt maimuța zisă M
Şi de nimeni nu mă tem.
Mănânc miere, mure, gem
Şi în junglă eu vă chem.

(Intră Litera N, costumată în Narcisă.)

LITERA N

Eu sunt N de la Narcisă,
’Naltă sunt şi dichisită,
Apretată şi decisă
Să fiu cea mai îngrijită!

(Intră Litera O, costumată în Omidă.)

LITERA O

Eu sunt O, de la Omidă,
O oglindă mi-aş dori:
Toată vara cea toridă
Din ochi mereu m-aş sorbi!

LITERELE L, M, N, O

(Dansează.)

Noi suntem L, M, N, O,
Ne rostiți în vorbe mii,
În „lumină“, „nor“, „maro“,
„Ochi“, „lentilă“, „melodii“.

(Ies. Intră Litera P, costumată în Păpădie.)

LITERA P

Eu sunt P, o Păpădie,
Pată palidă pe plai.
Plină sunt de poezie:
Încep „piatră“, „pană“, „pai“.

(Intră Litera Q, costumată în balonul „Quebec“, cu sfoară lungă.)

LITERA Q

Eu sunt Q, balon cu sfoară
Lungă, ca să pot să zbor
Şi „Quebec“ mă botezară!
Am pedală şi motor.

(Intră Litera R, costumată în Rac, mergând în zig-zag.)

LITERA R

Eu sunt R, un rac de mare,
Negru sunt ca rândunica.
Râd întruna şi îmi pare
Că de râs mă prinde... frica!

(Intră Litera S, costumată în Schior.)

LITERA S

Eu sunt S, de la Schior,
Specialist în schi alpin.
Dar şi marea o ador –
Când mă duc la schi... marin.

LITERELE P, Q, R, S
(Dansând.)

Noi suntem P, Q, R, S,
Ne pornim acum şi-ades

Să rostim prin codrul des
Vorbe pline de-nțeles.

(Ies. Intră Litera Ş, costumată în Şoricel.)

LITERA Ş

Eu sunt şoricelul Ş
Şi-n şoproane mă tot joc.
Şotii fac şi mă feresc
De pisici – să n-am vreun şoc!

(Intră Litera T, costumată în Taur.)

LITERA T

Eu sunt T. Sunt ca un Taur:
Tare, trist, tăcut, atent.
Lupt, trântesc chiar şi-un balaur;
Forța mea e un torent.

(Intră Litera Ț, costumată în Țap.)

LITERA Ț

Eu înțep! Sunt țapul Ț!
Țip şi sar cu coarnele!
Țintesc țurțurii-ascuțiți
Şi cățeii adormiți!

(Intră Litera U, costumată în Uliu.)

LITERA U

Eu sunt U din Uliu: un
Pui, de urmărirea mea
Scapă numai dacă-i bun
Şi-ascultă pe mama sa!

LITERELE Ş, T, Ţ, U

(Dansând.)

Noi suntem Ş, T, Ţ, U,
Oare cine ne văzu
În trei şoapte vii, fierbinți
Şi-un şuvoi de rugăminți?

(Ies. Intră Litera V, costumată în Veveriță.)

LITERA V

Eu sunt Veverița V.
Pasul meu e repede.
Veselă, vioaie, vie,
Vin la voi cu voioşie.

(Intră Litera W, costumată în păpuşa Wanda. Face o reverență şi se prezintă.)

LITERA W

Dublu W – păpuşa Wanda!
Aparțin fetiței Anda.

Eu şi un clown cu-un lung trombon
Cumpărat din Washington.

(Intră Litera X, costumată în copilul cu Xilofon.)

LITERA X

Eu sunt X. La xilofon
Pot să cânt o zi întreagă.
Xenia – la saxofon.
Îi transmit prin fax: mi-eşti dragă!

LITERELE V, W, X
(Dansează)

Suntem V, W, X,
Niciodată nu dăm chix.
Vieţuim în kiwi, pix...
Venim, domnilor, la fix!

(Ies. Intră Litera Y, costumată în cheița Yale.)

LITERA Y

Sunt Y, cheița Yale
De la uşa dumitale.
Eu încui şi eu descui;
Pe-un inel poți să mă pui.

(Intră Litera Z, costumată în Zână.)

LITERA Z

Zău că eu sunt zâna Z!
Zveltă zburd în zori de zi!
Ultima-s din alfabet.
Zic: de azi puteți citi!

LITERELE Y, Z

(Dansează.)

Noi suntem Y şi Z,
Ne visează-orice poet.
Ne-ați găsit, păşind încet,
La sfârşit de alfabet.

(Ies. Intră grupuri-grupuri literele din întregul alfabet. Trec în fugă prin centrul scenei. Fiecare grup de litere îşi rosteşte distihul corespunzător:)

LITERELE A, Ă, Â

A, Ă, Â din A,
Trei vocale, uite-aşa!

LITERELE B, C, D

B, C, D, – B, C, D,
Trei consoane – cu un E –,

LITERELE E, F, G, H

E, F, G, H,
Au pornit-o spre oraş,

LITERELE I, Î, J, K

I, Î, J, K,
Lungă-i calea şi e grea,

LITERELE L, M, N, O

L, M, N, O –
Prin cartea cu coperți maro,

LITERELE P, Q, R, S

P, Q, R, S –
Şi s-au poticnit ades!

LITERELE Ş, T, Ț, U

Ş, T, Ț, U –
Pîn' la urmă, ce crezi tu?

LITERELE V, W, X

V şi W şi X,
Află c-au ajuns la fix.

LITERELE Y, Z

Y, Z, – Y, Z,
Şi-s stăpâni pe alfabet!

POVESTITORUL

Mame, tați, frați, verişori!
Nu am fost şovăitori!
Poate ne trimiteți flori!

Am trecut, încet-încet,
De la A, până la Z,
Prin întregul alfabet –

Fără chin şi pauze.
Merităm A – PLA – U – ZE!

Cortina.

Carnavalul cifrelor

Scenetă
pentru părinți şi învățători,
jucată
de cei mai tineri... socotitori.

PERSONAJELE:

Căpcăunul, care se hrăneşte cu cifre şi face copiii să greşească la calcule
Cifra 0, o fetiță cu un balon mare
Cifra 1, un băiat cu un baston
Cifra 2, o fetiță cu o balanță
Cifra 3, un băiat cu un ceas mare cu trei limbi
Cifra 4, o fetiță care conduce o maşină
Cifra 5, o fetiță costumată în stea de mare, cu cinci brațe
Cifra 6, o fetiță cu o coroană cu şase zimți
Cifra 7, un cosaş cu o coasă
Cifra 8, o fetiță cu o pianină de jucărie
Cifra 9, un băiat cu un tablou mare reprezentând soarele sau costumat ca atare

Personajele reprezentând cifre poartă câte un carton pe piept şi unul pe spate, pe care e desenată cifra corespunzătoare.

Decor: o pajişte în faţa unui castel. Poarta castelului se poate deschide şi închide – pe acolo dispar personajele după ce îşi joacă rolul pe scenă. Un copac în dreapta sau în stânga scenei, sau o stâncă, după care se va ascunde Căpcăunul. Lumină de după-amiază. Căpcăunul în centrul scenei.

CĂPCĂUNUL

Să vedeţi, dragi spectatori:
Eu mă hrănesc cu erori!
Cu erori de calcul, deci;
Şi aşa, trăiesc în veci!

Sânt un mare Căpcăun!
Pe copii îi zăpăcesc.
De-aceea, la câte un
Extemporal, ei greşesc.

Iar acum – spectacol mare!
Carnavalul cifrelor
Îmi va-aduce de mâncare
Tot ce pot să prind din zbor!

Să mă-ascund... căci pe cărare
Se aude-un foşnet... bun!
De nu prind eu vreo eroare
Să nu-mi spuneţi... Căpcăun!

(Se ascunde. Intră Cifra 0, o fetiță cu un balon uriaş. Toate Cifrele vorbesc către spectatori, când nu se adresează Căpcăunului.)

CIFRA 0

Cum vedeți, sunt Cifra 0.
Eu sunt cifra cea mai tare!
De mă-aşez după vreun număr –
Îl fac de zece ori mai mare!

Numai singură când sunt
Poți să nu ții cont de mine,
Fiindcă eu însemn doar faptul
Că-s nimic: nici rău, nici bine!

CĂPCĂUNUL
(Iese din ascunzătoare pe neaşteptate şi o prinde pe Cifra 0)

Stai aşa, să te mănânc,
Balonaşule gingaş.
Sper să fii umplut cu unt,
Miere, gem, halva sau caş!

CIFRA 0
(Speriată.)

Căpcăunule, fii bun!
Numere mănânci, se ştie.
Dar din zero, zero iei!
Lasă-mă mai bine vie!

Lasă-mă să bat la poarta
Fericitului castel
Unde-ncepe carnavalul
Cifrelor. Uită-al tău zel,

Căci apare Cifra 1
Din spatele-acelor stânci,
Sprijinindu-se-n baston...
Cifra asta s-o mănânci!

CĂPCĂUNUL

Bine, bine, intră-atunci
În castelul fermecat,
Unde-ncepe carnavalul
Cifrelor, pe înserat.

(Cifra 0 intră în castel. Căpcăunul se ascunde. Intră Cifra 1, un băiat cu un baston.)

CIFRA 1

Reprezint singurătatea.
Nu degeaba-s Cifra 1!
Căci bastonul meu e unic,
Cum şi Soarele-i doar unul!

Toți ca UNU e o vorbă
De frăție şi iubire.
Cu UN pas începe totu',-n
Armonie şi unire.

CĂPCĂUNUL

(Intrând pe neaşteptate şi înhăţându-l.)

Cifra 1, unde mergi,
Un toiag trăgând mereu?
Te-ai gândit că te înhaţ
Şi te-nfulec, lacom, eu?!

CIFRA 1

Căpcăun înfometat,
Lasă-mă la carnaval.
Sunt cerneală şi hârtie
Şi n-am gust de caşcaval.

Cel mai bine-ar fi să-aştepţi,
Lăsând pace între noi,
Căci de dincolo de râu
O să-apară Cifra 2.

Cifra 2 e mult mai mare,
Decât mine,-i neîntrecută!
De o cercetezi, vezi bine:
Mă-ntrece sută la sută!

CĂPCĂUNUL

(Îi dă drumul Cifrei 1.)

Dacă-apare ca balanţă,
Sper să fie chiar gustoasă...
Poate cântăreşte mere
Sau vreo gâscă grea şi grasă!

(Cifra 1 intră în castel. Căpcăunul se ascunde. Intră Cifra 2, o fetiță cu o balanță.)

CIFRA 2

Frica de singurătate
Vindecată-i doar în doi.
Sunt în orişice pereche:
Gemeni, biciclete noi,

Doi cercei sau două vite
Care trag la-acelaşi jug,
În doi ochi, în ochelari,
În coarnele de la plug.

Nicidecum să nu te pui
Cu puterea mea! Că-apoi –
Cum începem lupta dreaptă –
O să vezi că fac cât doi.

CĂPCĂCUNUL

(Intrând pe neaşteptate şi prinzând-o.)

Şi eu am o foame-n mine
Cât doi căpcăuni de soi.
Bine-mi pare; că de-acuma
S-a zis cu tine, Cifra 2!

CIFRA 2

Lasă-mă! Căci carnavalul
N-are haz fără perechi.

Vezi mai bine că apare
Cifra 3, cu ceasu-i vechi.

CĂPCĂUNUL

Cifra 3 va fi mai bună
De mâncat! Te las atunci.

(O lasă. Cifra 2 intră în castel. Ascunzându-se.)

Să mă-ascund, privind în zare,
Peste dealuri, peste lunci.

(Intră Cifra 3, un băiat cu un ceas mare.)

CIFRA 3

Eu sunt Cifra 3 şi car
Ceasul cu trei limbi: orar,
Minutar şi secundar.
Vă-arăt ora foarte clar.

Eu marchez trei perioade:
Trecut, prezent şi viitor
Şi trei vârste-aduc în viaţă
Pentru omul trecător.

CĂPCĂUNUL
(Intră pe neaşteptate şi îl prinde.)

În adâncul gurii mele
Într-o clipă să dispari.

Gras şi mare eşti, măi frate,
Şi aşa gustos îmi pari!

CIFRA 3

Ba să ştii, cu-nfometarea
Ta nu-i de glumit.
Stai şi-aşteaptă Cifra 4 –
Cu-o maşină a pornit!

CĂPCĂUNUL

Da, mai bine-aştept să vină
Cifra 4. Sună bine,
Cred că e ceva mai mare
Şi mai grasă decât tine.

(Îi dă drumul. Cifra 3 intră în castel. Căpcăunul se ascunde. Intră Cifra 4, o fetiță cu o maşină.)

CIFRA 4

Uite,-aşa, pe patru roți,
Am pornit în patru zări
(Patru puncte cardinale)
Nesfârşite căutări,

Să găsesc, cu ochii-n patru,
Tot visând prin vânt şi ploi
La noroc şi fericire,
Un trifoi cu patru foi.

CĂPCĂUNUL

(Intră pe neaşteptate şi apucă cu mâinile maşina.)

Stai uşor, maşină iute,
Cu motor în patru timpi,
Că-n zăvoi, visând trifoi,
Poți să capeți patru ghimpi

Şi din roțile umflate
O rămâne-un biet oftat.
Hai mai bine să te-nfulec,
Că te văd cu cap pătrat!

CIFRA 4

Lasă-mă, distrugătoare
Forță, brută şi nedreaptă,
Că, din mările gândirii,
Vine Cifra 5. Aşteaptă!

(Îl împinge pe Căpcăun şi intră în castel. Căpcăunul se ascunde. Intră Cifra 5, o fetiță costumată în stea de mare, cu cinci brațe.)

CIFRA 5

Ai văzut o stea de mare,
Cu cinci brațe, pe uscat?
Cinci degete mâna are
Pentru scris, pentru pictat.

Ştii? Cinci zile lucrătoare
Dacă mintea-ți foloseşti,

Poți să-ajungi stăpân pe zare,
Să câştigi tot ce-ți doreşti.

Cu cinci degete,-a ta mână
Neîntrecută poate fi,
Dacă mintea ta-i stăpână
Când începi a plănui!

CĂPCĂUNUL

(Intră pe neaşteptate, prinzând steaua de mare de un braț.)

Nu mai scapi tu, stea de mare,
Căci te-am prins de-acum de braț.
După-o lungă aşteptare,
Pot să-nfulec cu nesaț!

CIFRA 5

(Nu se teme.)

Tu eşti fiara ce aduce-n
Calcule erori, greşeli.
Nu mă sperii, Căpcăune!
Fugi, păcatele să-ți speli!

(Îl loveşte cu unul din brațele libere. Intră în castel. Căpcăunul se ascunde. Intră Cifra 6, costumată în fetița cu o coroană cu şase zimți.)

CIFRA 6

Coroana mea, cu şase zimți,
Vă spune că sunt Cifra 6.

În şase se-împletesc, cuminți,
Funiile cele groase –

Ca pe şase râuri line
Bărcile la mal să legi.
Şi mai poți să faci din şase
Chiar şi trei perechi întregi!

CĂPCĂUNUL

(Intră pe neaşteptate şi o prinde de mână.
Cifra 6 se sperie.)

Ce uşor te sperii! Şase!
Că apare Căpcăunul!
Te mănâncă una-două,
E înfometat, nebunul!

CIFRA 6

Căpcăune, ştiu că poți
Prea uşor să mă învingi
Dacă pui pe vreun elev
Să spună: trei plus trei fac... cinci!

CĂPCĂUNUL

Dar devin o fiară rea
Şi aproape-ncep să latru
Când eleva silitoare
Spune: doi plus doi plus doi fac patru!

(Cifra 6 îl loveşte cu coroana în cap, scapă şi intră în castel.)

CĂPCĂUNUL

Vai, ce doare! Măi, ce-o fi,
Nicio cifră n-am mâncat.
Sunt copiii-aşa de-atenți?
Cifrele – le-au învățat?

(Intră Cifra 7, costumată în cosaş, cu coasa pe umăr.)

CIFRA 7

Bună ziua, Căpcăune!
Să-ți cosesc păşuni ai vrea?
Lucrez toată săptămâna,
Că sunt şapte zile-n ea!

CĂPCĂUNUL

Cum, de mine nu ți-e frică?
Doar sunt mare şi lihnit!
Mai degrabă vino-aci, că
N-am păşune de cosit.

CIFRA 7

Mai întâi spui, „Bună ziua!“,
De ai şapte ani de-acasă!
Cât priveşte lunga-ți foame –
Să-ți dau iarbă, de la coasă?

Şi să ştii că nu-mi prieşte
Să mă pui pe foc la copt.
Cel mai bine stai şi-aşteaptă...
Te-nțelegi cu Cifra 8.

(Intră în castel.)

CĂPCĂUNUL

Măi, să fie, că mi-a zis-o!
Ce-atitudine s-adopt?
Nu-i nimic. Aştept să vină
Cifra următoare: 8.

(Intră Cifra 8, o fetiță ducând o pianină de jucărie. Se sperie şi caută să-l ocolească pe Căpcăun.)

CIFRA 8

Căpcăun! Să nu te-apropii
Şi să-mi tulburi drumul drept!
De greşeli nu am nevoie!
Pe elevi vreau să-i deştept!

Să le cânt câte opt note
Pe-un pian de nuc, maro:

(Solfegiază.)

Do, re, mi, fa, sol, la, si, do.
Do, si, la, sol, fa, mi, re, do.

CĂPCĂUNUL

Ah, visez greşeli, mi-e foame,
Cifre, numere-aş mânca!
Dă-mi, te rog, şi mie-o şansă,
Vino-încoace, nu pleca!

(Aleargă după Cifra 8, fără s-o prindă. Aceasta face câteva ture pe scenă, apoi dispare pe poarta castelului. Căpcăunul se ascunde. Intră Cifra 9, un băiat care, fie este costumat în soare, fie poartă un desen mare cu soarele.)

CIFRA 9

Primăvara, vara, toamna –
Nouă luni pe an – e soare!
La şcoală mă-nvață Doamna
Să mă bucur de culoare!

CĂPCĂUNUL

(Intră repede, dar se opreşte brusc, orbit, clătinându-se nesigur pe picioare.)

Mă orbeşti! Cum să te-atac?
Tu eşti cifra cea mai mare!
Oare, când te scriu elevii,
Nu greşesc, din întâmplare?

CIFRA 9

Păi, elevii toți, cuminții,
Trec deja de clasa-ntâi!

Ce greşeli aştepți de-acuma
Şi pe-aici de ce rămâi?

Mergi în pace, Căpcăune,
Du-te! Paşte iarbă, flori!
Când elevii ştiu prea bine
Cifrele, nu fac erori!

(Intră în castel.)

CĂPCĂUNUL

V-ați luptat, elevi, cu mine-
Aproape-ntregul an şcolar.
Am pândit orice greşeală.
Şi adesea nu-n zadar.

Însă-acum, la carnavalul
Cifrelor, degeaba vin!
Adunarea şi scăderea
Numerelor pe deplin

O cunoaşteți – şi mi-e teamă
Că rămân flămând cu voi.
La cei mici – sau la cei leneşi –
M-oi întoarce înapoi!

(Face semn de adio cu mâna.)

Cortina.

SERBAREA
DE ZIUA COPILULUI

Cântecele aferente lucrării se descarcă de aici:
http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/
CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/

Sărbătoarea Copiilor

Cât sunt copil, o sărbătoare
E fiecare zi din viață.
Mă-alintă mama, iubitoare.
Bunica, dulce, mă răsfață.

Mă văd în fiecare floare
Şi-mi râd bujorii de pe față.
Mă-ncântă orişice culoare
Şi-ascult cu drag orice povață.

Blând, Doamna mea învățătoare
Să deschid cartea mă învață.
Iar tata, când mă vede,-o zare
De zâmbet are sub mustață.

De Unu Iunie, din soare
Vine-o mai albă dimineață.
Cât sunt copil, o sărbătoare
E fiecare zi din viață.

Joaca

Vine vulpea în şopron
Şi-i şopteşte lui Anton
Că-a aflat că-i de *bon ton*
Cu găini să joci şotron.

Dar Anton nu-i visător
Şi-i explică, muşcător,
Că-l aşteaptă cu mult dor
La şotron pe Vânător.

Vulpea fuge de îndat'
Şi la joacă-a renunţat.
Joaca nu e de jucat
Când n-o joci cu gând curat.

Jucării

Pe unde-am trecut,
Uneori am văzut
Jucării
Fără copii.

Însă niciodat'
N-am aflat
Copii
Fără jucării.

Jucăria
Este bucuria
Fiecărei zile.

Joacă-te, copile!

Gloria şi oglinda

Gloriei oglinda-i place
Şi mereu se uită-n ea.
„Cine e cea mai frumoasă,
Oglinjoară? Eu sunt? Da?“

Ei! Oglinda nu vorbeşte,
Dar, văzându-se în ea,
Crede Gloria că astfel
Îi răspunde-aceasta: „Da!“

Mama Gloriei îi spuse:
„Schimbă întrebarea-acu’:
Oare cine-i mai urâtă?
Să-ți arate cine! Nu?!“

Gloria se duse-n grabă
La oglindă şi-ncepu:
„Cine e cea mai urâtă?“
I-arătă oglinda: „Tu!“

Atunci Gloria-nțelese
Că-i uşor să te încrezi
Când te cauți doar pe tine
Şi te-admiri în tot ce vezi.

Pune tu mereu oglinda
Unde-i bine s-o aşezi:
Să te uiți doar când te piepteni
Sau te-mbraci, nu când lucrezi.

Când voi fi mare

Eu voi fi, când voi fi mare
(Am o listă... să-mi ajungă!):
Medic, inginer, profesor
Şi pilot de cursă lungă.

Tata spune: „Nu se poate,
Nu-ți ajunge viața toată!“
Nu-i nimic: o rog pe mama
Şi-o să mă mai nască-o dată!

Vasilică şi veverița

Vasilică, la Sinaia,
Vede veverița-n parc
Cum se-agită, joacă: zboară
Ca săgeata dintr-un arc.

„Ah, ce bucurie mare
E-n ființa ta cea mică!
Ce agilă eşti, ce iute!“
O admiră Vasilică.

Îi răspunde veverița:
„Mintea ta mai ager zboară,
Gândul tău e mult mai iute,
Când înveți frumos la şcoală!“

Cântec

Karaoke

Am găsit o gărgăriță

Am găsit o gărgăriță
Pe o floare,-n stropi de rouă.
O bobiță-mpodobită,
Punct de ruj cu áripi două.

Vrei să vii la mine-acasă,
Surioara mea să fii?
Te-ngrijesc, te pun la masă,
Îți spun basme, poezii!

Mulțumesc pentru ofertă,
Gărgărița îmi vorbi.
Dar nu pot: am casă mare
Şi mi-e plină de copii.

Trebuie să zbor în grabă
Printre maci şi flori de tei
Să le duc un strop de rouă
Şi să stau mai mult cu ei.

Am aflat cuvântul magic

Am aflat cuvântul magic –
E cuvântul ***mulțumesc.***
Îl rostesc, pornit din suflet.
Am ajuns să-l îndrăgesc.

O formulă şi mai scumpă
Oamenilor, e ***vă rog.***
De n-o spun, nu-s luat în seamă,
Cât aş fi de pisălog.

Când te văd, spun ***bună ziua,***
Iar când plec, ***la revedere.***
Când vorbeşti, eu nu-ți tai vorba.
Dacă dormi, păstrez tăcere.

Nu te fac să-aştepți vreodată
Şi mă port frumos la masă.
Eu respect pe toată lumea.
Am cei şapte ani de-acasă.

Comparaţia

Am aflat de la ursoaică
(Ea ştia de la un lup)
Că adesea este şcoala
Comparată cu un stup.

Mi-ați putea şi mie spune,
Ce voia să însemneze,
Comparația aceasta?
Pe ce vrea să se bazeze?

Uite, spune-o veveriță
Cu ochi vii, fire isteață:
La albine se munceşte;
Muncă fac şi cei ce-nvață.

Zumzetul acestor treburi
E la fel, în stup şi-n şcoală.
Mintea noastră e un fagur.
De n-o umplem – va fi goală!

Dar învățătura şcolii
Ne e hrană şi putere.
Noi o strângem pentru viață.
Şcoala-i ca un stup cu miere.

Oile

Oile grăsane,
Bârsane, obeze
N-au timp nici să ofteze.

Gata sunt
Să pleznească
Dar nu pot
Să se-oprească:

Oile obeze
Un singur lucru ştiu
Să facă:
Să pască, să pască.

Nu pot să se-oprească,
N-au timp nici să ofteze
Şi-s gata să pleznească.
Un lucru doar ți-ar cere:
Să pască, să pască!

Iar din iarbă lapte scot
Pentru mieii lor cu bot
Umed, cald, cu iz de iască.
Mieii trebuie să crească!
Şi-atunci ele se socot

Chemate să pască,
Să pască, să pască.

Iar păstorul nu le cere
Prin trifoiul crud, plăpând,
Decât ca, din când în când,
Să behăie de plăcere.

Cei trei purceluşi

*Scenetă**

PERSONAJELE

Mama Purceluşilor
Purceluşul Mare
Purceluşul Mijlociu
Purceluşul Mic
Iepuraşul 1 (o fetiță)
Iepuraşul 2 (o fetiță)
Iepuraşul 3 (o fetiță)
Lupul
Țăranul

**Prelucrare după cunoscuta poveste englezească cu acelaşi titlu.*

O poiană într-o pădure. Intră trei Iepuraşi. Au voci de fetițe.

IEPURAŞUL 1
(Către spectatori)

Ați mai văzut vreodată o pădure aşa de mare, de deasă şi de plină de toți arborii şi toate florile din lume? Nici măcar nu se poate imagina o pădure mai frumoasă şi mai veselă decât aceasta. Poienile acestei păduri, înțesate de ciuperci şi de ierburi de toate felurile, sunt aşa de atrăgătoare, că toată ziua, noi, iepuraşii, dar şi veverițele şi şoriceii ne adunăm aici pentru lungi conversații plăcute sau pentru a dansa unii cu ceilalți.

IEPURAŞUL 2
(Către spectatori)

Iar viața... Oh, viața în această pădure este minunată, este fericirea pe pământ. Păi.. până şi Lupul, care locuieşte nu departe de aici, nu îndrăzneşte să atace vreun animal din pădurea noastră. Preferă să meargă pe jos cât mai departe de această pădure şi să atace animalele din sate îndepărtate.

IEPURAŞUL 3

(Către spectatori)

Iar eu... eu ce să spun? Se spune că noi, iepuraşii, trăim mereu cu frica în sân. Ei, aş! Nu-i deloc adevărat! În pădurea aceasta a noastră n-am cunoscut niciodată acest sentiment dezagreabil!

(Se aud țipete şi grohăieli de porc.)

Dar ce sunt zgomotele acestea? N-am auzit niciodată aşa ceva. Ia mai bine să ne ascundem – nu se ştie niciodată.

(Se ascund în spatele unor copaci. Intră Lupul, trăgând după el pe Mama Purceluşilor. În urma lor, Țăranul, cu o bâtă în mână şi cei trei purceluşi: Purceluşul Mare, Purceluşul Mijlociu şi Purceluşul Mic.)

MAMA PURCELUŞILOR

Guiț, guiț! Stăpâne, nu mă lăsa! Guiț, guiț! Salvează-mă! Guiț, guiț! Omoară-l pe Lupul cel rău! Guiț, guiț!

ȚĂRANUL

(Amenințând pe Lup cu bâta)

Nu mai plânge, draga mea, că te scot eu din ghearele lui! Acum îl prind din urmă. Lupule, până aici ți-a fost! Ori îmi dai animalul, ori îți iau eu ție blana! Las-o în pace, auzi?

(Îl prinde din urmă. Lupul lasă prada. Se retrage după un copac, să nu fie lovit de Țăran. Spectatorii îl văd tot timpul.)

LUPUL

Uf, nu mai pot. Ia-o, du-te-n plata Domnului! Ce ți-o fi aşa de dragă? Ia acolo, o purcea amărâtă. Nici măcar nu-i şi ea mai grasă...

ȚĂRANUL

Nu ți-este ruşine, tâlharule! O mai şi insulți, biata de ea! E slabă că e mamă şi are trei purceluşi de crescut, are responsabilități şi griji. Dar tu? Tu faci umbră pământului degeaba! Furi animalele omului şi mai şi vorbeşti urât de ele. Nemernicule!

LUPUL
(De după copac.)

Lasă-mă, omule şi du-te. De unde să ştiu că o să te ții aşa, neobosit, după mine?! De unde oi fi având tu atâta putere?

ȚĂRANUL

Cine munceşte, are putere! Numai cine fură, minte şi înşală nu are putere să facă nimic până la capăt. Lasă că o să-ți arăt eu ție odată şi odată!

(O susține pe Mama Purceluşilor, împreună cu purceluşii, care o mângâie şi se arată bucuroşi de salvarea ei.)

Hai, copii, hai să mergem de aici. Haideți acasă!

(Iese, mergând încet, împreună cu Mama Purceluşilor, pe care o susține în continuare. Purceluşii rămân pe loc. Lupul iese şi el, prin partea opusă a scenei. Iepuraşii ies din ascunzişuri şi se apropie de purceluşi.)

IEPURAŞUL 3

Vai, ce spaimă am tras, purceluşilor. Pentru prima dată în viața mea mi-a fost frică. Dar mi-a fost frică pentru voi, pentru că sunteți aşa de mici şi de neajutorați! Nici măcar să fugiți nu puteți, nu-i aşa?

PURCELUŞUL MARE

Bună ziua, iepuraşilor! Ați văzut în ce primejdie de moarte a fost măicuța noastră, biata de ea! Noroc cu stăpânul, care nu s-a lăsat şi a salvat-o.

PURCELUŞUL MIJLOCIU

Dar de ce spui că ți-a fost frică numai pentru noi, Iepuraşule? Că doar şi vouă vă este frică de Lup...

IEPURAŞUL 1

Nu, nouă nu ne face nimeni niciun rău în pădurea asta. Lupul întotdeauna atacă animalele din

satele îndepărtate, în pădurea aceasta minunată se fereşte chiar şi să deranjeze, nicidecum să sperie sau să atace pe cineva.

IEPURAŞUL 3

Da, aceasta este cea mai liniştită, mai sigură, mai frumoasă şi mai confortabilă pădure din lume!

PURCELUŞUL MARE

Ştiți că aveți dreptate? Acum îmi dau seama...

(Se uită cu luare-aminte de jur împrejur. Ceilalți doi fac la fel.)

Într-adevăr, mi-ar plăcea să trăiesc aici. De ce nu ne-om fi născut şi noi în pădurea aceasta...

PURCELUŞUL MIJLOCIU

Hai să ne mutăm aici!

PURCELUŞUL MIC

Doar nu v-ați pierdut mințile! Haideți acasă, că ne aşteaptă cei dragi! Ați uitat că noi nu suntem porci mistreți?! Noi suntem educați, creştem pe lângă casa omului, suntem nişte cumsecade animale domestice.

IEPURAŞUL 1

Avem şi noi nişte rude sărace, numite iepuri de casă. Vai, ce caraghioşi sunt! Mănâncă din palma omului, se îngraşă bine. Şi aceeaşi mână, care i-a hrănit până s-au îngrăşat, le şi taie gâtul şi îi bagă la cuptor! Ce trist... N-aş schimba niciodată soarta mea, viața mea liberă şi lipsită de griji, cu soarta unui iepure domestic.

IEPURAŞUL 2

Sunteți foarte drăgălaşi, aşa grăsuți şi îmbrăcați în roz. Mai bine am petrece împreună în poiana aceasta minunată.

(Se aude o muzică de dans. Fiecare iepuraş invită la dans câte un purceluş.)

IEPURAŞUL 1

(Către Purceluşul Mare, cu care dansează. Textul se cântă pe melodia cântecului tradițional pentru copii „We are Happy Brother Pigs“, pe care elevii o ştiu de la orele de limba engleză sau din filmul de desene animate al lui Walt Disney.)

Ține minte ce-ți spun eu,
– Îți spun eu, îți spun eu –
Să te bucuri, nu e greu,
– Nu e greu, nu-i greu –
Vezi? Şi să nu uiți deloc,
– Dar deloc, dar deloc –

Viața-ntreagă e un joc,
– *Doar un joc, un joc!*

IEPURAŞUL 2

(Către Purceluşul Mijlociu, cu care dansează.)

Ține ritmul tot aşa,
– *Tot aşa, tot aşa* –
Bine este a dansa,
– *A dansa, dansa* –
Îți alungă-orice suspin
– *Ce suspin?! Ce suspin?!* –
Un mic dans dansat din plin
– *Dans deplin, deplin!*

IEPURAŞUL 3

(Către Purceluşul Mic, cu care dansează.)

Eşti aşa de grațios,
– *Grațios, grațios* –
Purceluşule frumos,
– *Da, frumos, frumos.*
Toată viața muzica,
– *Muzica, muzica* –
Să ne cânte, asta-aş vrea,
– *Asta-aş vrea, aş vrea!*

PURCELUŞUL MIC

(Se opreşte din dans.)

E foarte frumos aici la voi, Iepuraşilor, iar voi sunteți foarte drăgălaşi. Dar noi trebuie să mergem

acasă înainte de lăsarea nopții. Ne aşteaptă stăpânul! Iar Mama, ce să mai spun, parcă o şi aud cum plânge după noi.

(Se opresc toți din dans. Muzica încetează.)

PURCELUŞUL MARE

Eu, unul, m-am hotărât: rămân aici. Stăpânul n-are decât să mă-aştepte cât o vrea.

PURCELUŞUL MIC

Dar la suferința Mamei nu te gândeşti?

PURCELUŞUL MARE

Da, ai dreptate. Păi, spuneți-i voi că sunt viu şi nevătămat şi că m-am mutat în pădure!

PURCELUŞUL MIJLOCIU

Ba să-i spună cel Mic; şi să adauge că şi eu sunt cu tine! M-am hotărât şi eu să rămân în pădure.

PURCELUŞUL MIC

Sunteți leneşi şi obraznici. Vă place viața fără griji, plină numai de petreceri. Mai bine, haideți cu mine acasă!

PURCELUŞUL MARE, PURCELUŞUL MIJLOCIU

Noi nu mergem. Du-te singur, dacă vrei! Sau ți-e frică?

PURCELUŞUL MIC

Ba nu mi-e frică deloc. Dar nici nu pot să vă las singuri, pentru că trebuie să am grijă de voi.

PURCELUŞUL MARE

Bravo, ne bucurăm că te-ai hotărât şi tu să rămâi... Cât despre purtatul de grijă, ce tot spui acolo? Că doar noi suntem mai mari decât tine şi de fapt noi îți purtăm ție de grijă!

PURCELUŞUL MIC

Hm, aşa o fi... Mai vedem. În orice caz, rămân cu voi, cu o singură condiție.

PURCELUŞUL MARE, PURCELUŞUL MIJLOCIU

Să-auzim!

PURCELUŞUL MIC

Rămân cu voi, dacă sunteți de acord să ne construim fiecare câte o casă, în care să ne adăpostim de Lup.

PURCELUŞUL MARE

N-ai auzit, nătângule, că Lupul nu atacă animalele din pădure, ci numai pe cele din satele îndepărtate?

IEPURAŞUL 1

S-ar putea să-i treacă prin cap să vă atace, totuşi, pentru că nu sunteți născuți şi crescuți aici!

PURCELUŞUL MIC

Exact de acest lucru mă tem şi eu. Iar după ce stăpânul nostru l-a umilit cu cuvinte grele, de ocară, în mod sigur va dori să se răzbune pe el, sfâşiindu-ne pe noi.

IEPURAŞUL 2

Da, are dreptate Purceluşul Mic. L-a suduit Țăranul pe Lup de era să pleznească inima în el. Şi eu cred că va încerca să se răzbune pe voi.

PURCELUŞUL MARE

Bine, atunci, să ne facem câte o casă chiar în poiana asta.

PURCELUŞUL MIJLOCIU

De acord. Să ne facem repede casele, ca să putem să ne zbenguim după aceea în voie!

PURCELUŞUL MIC

Mă bucur că mă ascultați. Să trecem la treabă!

(Către Iepuraşi.)

Vă mulțumesc, Iepuraşilor, că m-ați ajutat să-i conving.

IEPURAŞII

Spor la treabă! Noi mergem s-o anunțăm pe Mama voastră că v-ați hotărât să alegeți libertatea. La revedere!

PURCELUŞII

Vă mulțumim. La revedere!

PURCELUŞUL MARE

Veniți mai târziu să ne vedeți casele!

(Se trage cortina. Se aud zgomote: purceluşii lucrează la casele lor. Intră, venind în fața cortinei, Iepuraşul 1.)

IEPURAŞUL 1

Măi, măi, măi, ce mai lucrează purceluşii! Fiecare îşi face casa în alt fel.

(Intră Iepuraşul 2.)

IEPURAŞUL 2

Ai văzut? Purceluşul Mare şi-a terminat casa. Parcă-i o căpiță de fân. A pus câteva bețe şi a aruncat fân uscat peste ele! Acum vrea să se joace.

(Intră Iepuraşul 3.)

IEPURAŞUL 3

Hei, vin de pe şantier! Două case sunt gata. Casa de paie a Purceluşului Mare şi casa de scânduri a Purceluşului Mijlociu. Dar Purceluşul Mic nu ştiu când va termina! El îşi face casa din cărămidă şi mortar!

IEPURAŞUL 2

Îi va lua mult timp, dar va fi o casă straşnică. Chiar că nu va mai avea de ce să se teamă de Lup, cu o asemenea casă.

IEPURAŞUL 1

Dar celelalte două case nu sunt rezistente?

IEPURAŞUL 3

Mie nu mi se par deloc rezistente. Dar aşa s-o fi construind pe acolo, prin sate...

(Cortina se ridică. Apar cele trei case: casa de paie, casa de bârne şi casa de cărămidă. Purceluşul Mic încă lucrează. Purceluşul Mare şi Purceluşul Mijlociu îl iau peste picior.)

PURCELUŞUL MARE, PURCELUŞUL MIJLOCIU

Leneş te-ai mai arătat
– *Arătat, arătat* –
Casa de n-ai terminat,
– *Nu ai terminat!*
Noi suntem cu mult mai buni,
– *Mult mai buni, mult mai buni* –
De la joacă nu ne-aduni
– *Nu ne-aduni, aduni!*

PURCELUŞUL MIC

Mai bine v-ați îngriji să vă întăriți pereții şi acoperişurile, că numaidecât vine Lupul – şi pe unde scoateți cămaşa?

PURCELUŞUL MARE, PURCELUŞUL MIJLOCIU

Oare nu e caraghios,
– *Caraghios, caraghios* –
Că-i şi leneş şi fricos?
– *Şi fricos, fricos.*

Prea încet va construi
– Construi, construi, –
Şi la dans nu va veni,
– La dans n-o veni!

(Se aude din nou muzica. Purceluşul Mare invită prin gesturi pe Iepuraşul 1 la dans, Purceluşul Mijlociu pe Iepuraşul 2. Iepuraşul 3 se apropie de Purceluşul Mic.)

IEPURAŞUL 3

Tu faci cea mai frumoasă casă! De ce râd de tine?

PURCELUŞUL MIC

Ei cred că harnic e numai cel ce termină munca repede şi apoi trece la joacă. Numai că lucrul netemeinic se distruge uşor. Dar, nu-i nimic. Cine râde la urmă, râde mai bine.

PURCELUŞUL MARE
(Către Iepuraşul 1, cu care dansează.)

Ține minte ce-ți spun eu,
– Îți spun eu, îți spun eu –
Să te bucuri, nu e greu,
– Nu e greu, nu-i greu –
Vezi? Şi să nu uiți deloc,
– Dar deloc, dar deloc –
Viața-ntreagă e un joc,
– Doar un joc, un joc!

PURCELUŞUL MIJLOCIU

(Către Iepuraşul 2, cu care dansează.)

Ține ritmul tot aşa,
– Tot aşa, tot aşa –
Bine este a dansa,
– A dansa, dansa –
Îți alungă-orice suspin
– Ce suspin?! Ce suspin?! –
Un mic dans dansat din plin
– Dans deplin, deplin.

PURCELUŞUL MIC

Gata, am terminat şi eu casa. Acum putem dansa şi noi, dacă doreşti!

IEPURAŞUL 3

Cu mare plăcere, dar... stai puțin! Am auzit un fâşâit ciudat şi... simt mirosul Lupului. E prin preajmă!

(Intră Lupul.)

LUPUL

Aşa, deci! Purceluşii Țăranului sunt tot aici! Se vede treaba că mi i-a făcut cadou. Ia veniți la unchiul vostru, feții mei, să vă mângâi puțin...

PURCELUŞUL MARE, PURCELUŞUL MIJLOCIU

Imediat, unchiule!

(Pornesc spre Lup.)

IEPURAŞUL 1, IEPURAŞUL 2, PURCELUŞUL MIC

Stop! Stop! Nu mergeți la el! Fugiți! Fugiți!

(Lupul se repede spre ei, să-i prindă. Fug cu toții. Purceluşul Mare şi Iepuraşul 1 se ascund în casa de paie, Purceluşul Mijlociu şi Iepuraşul 2 în casa de bârne, iar Purceluşul Mic şi Iepuraşul 3 în casa de cărămidă. Li se văd fețele privind prin ferestre.)

LUPUL

Măi, să fie, s-au ascuns cu toții în casele astea. Se vede că le-au construit special, că aici nu era nicio casă înainte. Hmmm... Dar sunt făcute cam în grabă şi ajunge doar să suflu în ele şi gata! Mă şi văd cu trei purceluşi fragezi la cină! Ia să încercăm...

(Se apropie de casa din paie şi suflă puternic.)

Pfuuuuuuui!

(Casa se dărâmă. De sub paie, ies Purceluşul Mare şi Iepuraşul 1. Lupul îi aleargă puțin pe scenă, până reuşesc să intre în casa de bârne.)

Ptiu, fir-ar să fie, i-am scăpat. Dar nu-i nimic. Cu forța mea nu mă dau în lături să dărâm şi casa asta. Pfuuuuuui! Pfuuuuuuui! Pfuuuuuuuuuuuui!

(Casa se dărâmă. Cei doi Purceluşi şi cei doi Iepuraşi ies repede şi o iau la fugă. Eschive, căzături. Cei patru ajung în casa de cărămidă.)

Ia te uită, n-am prins niciunul! Dar cu forța mea... nici casa asta nu va mai sta în picioare – şi atunci să te ții ospăț. Că unde se vor mai ascunde!? Pfuuuuui! Pfuuuuuuuuuui! Pfuuuuuuuuu! Pfuuuuu-uuuuuuuui! Pfuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuui!

Măi, să fie. Nu mai pot. Am amețit. Ia să mă aşez.

(Se aşază pe un trunchi de copac şi se gândeşte.)

E clar. Cu zidul de cărămidă e greu să te pui. Dacă mai suflam puțin, rămâneam fără suflu. Muream şi gata, se zicea cu Lupul. Dar cum să fac? Ia să studiez puțin casa. Trebuie să ajung înăuntru.

A, am găsit. Mă furişez prin spate, să nu mă vadă de la fereastră. Mă urc pe acoperiş şi îmi dau drumul pe coş. Ce surpriză o să le fac! Şi – avantajul meu: nici nu vor avea unde să mai fugă!

(Iese. Purceluşii nu ies din casa de cărămidă, vorbesc de la fereastră.)

PURCELUŞUL MARE

Gata, a trecut primejdia. Haideți din nou la joacă!

PURCELUŞUL MIJLOCIU

Purceluşule Mic, dă-ne cheia! L-am învins pe marele Lup!

PURCELUŞUL MIC

Mai bine vezi dacă fierbe apa din cazanul acela mare de pe foc.

PURCELUŞUL MARE

Doar n-ai de gând să speli acum! La ce-ți trebuie apa fierbinte?

(Se aude cum un corp greu cade într-un vas mare cu apă. Apoi un urlet de durere. Intră Lupul.)

LUPUL

Vai! Aoooleu!!! M-am opărit! Salvați-mă! Leşin! Mor!

(Cade leşinat. Purceluşul Mic iese din casă. Are o alifie în mână, cu care îi oblojeşte Lupului rănile. Ies şi ceilalți şi se aşază de jur-împrejurul Lupului.)

PURCELUŞUL MIC

Ai văzut, Lupule, cum e când vrei să faci rău unora mai mici decât tine?

IEPURAŞUL 3

Mai mici, dar mai deştepți... Tu eşti cel mai deştept dintre frații tăi, ai avut dreptate când ai spus că trebuie să le porți de grijă! Şi, tot cu istețimea ta, l-ai învins şi pe Lup.

LUPUL

(Îşi revine din leşin.)

Vai, ce somn greu am dormit! Mulțumesc, Purceluşule Mic, fără alifia ta nu-mi mai reveneam niciodată.

PURCELUŞUL MIC

Promiți că de-acum încolo ne vei lăsa în pace?

LUPUL

Promit, promit orice, numai să mă îngrijeşti în continuare, să nu mai simt durerea aceasta cumplită.

PURCELUŞUL MIC

Dacă o aducem şi pe Mama aici, o laşi şi pe ea în pace?

LUPUL

N-o s-o ating nici cu o floare!

PURCELUŞUL MIC

Atunci poți conta pe prietenia noastră!

LUPUL

Şi voi toți pe forța mea! Deja mă simt mult mai bine!

(Cu un efort, se ridică de jos. Se aude muzica. Dansează cu toții. Peste un timp, intră Mama Purceluşilor.)

MAMA PURCELUŞILOR

Am ştiut eu că mă chemați la bine, nu la rău, dragii mei copii! Stați să mă prind şi eu acum în joc!

(Dansează cu Lupul.)

TOȚI

Ține minte ce-ți spun eu,
– Îți spun eu, îți spun eu –
Să te bucuri, nu e greu,
– Nu e greu, nu-i greu –
Vezi? Şi să nu uiți deloc,
– Dar deloc, dar deloc –
Viața-ntreagă e un joc,
– Doar un joc, un joc!

Ține ritmul tot aşa,
– Tot aşa, tot aşa –

Bine este a dansa,
– *A dansa, dansa* –
Îți alungă-orice suspin
– *Ce suspin?! Ce suspin?!* –
Un mic dans dansat din plin
– *Dans deplin, deplin!*

Cortina.

Ghici cine vine la tine

Scenetă

PERSONAJELE

IONUȚ
MAMA LUI IONUȚ
TATA
DIRIGINTA
PROFESOARA 1
PROFESOARA 2
PROFESOARA 3
IONELA
ADRIANA
ANDREI
MARIAN
ELEVI

Tabloul I

Cancelaria şcolii. Un timp – nu e nimeni. O masă, cu scaune de jur împrejur. Pe masă – o sticlă de apă minerală şi pahare. Sună de recreație. Se aud glasuri de copii în pauză. Intră câteva profesoare. Îşi strâng lucrurile, se pregătesc de plecare.

PROFESOARA 1

Azi am avut o zi dintre cele mai frumoase. M-au ascultat toți copiii, au fost cuminți, au scris frumos şi corect – şi le-am dat o temă destul de grea...

PROFESOARA 2

Şi clasele mele s-au comportat frumos. Ce copii inventivi sunt! Nu încetez să mă minunez. Au scris nişte compuneri, o dulceață! Plec mulțumită acasă, ca aproape în fiecare zi.

PROFESOARA 3

Vă duc cu maşina până la metrou. Azi merg în centru. Îmi trebuie nişte pantofi noi.

(Către Diriginta lui Ionuț.)

Tu nu vii? Doar locuieşti în centru, pot să te duc până acasă.

DIRIGINTA

Nu, mulțumesc, eu mai rămân.

PROFESOARA 1

De ce nu vii cu noi? Aştepți pe cineva?

DIRIGINTA

Da, asta e. Aştept o mămică.

PROFESOARA 2

A cui? Tot a lui Ionuț?

DIRIGINTA

Da, tot pe mama lui Ionuț. Am aşteptat-o şi ieri, dar n-a putut să ajungă. M-a sunat să se scuze... Sper să poată veni astăzi.

(Sună telefonul.)

PROFESOARA 1
(Ridică receptorul.)

Da, bună ziua! Un moment, vă rog.

(Către Diriginta lui Ionuț.)

E pentru tine. Cred că e mama lui Ionuț.

DIRIGINTA
(Preia receptorul.)

Alo, da! Bună ziua.

(Ascultă.)

Bine, dar acelaşi lucru mi l-ați spus şi ieri. V-am rugat să vă faceți timp pentru astăzi.

(Ascultă.)

Eu ştiu că sunteți foarte ocupată, dar, vă rog să mă înțelegeți, vreau să vă vorbesc.

(Ascultă.)

Nu, îmi pare rău, lucrurile acestea nu se rezolvă prin telefon. Trebuie să vorbim față în față.

(Ascultă.)

Nu, nu vă țin mult. Ştiți, e totuşi vorba despre fiul dumneavoastră.

(Ascultă.)

Nu trebuie să vă scuzați.

(Ascultă.)

Da, vă rog, veniți! Vă aştept aici toată ziua, dacă este nevoie.

(Ascultă.)

Cum, ați şi ajuns?! Aaa, vorbeați din maşină! Bine, vă aştept în cancelarie, după cum v-am spus. La revedere!

(Ascultă. Pune receptorul în furcă. Celelalte pleacă.)

PROFESOARELE

Succes! Ne vedem mâine. La revedere!

DIRIGINTA

La revedere! Şi spor la cumpărături.

(Celelalte Profesoare ies.)

DIRIGINTA
(Către sine.)

Buuuun. Să caut lucrările lui Ionuț.

(Scotoceşte prin nişte teancuri de extemporale. Scoate cîteva foi. Intră Mama lui Ionuț. Este deosebit de elegant îmbrăcată, proaspăt coafată; are un aer de distincție; poartă o geantă diplomat pentru femei. Din toată înfățişarea ei şi din comportament rezultă că este o femeie de afaceri.)

MAMA LUI IONUȚ

Bună ziua! Să ştiți că am amânat o întâlnire foarte importantă!

DIRIGINTA

Bine ați venit, doamnă! Întâlnirea noastră e mai importantă. E foarte importantă pentru Ionuț.

MAMA LUI IONUȚ

(Caută să fie politicoasă, dar e reținută şi rece.)

Mi-ați spus că nu putem discuta prin telefon. M-ați îngrijorat foarte tare. De aceea am şi venit. Ce poate fi atât de misterios?

DIRIGINTA

Vă rog, luați loc.

(Mama lui Ionuț se aşază la o masă. Diriginta se aşază şi ea, de cealaltă parte a mesei. Publicul le vede din profil. Diriginta îi înmânează Mamei lui Ionuț lucrările selectate.)

Priviți.

MAMA LUI IONUȚ

Da, ce sunt acestea?

DIRIGINTA

Extemporale.

MAMA LUI IONUȚ

Păi nu scrie nimic pe ele. Doar numele băiatului meu şi... un enunț.

(Îşi pune ochelarii. Citeşte cu voce tare, rar, aproape silabisind.)

„Alcătuiți o compunere cu titlul: «Meseria cea mai dragă mie»"; „Rezolvați următoarele exerciții..."; „Realizați un desen folosind atât culori calde, cât şi culori reci".

(Pune foile pe masă.)

Da, şi? Pentru atâta lucru m-ați chemat?

DIRIGINTA

Vi se pare puțin lucru?

MAMA LUI IONUȚ
(Caută să-şi păstreze calmul.)

Vă dați seama că acum, în momentul acesta, aş fi putut semna un contract în valoare de 50 000 de dolari? Ştiți, eu credeam că Ionuț a pățit ceva grav, că a făcut daune mari şcolii sau mai ştiu eu ce! Iar dum-

neavoastră îmi puneți în față trei coli albe de hârtie cu numele băiatului meu pe ele şi cu nişte teme extrem de... extrem de...

DIRIGINTA

De simple.

MAMA LUI IONUȚ

De... simple! Da, ăsta e cuvântul. Simple, mult prea simple.

DIRIGINTA

V-am arătat că fiul dumneavoastră nu a scris nimic pe aceste foi. Le-a lăsat, după cum vedeți, complet albe.

MAMA LUI IONUȚ
(Iritată, se stăpânește cu greu.)

Şi... bine... asta e problema şcolii, a dumneavoastră în special. Eu trebuie să-i asigur casă, masă, îmbrăcăminte, medicamente, să-i plătesc meditațiile la engleză şi la pian. Să-i asigur un viitor, un apartament, o maşină, un loc de muncă, mai târziu. Dar cu extemporalele? Nu e treaba mea, nu e responsabilitatea mea! E a dumneavoastră în totalitate.

(Se ridică de pe scaun.)

Ştiți, eu acum trebuie să plec.

(Sună telefonul mobil. Răspunde.)

Alo, da! Cum, cum n-a ajuns acasă? Vai de mine!

(Diriginta îi face semn că vrea să-i spună ceva.)

Bine, stai că te sun eu mai târziu!

(Închide. Către Diriginta lui Ionuț.)

Mama mea îmi spune că n-a ajuns copilul acasă! Ştiți ceva de asta?

DIRIGINTA

Da, desigur. L-am rugat să vă aştepte!

MAMA LUI IONUȚ
(Nu-şi mai poate stăpâni nervozitatea.)

Cum? Cu ce drept? Mi-ați sechestrat copilul în şcoală? Directoarea e aici?

DIRIGINTA
(Calmă.)

Stați, doamnă, calmați-vă. Luați loc. Beți un pahar cu apă.

(Îi toarnă din sticla cu apă minerală. Mama lui Ionuț se așază, bea paharul dintr-o sorbitură și încearcă din răsputeri să se mențină calmă.)

Am crezut că vom discuta noi puțin și că după aceea îl chemăm pe Ionuț să vorbim împreună cu el. Numai că văd că nu vreți să înțelegeți problema în adevărata ei lumină.

MAMA LUI IONUȚ

(S-a calmat.)

Bine, iertați-mă, de fapt nici nu prea v-am lăsat să vorbiți. Oricum, m-am liniștit, aflând că Ionuț n-a pățit nimic, că e în școală. Lăsați-mă s-o sun pe bunica lui, să-i spun și ei, că îl iubește ca pe ochii din cap.

(Formează un număr pe mobil.)

Alo! Mama! Da, am aflat. Nu, slavă Domnului, nu-i nimic deosebit. E încă la școală. Nu, nu-i nevoie să-l iei tu. O să-l aduc eu acasă. Pa!

(Închide.)

Deci, ce voiați să aflați de la mine...

DIRIGINTA

Nu voiam să aflu ceva anume de la dumneavoastră. Voiam să ne sfătuim. Sau să mă sfătuiți, să știu cum să procedez în continuare. Amândouă știm

un lucru: Ionuț este un copil foarte înzestrat, ascultător, comunicativ, gata să se joace cu colegii sau să-i ajute la lecții... Sau mai bine zis era. Pentru că acum e mereu tăcut, se ascunde în pauze de ceilalți sau stă gânditor în bancă. Nu-şi mai face temele... La extemporale întotdeauna scria fără greşeală. Acum... Se întâmplă ceva cu el, ceva grav, de aceea am insistat să veniți.

MAMA LUI IONUȚ

O fi îndrăgostit!

DIRIGINTA

Doamnă, să nu glumim cu lucrurile acestea. La vârsta lui, e clar că e vorba de altceva. Îl frământă ceva. Dumneavoastră, în discuțiile cu el, n-ați observat nimic deosebit? E la fel ca înainte?

MAMA LUI IONUȚ

Cum să vă spun... Trebuie să înțelegeți că eu am un program foarte încărcat. De când am divorțat de soțul meu, numai mama mea mă ajută puțin cu creşterea lui Ionuț.

DIRIGINTA

Să înțeleg că n-ați mai vorbit de mult cu Ionuț?

MAMA LUI IONUȚ

Am vorbit puțin duminica trecută. A dormit mai mult şi, când s-a trezit, eu tocmai trebuia să plec la un prânz de afaceri. Şi i-am spus să fie cuminte, să mănânce, să-şi facă lecțiile. Iar el a zis, „Bine, mama“ şi...

DIRIGINTA

Şi când v-ați întors, dormea.

MAMA LUI IONUȚ

Da, v-am spus că muncesc mult, mă întorc târziu seara. Aşa e când eşti o femeie singură, cu un copil... Trebuie să muncesc tot timpul.

DIRIGINTA

Să încercăm să vorbim cu tatăl lui?

MAMA LUI IONUȚ
(Foarte speriată.)

Nu, în niciun caz! În privința asta, totul e aranjat. I-am interzis tatălui lui să ia legătura cu el. Nu-i dau voie să-l vadă!

DIRIGINTA

Dar Ionuț nu întreabă niciodată unde se află tatăl lui?

MAMA LUI IONUȚ

Ei, ba da. Dar eu i-am spus că e plecat în străinătate, că are un contract şi că nu vine decât peste mai mulți ani, când se va face el mare...

DIRIGINTA

Poate îi lipseşte tatăl. V-ați gândit vreodată la asta?

MAMA LUI IONUȚ

Doamna Dirigintă, am destule probleme pe cap. Numai eu ştiu cum m-am luptat să aranjez în aşa fel lucrurile, încât fostul meu soț să nu-şi mai bage nasul în familia mea. Nu cumva a reuşit să afle la ce şcoală e băiatul şi a venit să vorbească cu dumneavoastră?

DIRIGINTA
(Rece.)

Nu, doamnă.

MAMA LUI IONUȚ

Acum vă rog să-l chemați pe Ionuț. Poate ne spune el de ce n-a scris nimic în extemporale – că, de fapt, asta e problema dumneavoastră, nu alta! Iar în rest... e treaba mea!

DIRIGINTA

De acord. Vă rog să aşteptați puțin.

(Iese.)

MAMA LUI IONUȚ

Uite, ce înseamnă să n-ai lucruri serioase de făcut! Fiecare întâmplare, cât de mică, ți se pare o catastrofă! Eeei, ia să aibă doamna dirigintă preocupările mele şi programul meu...

(Intră Ionuț, cu ghiozdanul în mână, apoi Diriginta.)

MAMA LUI IONUȚ

(Se ridică de pe scaun, se repede la el, îl sărută zgomotos. Apoi se retrage puțin şi se uită cu drag la el.)

Băiatul mamii! Nu încetez să te admir. Ce frumos eşti!

IONUȚ

(Stânjenit.)

Lasă, mamă... lasă, îmi spui acasă...

DIRIGINTA

Ionuț, după cum ți-am spus, am rugat-o şi pe mama ta să se uite peste extemporalele tale şi să-mi spună de ce crede ea că tu n-ai scris nimic. Nu ştie nici ea! De aceea, te rugăm să ne spui tu la amândouă. Hai, că nu ne grăbim. Stai jos pe scaun.

(Îl conduce la masă şi îl face să se aşeze pe al treilea scaun, cu fața la spectatori. Se aşază Diriginta şi Mama lui Ionuț pe aceleaşi scaune ca mai înainte. Se vede cum Ionuț îşi aranjează ghiozdanul sub masă. Tăcere lungă. Ionuț se uită în jos. Ține mâinile la spate. După un timp, Mama lui Ionuț sparge tăcerea.)

MAMA LUI IONUȚ

Hai, Ionuț, gata cu prostiile astea, doamna dirigintă poate nu se grăbeşte, dar ştii că eu am mereu treabă multă, eu...

(Se uită la ceas.)

Eu chiar că mă grăbesc şi trebuie să te mai duc şi pe tine acasă... Doamna dirigintă are această problemă: nu ştie de ce n-ai scris nimic în lucrări. Spune-i repede şi hai acasă!

(Ionuț nu scoate un cuvânt şi continuă să privească în jos.)

DIRIGINTA

Ionuț, gândeşte-te şi spune... ai vreun motiv special de supărare?

IONUȚ

(După câteva clipe de tăcere, încordat.)

Da.

DIRIGINTA

Şi poți să ni-l spui şi nouă?

(Ionuț tace, privind în jos.)

MAMA LUI IONUȚ

Hai, dragă, hai odată! Spune-i că subiectele erau mult prea simple şi că de aceea te-ai supărat. Spune-i asta şi să plecăm acasă!

IONUȚ

Nu erau simple.

MAMA LUI IONUȚ

Poftim?

IONUȚ

Subiectele. Nu erau simple.

MAMA LUI IONUȚ

Atunci, spune-i că n-ai ştiut să le faci.

(Ionuț tace. Femeile se uită ba la el, ba una la alta. Nimeni nu spune nimic multă vreme. Mama lui Ionuț se ridică furioasă de pe scaun.)

MAMA LUI IONUȚ

Dragul meu, eu mi-am pierdut răbdarea. Am intrat în criză de timp. Hai să mergem.

(Către Diriginta lui Ionuț.)

Lăsați, că-mi spune el mie sau bunicii şi vă comunicăm noi motivul. La revedere!

(Iese, târându-l pe Ionuț după ea. Diriginta se ridică în picioare şi rămâne aşa, privind nedumerită spre uşă. Se trânteşte uşa, nervos. După scurt timp, uşa se deschide din nou şi Ionuț reapare în grabă. Se apropie de masă, ia ghiozdanul de sub ea. Se uită lung în ochii Dirigintei. Diriginta îi susține privirea. Ionuț nu se grăbeşte să plece.)

IONUȚ

Puteți să țineți un secret?

DIRIGINTA
(Simplu şi convingător.)

Da.

IONUȚ

Andrei mi-a spus că tata nu e în străinătate, că de fapt e într-un alt oraş, dar că nu vrea să mă mai vadă, fiindcă nu mă iubeşte, pentru că nu-i nimic de iubit la mine...

DIRIGINTA

Care Andrei, colegul tău de bancă, prietenul tău cel mai bun?

IONUȚ

A fost... Ne-am certat. Eu sunt de vină! L-am făcut egoist!

DIRIGINTA

Ți-a dat vreun motiv?

IONUȚ

Îl rugasem să-mi împrumute şi mie „Aventurile lui Pinocchio“, pe care tocmai o citise... O primise cadou de la tatăl lui. Şi-a refuzat categoric să mi-o dea.

Dar... trebuie să plec! Mă-aşteaptă mama! Şi nu v-am spus secretul.

(Scotoceşte prin ghiozdan, scoate o carte, iar din ea scoate un bilețel. I-l dă Dirigintei. Îi vorbeşte şoptit, conspirativ, temându-se să nu-l audă cineva.)

Ăsta cred că e numărul de telefon al lui tata, dar nu sunt sigur. Vă rog să-l sunați dumneavoastră, că mie mi-e frică. Spuneți-i doar atât: că eu îl iubesc foarte mult, chiar dacă el nu are motive să mă iubească pe mine.

(Se repede pe neaşteptate şi o îmbrățişează pe Dirigintă. Apoi fuge spre uşă. Înainte de a ieşi, se uită înapoi.)

IONUȚ

(Din uşă.)

Subiectele... ştiam să le fac, deşi nu erau chiar uşoare. Erau frumoase. Dar eram supărat pe tata! de fapt, nu, nu pe tata, pe Andrei!

(Iese fără să aştepte răspuns. Diriginta se aşază pe scaun, pune coatele pe masă şi îşi sprijină capul în mâini. Oftează lung. Se uită mult timp la biletul primit de la Ionuț. Într-un târziu, ia receptorul, dar nu se hotărăşte să formeze numărul. Îl pune din nou în furcă. Repetă aceasta de două-trei ori. În cele din urmă, formează.)

DIRIGINTA

Alo! Bună ziua! Iertați-mă că vă deranjez! Aveți un copil, un băiat, pe nume Ionuț? Eu sunt Diriginta lui şi aş vrea să vorbesc cu dumneavoastră.

(Ascultă.)

Cum, nu ştiți la ce şcoală învață copilul dumneavoastră?

(Ascultă.)

A, deci aşa a ajuns el la şcoala noastră... Am văzut eu că a schimbat multe şcoli şi mi-a spus că s-a mutat de multe ori şi cu casa. Şi numărul de telefon de acasă i se schimbă des.

(Ascultă.)

Să înțeleg că mama lui îl va muta şi de la şcoala aceasta, dacă vă vede prin preajmă? Bine, atunci veniți la noi acasă. Soțul meu va fi încântat, îi place să aibă oaspeți, să cunoască oameni noi. Notați adresa: Strada Crinului, nr. 8, apartament 4. Vă aşteptăm!

(Închide telefonul. Mimica feței spune ceva de genul „Ce ciudățenie!“. Poate chiar rosteşte aceste cuvinte, în timp ce cortina cade încet. Se mai vede cum îşi strânge grăbită lucrurile şi iese.)

Tabloul II

Sala de clasă. Elevii şi Diriginta. Printre elevi – Ionuț, Andrei.... Copiii şuşotesc între ei – se aud fraze de genul, „Dă-mi şi mie o gumă“, „Dar tu ți-ai făcut tema la matematică?“, „Sâmbătă mă duc cu părinții la teatru“ etc.

DIRIGINTA

Linişte! Linişte! Cine îmi spune ce sărbătoare se apropie?

ELEVII
(În cor.)

Ziua Copilului!

DIRIGINTA

Da, aşa e! De 1 Iunie sărbătorim Ziua Internațională a Copilului. E ziua voastră şi a tuturor copiilor din lume. Aş vrea s-o întâmpinăm cum se cuvine. Voi ce propuneți să facem pentru aceasta?

IONELA

Să sădim pomi în parcul din Centru. Când vom fi mari şi ne vom plimba pe acolo, să putem spune: „Pomii aceştia au fost sădiți de noi de Ziua Copilului!“

DIRIGINTA

Interesantă propunere! Ce altceva am mai putea face?

ADRIANA

Să pregătim un spectacol pentru copiii orfani. Poate punem în scenă „Femeia cea lacomă“ sau „Cei trei purceluşi“... Ce s-ar mai amuza copiii de la casa de copii!

ANDREI
(Sfios, cu ochii în pământ.)

Eu propun să ne facem cadouri unii altora şi să ne împăcăm cu prietenii cu care ne-am certat.

DIRIGINTA
(Surprinsă.)

Bravo, Andrei, ai făcut cea mai frumoasă propunere! Dar tu cu cine te-ai certat?

(Tăcere.)

Hai, spune-ne, nu face un secret din aceasta.

ANDREI
(Cu glas pierit.)

Cu... cu Ionuț!

DIRIGINTA

Serios? Cu cel mai bun prieten al tău? Bine, între prieteni mai sunt şi momente mai grele, dar, cu înțelepciune şi răbdare, totul se rezolvă...

ANDREI

(Cu acelaşi glas.)

E vina mea... m-am purtat urât. N-am vrut să-i împrumut o carte.

(Plânge.)

M-a cer... certat şi... tata!

DIRIGINTA

Ei, lasă, nu plânge; uite, întotdeauna ai la îndemână câteva formule de politețe foarte simple. Îți ceri iertare şi cred că Ionuț va şterge totul cu buretele.

IONUȚ

(Se duce lângă Andrei şi îl îmbrățişează. Scenă jucată cât mai emoționant, dar şi cât mai firesc cu putință.)

Hai, că nu mai sunt supărat. Andrei, hai să ne împăcăm.

ANDREI

(Îşi şterge lacrimile.)

Îmi pare bine că mai vrei să fii prieten cu mine! Uite, ți-am adus o carte... a cumpărat-o tata pentru tine. A zis să ți-o dau şi să-ți cer iertare...

IONUȚ

(Luând cartea.)

Mulțumesc, dar nu trebuia. Era suficient să-mi spui că-ți pare rău! Şi eu abia aşteptam să ne împăcăm!

DIRIGINTA

Bravo, Ionuț! Bravo, Andrei! De-acum să aveți grijă să nu vă mai certați!

IONUȚ

N-o să ne mai certăm!

DIRIGINTA

Dacă mai sunt cazuri de prietenii rupte... mai sunt?

(Tăcere.)

Ei, dacă mai sunt cazuri, nu uitați să procedați ca Andrei şi Ionuț. Să vă cereți iertare şi să reluați

bunele relații! Dacă nu acum, dacă nu mâine, în orice caz s-o faceți de Ziua Copilului, de 1 Iunie, de acord?

ELEVII
(În cor.)

Da!!

DIRIGINTA

Ce propuneri mai aveți pentru 1 Iunie? Nu mai are nimeni nicio propunere?

IONUȚ

Dar dumneavoastră ce propuneți?

DIRIGINTA

Eu... da, de fapt, eu chiar am pregătit o surpriză! De 1 Iunie, pe lângă cele propuse de voi, vom face şi altceva: vom avea oaspeți! Doi părinți, un om de afaceri şi un doctor pediatru. Ei ne vor învăța cum să ne îngrijim pentru a avea o copilărie frumoasă şi cum să ne pregătim, încă de acum, pentru a avea când vom fi mari o carieră plină de succese.

IONUȚ

Şi cum îi cheamă pe părinți? Şi tata e medic pediatru...

DIRIGINTA

Surpriză! Surpriză! Surpriză!

(Se uită la ceas.)

Andrei, fii bun şi dă fuga până în cancelarie. Vezi că trebuie să fi sosit soțul meu, îl cunoşti. Împreună cu el, sunt cei doi părinți de care vă vorbeam. Au venit să vă cunoască şi să stabilească împreună cu noi câteva teme de discuție pentru întâlnirea de la 1 Iunie.

(Andrei iese cu paşi hotărâți.)

IONELA

Şi renunțăm la plantarea pomilor în parc?

DIRIGINTA

Nici vorbă, e o idee prea bună! Mă voi ocupa eu de organizare...

MARIAN

Poate să se ocupe tatăl meu, e inginer agronom, ne aduce el puieții.

DIRIGINTA

De acord. O să-ți dau un telefon deseară, ca să mă pui în legătură cu el. Dimineața vom planta pomi,

la prânz vom avea întâlnirea cu... cei doi părinți, iar seara vom merge cu toții la casa de copii...

ADRIANA

Să jucăm piesa?

DIRIGINTA

Da, dacă accepți să fii tu regizoarea şi dacă la ultima repetiție vom constata că iese bine!

ADRIANA

Regizoarea? Cum să nu! E visul meu să fiu regizoare!

(Intră Andrei, fugind, foarte emoționat, roşu la față.)

ANDREI
(Strigă.)

Ionuț! Ionuț! Ghici cine vine la tine!

(Ionuț se ridică în picioare, vădit tulburat. Intră mama lui Ionuț.)

IONUȚ
(Dezamăgit – se aşteptase la altceva.)

A, mama!

(Intră un bărbat frumos îmbrăcat, în costum, cu cravată. Ionuț strigă.)

Tata!!

(Fuge la uşă şi îl îmbrățişează. Tatăl şi fiul se îmbrățişează lung. Mama îşi mângâie şi ea fiul pe cap.)

ANDREI

(Foarte bucuros. Către public, cu gura până la urechi.)

Eu cred că au fost două împăcări pe ziua de azi!

Cortina.

SERBAREA DE SFÂRŞIT DE AN ŞCOLAR

Cântecele aferente lucrării se descarcă de aici:
http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/
CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/

Cartea

Cartea nu e ce se vede:
Un pachet de coli frumoase
Între două scoarțe groase.

Cartea este ce n-ai crede:
Mii de gânduri îți urzeşte,
Cu idei te-mpodobeşte.

Cartea e o viață nouă!
Când citeşti,
        Întinereşti,
Aripi lungi de vis îți cresc
Şi-aşa mult te-îmbogățesc
Printre veşti,
        Printre poveşti,
Sub a literelor rouă!

Cartea nu e ce se vede.
Până nu citeşti, n-ai crede:
Cartea e ce nu se vede.

Bine-ai venit, vacanța mare!

Bine-ai venit, vacanța mare!
Te-am aşteptat ca pe o zână
Ce-mi împlineşte-orice dorință.
Pe timpul meu mă faci stăpână!

Acum, păpuşa aruncată
Prințesă dulce va fi iară.
Pisica îmi va fi tovarăş
Nedespărțit întreaga vară.

Nu va fi zi fără plimbare
Şi curse lungi pe bicicletă.
Iar seara voi citi o carte
Şi voi visa că sunt poetă.

Am fost un an Cenuşăreasa,
Luptând cu nesfârşite teme.
Tu mă scuteşti de orice grijă,
Emoții, plâns, dictări, probleme.

Şi-n toamnă mă aduci la şcoală
Cu gânduri noi, cu noi speranțe.
Şi pleci zâmbind, în gând cu mine,
Spre țara marilor vacanțe.

Cuvinte de recunoştinţă

Ştiu, iubită-nvăţătoare,
Că în minte-o să-mi rămâi,
Când eu trec în clasa-a cincea,
Iar tu mergi la clasa-ntâi.

Am simţit în orice clipă
Că eşti sora mea mai mare;
Te-am ştiut mereu aproape
Când m-ai pus la vreo-ncercare.

Iar acum, la despărţire,
Tuturor ţin să le spun:
Cu căldură şi iubire
M-ai dus tu pe drumul bun.

Cântec

Karaoke

Clopoțelul vacanței

Clopoțelul sună
Ultima oară.
Se-ncheie încă
Un an de şcoală.

Lăsăm în urmă
Griji şi probleme.
Vacanța vine
Cu alte teme.

Teme de joacă
Şi teme de vis.
Orice ne dorim
Ne e permis.

Mergem la scaldă,
În pomi urcăm.
Ştim noi ce-nseamnă
Să ne jucăm!

Lecturi suplimentare

În vacanță poți să-alegi
Cu totul alți colegi.
Poți să treci strada
Cu Albă ca Zăpada.
Te plimbi pe jos
Cu Făt-Frumos.
Te pierzi câteodată
Cu Patrocle în Dumbrava minunată.
Sau auzi torcând lângă pat
Chiar pe Motanul Încălțat.
Cenuşăreasa vorbeşte cu tine
Cum ştie ea – numai de bine.
Scufița Roşie te cheamă-n ajutor,
Harap Alb îți apare-n pridvor
Şi, de treci înot marea sinilie,
Îl vizitezi pe Robinson
Pe insula sa pustie.

Vacanța îți dă toate
Aceste minunate
Lecții de fantezie.

Iluzia

Bezna nopții e stăpână
Peste colțul de pădure
Unde, lângă o fântână,
Moş Martin adună mure.

Dar deodată o ființă
Luminoasă şi străină
Vine fără chibzuință
Şi se-aruncă în fântână.

Ursu-o vede. Cu uimire,
Şi crezând că e din miere,
Se apleacă. De iubire
Mormăind, fără putere

De-a se-mpotrivi, se-aruncă
În fântâna liniştită,
Cu-apă albă şi adâncă.
Zâna mierii cea iubită

Era însă numai luna
În fântână oglindită.
Ursul caută întruna,
Cu privirea rătăcită

Şi înoată-a disperare
În iluzia pierdută.
Fapta... urmări bune n-are
Când de gând nu-i străbătută.

Tot ce e mai scump pe lume

Pe-Înțeleptul singuratic
Regele-l chemă din munte
Şi-l rugă să îi dea sfaturi –
Orice rele să le-nfrunte.

Şi i-a mers aşa de bine
Regelui, că-a ridicat,
În scurt timp pe fața lumii
Cel mai luminos regat.

De invidie, toți ceilalți
Ce se-aflau în preajma lui
Au pretins că Înțeleptul
Fură-averea regelui.

Şi-au făcut pe-ngrijorații
Şi-au vorbit linguşitor,
Că ajunse bietul rege,
Fără rost, bănuitor.

Înțeleptul spuse-ndată:
„Eu la munte plec grăbit.
Voi pleca la fel de singur
Şi sărac cum am venit.“

Şi plecă. După aceea
Brusc regatu-a decăzut.
S-a dus regele la dânsul,
L-a chemat ca la-nceput.

„Maiestate“, Înțeleptul
Îi răspunse, refuzând,
„Orice rău se poate-nfrânge,
Dar invidia nicicând.

Căci ea strică fără milă
Tot ce e mai scump pe lume:
Nu averi sau lucruri scumpe;
Cinstea şi un bun renume.“

Ion cel prevăzător

Ion era copil sărac,
Dar harnic era el!
S-a dus să ceară, amărât,
O slujbă la castel.
Atunci stăpânul l-a-ntrebat
Ce ştie-a face el.

„Acum nimic nu ştiu să fac“,
Răspunse Ionel.
„Dar o să-nvăț orice, oricât,
Sunt tare voinicel.“
Atunci stăpânul l-a-ndemnat
Să plece de la el.

„Adio! Plec, să-ți fac pe plac,
Nu-s supărat defel!“
Văzu pe jos ceva şi-atât
Se-opri să ia cu el.
Atunci stăpânul a strigat:
„Găsişi al meu inel?“

„Ah, nu! Nu e decât un ac“,
Răspunse Ionel.
„Poate voi face, cât de cât,
Cândva ceva cu el.“

Atunci, stăpânul l-a rugat:
„De-acum, stai la castel!

Cu tine ştiu c-o să mă-mpac:
La minte sprintenel
Văzui că eşti şi-am hotărât
Să-ți dau munci fel de fel.“
Gândind: „Pe lume n-am aflat
Prevăzători ca el!“

Ion munci pe brânci şi-un sac
De aur strânse el
Să meargă – îi plăcea atât! –
La şcoala din castel.
Atunci stăpânul l-a-nfiat:
Visase-un fiu ca el.

Mare de vară, imensă mare

Mare imensă, albastră, caldă,
Aşteptându-mă la scaldă,
Cine să uite ar fi în stare
(Mare de vară, imensă mare,
Mare de vară, imensă mare)
Limpedea ta alintare?
Mare de vară, imensă mare.

Mare imensă, de munți nu-mi pasă,
De deal, şes, pădure deasă;
Cine nu lasă totul când are
(Mare de vară, imensă mare,
Mare de vară, imensă mare)
Limpedea ta alintare?
Mare de vară, imensă mare.

Mare imensă, vis de vacanță,
Tu păstrezi a mea speranță.
Chiar şi la şcoală simt cu mirare
(Mare de vară, imensă mare,
Mare de vară, imensă mare)
Limpedea ta alintare.
Mare de vară, imensă mare.

Notă. *Poezia se poate recita (şi atunci se renunță la versurile din paranteză) sau se poate cânta pe melodia „Beautiful Soup“ din* Alice în Țara Minunilor.

Şi chiar prin sat trecea un râu vijelios

Aveam un sat, ah, Doamne, ce mai sat!
Un sat frumos ca orice sat frumos.
Şi chiar prin sat trecea un râu vijelios.

Suia un deal, ah, Doamne, ce mai deal!
Un deal frumos ca orice deal frumos
Şi-acest deal suia spre sat
Şi chiar prin sat trecea un râu vijelios.

Creştea un pom, ah, Doamne, ce mai pom!
Un pom frumos ca orice pom frumos.
Şi-acest pom creştea pe deal
Şi-acest deal suia spre sat
Şi chiar prin sat trecea un râu vijelios.

Creştea un ram, ah, Doamne, ce mai ram!
Un ram frumos ca orice ram frumos.
Şi-acest ram creştea în pom
Şi-acest pom creştea pe deal
Şi-acest deal suia spre sat
Şi chiar prin sat trecea un râu vijelios.

Stătea un cuib, ah, Doamne, ce mai cuib!
Un cuib frumos ca orice cuib frumos.
Şi-acest cuib stătea pe ram
Şi-acest ram creştea în pom
Şi-acest pom creştea pe deal
Şi-acest deal suia spre sat
Şi chiar prin sat trecea un râu vijelios.

Stătea un ou, ah, Doamne, ce mai ou!
Un ou frumos, ca orice ou frumos.
Şi-acest ou stătea în cuib
Şi-acest cuib stătea pe ram
Şi-acest ram creştea în pom
Şi-acest pom creştea pe deal
Şi-acest deal suia spre sat
Şi chiar prin sat trecea un râu vijelios.

Creştea un pui, ah, Doamne, ce mai pui!
Un pui frumos ca orice pui frumos.
Şi-acest pui creştea în ou
Şi-acest ou stătea în cuib
Şi-acest cuib stătea pe ram
Şi-acest ram creştea în pom
Şi-acest pom creştea pe deal
Şi-acest deal suia spre sat
Şi chiar prin sat trecea un râu vijelios.

Femeia cea lacomă

Scenetă

PERSONAJELE

Povestitorul
Femeia (soția Vânătorului)
Vânătorul
Iepurele
Lupul
Ursul
Crăiasa Pădurii (o pasăre multicoloră)
Vulpoiul
Ariciul
Căprioara 1
Căprioara 2
Căprioara 3
Căprioara 4
Fluturele 1
Fluturele 2
Fluturi
Rândunica 1
Rândunica 2
Rândunele

POVESTITORUL
(În fața cortinei)

A fost odată,
Ca niciodată,
Într-o țară foarte
Îndepărtată,

O femeie săracă
C-un soț vânător.
O căsuță şi-o vacă
Erau avutul lor.

În pădurea deasă
Şi primejdioasă
Soțul zilnic pleca
Să aibă femeia
Ce pune pe masă.

(Se ridică cortina.)

Tabloul I

O căsuță modestă, din lemn, la marginea pădurii. Un scaun, pe care se va aşeza Femeia. În fața casei, Femeia şi Vânătorul îşi iau rămas bun. Vânătorul are puşca asupra sa şi e îmbrăcat cu hainele de vânătoare.

FEMEIA

Te rog să fii mai destoinic de data aceasta, bărbate! De trei zile, nimic n-ai adus acasă! Nici măcar un iepure sau o vrabie... Dacă nu ar fi văcuța asta, sărmana, am muri de foame amândoi!

VÂNĂTORUL

Mă voi strădui! Dar acum toate animalele mă cunosc. Mă simt şi se ascund cu mult înainte ca eu să le iau urma.

FEMEIA

Ar trebui să te strecori tiptil, să mergi de-a buşilea prin iarbă! Să te târăşti până la izvorul unde se adapă toate animalele şi acolo să te ascunzi şi să stai până vine vreunul să bea apă.

VÂNĂTORUL

Văd că te pricepi mai bine decât mine la vânătoare! De ce nu mergi tu în locul meu? Cred că ai avea mai mult succes!

FEMEIA

Şi treburile din casă cine să le facă? Speli tu rufele, împleteşti tu puloverele pentru iarnă, te duci tu cu vaca la păscut, o mulgi şi fierbi laptele? Dacă nu ar

fi toate acestea de făcut, nu te-aş lăsa să pleci singur. Aş veni şi eu cu tine şi atunci n-ar mai rămâne animal viu în pădurea asta!

VÂNĂTORUL

Doamne păzeşte, doar n-o să le omorâm pe toate! După aceea, cu ce ne-am mai hrăni?

FEMEIA

Lasă, că te ştiu eu! Ție ți-e milă, de aceea nu ucizi decât animale bătrâne, care oricum ar muri de moarte bună dacă nu le-ai vâna tu! Ieri, în loc să împuşti vreo căprioară fragedă, mi-ai venit cu ciuperci! Eu vreau carne, nu ciuperci!

VÂNĂTORUL

Da, ți-am adus ciuperci, iar tu le-ai aruncat pe jos şi le-ai strivit cu picioarele de supărare! Puteai să faci o mâncare gustoasă...

FEMEIA
(Cu dispreț.)

Leneşule! În pădurea aceasta fără sfârşit sunt iepuri cu carnea dulce, mistreți pocnind de grăsime, cocoşi de munte, cerbi şi căprioare, urşi, bursuci, vulpi...

VÂNĂTORUL

Doar n-o să mănânci carne de vulpe acum...

FEMEIA

Nu, dar un guler din blană pot să-mi fac. Sau pot să vând blana în târg şi să-mi cumpăr o rochie nouă. Tu împuşcă tot ce găseşti în cale şi pe urmă o să vezi ce bine mă descurc eu cu toate!

VÂNĂTORUL

De ce să fim aşa de lacomi? Trebuie să apărăm pădurea, nu să ucidem toate animalele! Ce rău ne-au făcut nouă vulpile cele roşii şi sprintene sau veverițele castanii şi jucăuşe?

FEMEIA
(Ironic.)

Ce poetic! Nu ştiu ce-o să mă fac cu tine. Eu vreau să fim bogați, să avem de toate, iar tu... Tu admiri vulpile şi veverițele şi nu ştii ce pierdem dacă nu le împuşti!

VÂNĂTORUL

Femeie, avem destul pentru a trăi. Avem căsuța, vaca... păşunile din poieni sunt toate pentru văcuța noastră. Avem lemne pentru foc după pofta inimii. Ciuperci, alune, afine, zmeură, mure, ba chiar şi miere,

toate acestea le putem găsi fără efort peste tot. Din când în când mai vânez câte un iepure mai bătrân, care nu mai poate fugi, iar pe cei tineri îi las să trăiască, să zburde şi să se înmulţească. De ce ne-ar trebui mai mult? Câtă vreme ne iubim, viaţa e frumoasă. Ne cântă păsările ziua întreagă, ne apără de hoţi lupii şi urşii din pădure, albinele zumzăie de bucurie în jurul nostru. Acesta este raiul pe pământ, iar tu vrei să-l umplu de sânge? Să omor aşa, fără socoteală, toate animalele din pădure?

FEMEIA

Tu nu ştii ce e bogăţia, bărbate. Te încântă viaţa simplă din pădure, cu aer curat, cântec de păsărele şi jocuri de fluturi şi de albine. Tu nu ştii ce înseamnă să ai bani mulţi, putere, blănuri, rochii de mătase, perdele cu fir de aur... o casă cu multe încăperi mari, cu sală de dans, cu servitori. Tu, bietul de tine, nici nu îndrăzneşti să visezi la aşa ceva!

VÂNĂTORUL

La ce ne-ar trebui casă mare, cu servitori? Îţi dai seama ce griji în plus înseamnă toate acestea? Noi abia ne hrănim pe noi şi văcuţa aceasta. Cum crezi că putem hrăni şi alte guri? Şi apoi, de ce trebuie să avem atâta lume în preajmă şi să nu ne putem vedea liniştiţi singuri de ale noastre?

FEMEIA

Du-te, că nu mă înțeleg cu tine. Du-te şi vânează tot ce întâlneşti în cale!

VÂNĂTORUL
(Plecând.)

La revedere.

FEMEIA

La revedere.

(Se apucă de un lucru de mână oarecare – coase, împleteşte, croieşte, toarce etc.)

Tabloul II

Pădure. Vânătorul la pândă. Apare un Iepure. Vânătorul îl prinde de urechi.

VÂNĂTORUL

Vezi că te-am prins din nou? Doar ți-am spus că trebuie să te păzeşti de vânători.

IEPURELE

Mă păzesc de vânători, dar de tine nu mă păzesc. Tu eşti bun la suflet şi, dacă te rog mult de tot, îmi dai drumul.

VÂNĂTORUL

Iar începi! Ți-am spus că data viitoare te duc la soția mea! O să-ți placă să te bage la cuptor?

IEPURELE

Fii bun, Vânătorule, şi nu mă mai speria! De fapt, ştii de ce mă aflu aici? Am venit să te caut şi să-ți spun că ieri m-ai speriat aşa de tare, că am visat urât toată noaptea.

VÂNĂTORUL

Serios? Îmi pare rău. Iartă-mă. Uite, îți dau drumul.

(Îi dă drumul.)

Şi acum ce faci, de ce nu pleci?

IEPURELE

Îmi place să stau cu tine. Eşti aşa de puternic şi de ocrotitor. Te superi?

VÂNĂTORUL
(Mişcat.)

Nu, nu mă supăr. De fapt, îmi face plăcere. Dar nu vreau să te înveți aşa. Să nu te domesticeşti şi să ieşi în calea altor vânători, că nu mai scapi viu!

(Pornesc la drum. De după un copac, apare Lupul.)

LUPUL
(Bucuros.)

Ah, Vânătorule, de când te caut!

VÂNĂTORUL

Ce s-a întâmplat? Te-ai îmbolnăvit?

LUPUL

Păi, nu eu, ci puii mei. Au febră mare şi nu mai mănâncă nimic.

VÂNĂTORUL

Îmi pare rău. Uite, ia acest sirop.

(Scoate o sticluță din buzunar şi i-o dă.)

E foarte bun în cazuri din astea. Amestecă-l cu puțină miere!

LUPUL

Îți mulțumesc, Vânătorule.

(Iese grăbit cu sticluța. Joc de priviri între Vânător şi Iepure. După un timp, intră Ursul.)

URSUL

Mor-mor-mor... Mor-mor-mor...

(Îl vede pe Vânător.)

Ah, Vânătorule! Iar mi-a furat Lupul mierea din scorburi!

VÂNĂTORUL

Ți-am spus să nu fii lacom! Lăcomia şi invidia sunt rădăcinile tuturor relelor! Mierea nici nu-i a ta, e a albinelor, care muncesc pentru ea! Tu le-o furi...

URSUL

Le las şi lor destul pentru iarnă... Dar Lupului nu-i place mierea de fapt. De ce şi-a băgat nasul prin scorburile mele?

VÂNĂTORUL

Are copiii bolnavi. I-am dat un sirop care se ia cu miere. Doar nu vrei să-i moară puii?

URSUL

Puii de lup să trăiască, iar eu, ursul carpatin, să mor de foame?! Mor-mor-mor, mierea mea, mor-mor-mor…

(Iese.)

IEPURELE

De ce nu l-ai împuşcat? N-ai văzut ce lacom e?

VÂNĂTORUL

Ce câştigăm noi dacă-l împuşcăm? Mai bine să-l educăm, să-i explicăm că lăcomia nu e bună. Până la urmă va înțelege. Doar nu vrei să lipsim pădurea de Urs. Are şi el rolul lui aici.

(De după un copac, apare Crăiasa Pădurii – o pasăre mare şi frumoasă, multicoloră. Vânătorul o prinde. Pasărea se zbate speriată, dar tace.)

Ce frumoasă eşti, Pasăre minunată! Nu te-am mai văzut niciodată în pădurea noastră. Uite, eşti aşa de deosebită, că nici prin cap nu-mi trece să-ți fac vreun rău. Hai, ia-ți zborul.

(Îi dă drumul.)

CRĂIASA PĂDURII

Mulțumesc, Vînătorule! Poți să fii mândru de tine: pentru câteva clipe ai avut în puterea ta pe Crăiasa Pădurii. Să-ți răsplătească Dumnezeu pentru sufletul tău cel bun. Du-te şi spune-i soției tale că are lângă sine pe omul cel mai curat la suflet din lume. Spune-i că a constatat aceasta chiar Crăiasa Pădurii personal!

VÂNĂTORUL

O, nu, Crăiasă, nu pot face aceasta. Soția mea s-ar supăra aşa de tare că ți-am dat drumul, că ar putea chiar să se îmbolnăvească.

CRĂIASA PĂDURII

Atunci vreau să-i fac un dar. Tu mi-ai lăsat viața şi mi-ai redat libertatea, iar eu, în schimb...

VÂNĂTORUL
(O întrerupe.)

Dar nu trebuie să-mi dai nimic în schimb pentru aceasta! E bucuria mea să-ți fac un bine!

CRĂIASA PĂDURII

Pentru tine, da, bunule Vânător, dar soției tale, în schimbul libertății mele, aş vrea să-i fac un dar. Spune-i

că îi voi îndeplini orice dorință. Hai, du-te şi spune-i. Întoarce-te repede, să-mi spui care este dorința ei.

(Vânătorul iese.)

IEPURELE

Ți-am spus eu că e un om bun, Crăiasă.

CRĂIASA PĂDURII

Mi-ai spus tu şi mi-au spus mulți alții. Nu de mult – bătrânul Vulpoi. Îşi rupsese un picior într-o capcană. Vânătorul l-a scos dintre cleştii de oțel, l-a pansat şi i-a pus piciorul în ghips. Acum Vulpoiul...

(Intră Vulpoiul, fără să şchiopăteze.)

VULPOIUL

M-ai chemat, Crăiasă? Tocmai treceam pe aici, când mi-am auzit numele.

IEPURELE

Te mai doare piciorul?

VULPOIUL

Nu vrei să ne luăm la întrecere?

(Intră Vânătorul.)

VÂNĂTORUL

Am alergat într-un suflet, dus şi întors, frumoasă Crăiasă, ca să nu te las să aştepți prea mult. Dar mai degrabă nu am putut veni.

CRĂIASA PĂDURII

Ei, ce-a spus soția ta?

VÂNĂTORUL

Soția mea, s-o ierți, Crăiasă, dar... vrea neapărat o rochie țesută cu fir de aur şi de argint şi bătută cu diamante... Eu nu înțeleg de ce îi trebuie un astfel de veşmânt...

CRĂIASA PĂDURII

Foarte bine. Mergi acasă şi vino să-mi spui dacă este mulțumită.

VÂNĂTORUL

Într-un suflet!

(Iese alergând.)

VULPOIUL

Ce grăbit e! Nici n-am apucat să-i mulțumesc pentru ceea ce a făcut pentru mine!

(Intră Ariciul, grăbit şi speriat.)

ARICIUL

Crăiasă, prin ce spaimă am trecut! Femeia aceea, soția Vânătorului, a vrut să mă prindă. Tot striga că bine m-ar mai împăia şi că m-ar vinde pe bani buni la târg. Noroc că s-a înțepat în țepii mei şi aşa am reuşit să mă pierd în tufiş şi apoi să fug... La început nici n-o recunoscusem. Purta o rochie extraordinară, țesută din fire de aur şi de argint şi plină de podoabe... de diamante. Parcă era soarele pe pământ. De fapt, mă apropiasem să o văd mai bine...

CRĂIASA PĂDURII

Să fii mai atent, Ariciule. Să nu te laşi orbit de strălucirea aurului, a argintului şi a diamantelor. Viața ta e mai de preț decât acestea!

(Intră Vânătorul, alergând. Către Vânător:)

Ce spune, Vânătorule, soția ta? Sper că-i place ro-chia şi că e mulțumită de darul primit.

VÂNĂTORUL

(Trist, abătut.)

Iubită Crăiasă! Rochie ca a ei nu se mai găseşte nici pe pământ, nici în cer, aşa e de frumoasă. Dar nu e mulțumită! Zice că nu se potriveşte rochia cu căsuța noastră. Vrea un palat cu totul şi cu totul din aur, cu servitori şi străjeri înarmați, cu caleşti de aur pentru plimbări; un râu adânc să înconjure palatul şi un pod de aur să fie peste râu, pod ce poate fi ridicat şi coborât de străjeri după porunca ei.

CRĂIASA PĂDURII

Bine, Vânătorule. Du-te şi vezi dacă e mulțumită şi vino să-mi spui.

(Vânătorul iese în grabă.)

IEPURELE

Nu mi-aş fi putut închipui că e atât de lacomă...

VULPOIUL

Pe cât de bun la suflet şi de omenos este Vânătorul, pe atât de lacomă e soția lui.

(Intră un grup de căprioare, speriate.)

CĂPRIOARA 1

Crăiasă, Crăiasă! E un foc mare la marginea pădurii.

CĂPRIOARA 2

Vai, Crăiasă, hai să fugim de aici! Zboară cât mai repede, departe, departe!

CĂPRIOARA 3

A izbucnit ca din senin şi arde până la cer!

CĂPRIOARA 4

Iepuraş, fugi! E un munte de foc în spatele nostru.

VULPOIUL

Stați puțin, liniştiți-vă! Vorbiți de foc, dar nu se simte pic de fum.

CĂPRIOARA 1

Poate bate vântul în altă parte.

VULPOIUL

Atunci şi focul va merge în altă parte.

(Intră un stol de fluturi.)

FLUTURII
(În cor.)

Veniți, a răsărit un palat de aur. E aşa de frumos, străluceşte atât de tare!

VULPOIUL

A, asta era. De aceea v-ați speriat, Căprioarelor. Liniştiți-vă! E palatul de aur pe care Crăiasa i l-a făcut cadou soției Vânătorului.

FLUTURELE 1

Eu am fost acolo şi l-am văzut. E uriaş! Şi atât de strălucitor!

FLUTURELE 2

Am venit să vă chemăm pe toți. Să ne bucurăm de priveliştea nemaivăzută!

(Fluturii şi Căprioarele ies, în timp ce intră, alergând, Vânătorul.)

CRĂIASA PĂDURII

Ei, Vânătorule, acum sper că totul e în ordine. Soția ta are palatul dorit, cu râul de jur-împrejur, cu

podul de aur, cu străjerii, servitorii şi caleştile pe care le-a cerut. E mulțumită?

VÂNĂTORUL

(Răvăşit de ceea ce văzuse.)

Crăiasa mea... ce am văzut acolo depăşeşte puterea mea de imaginație. Palatul e cât un munte... podul e meşteşugit frumos, împodobit, nemaivăzut... Sunt zeci de slujitori frumos îmbrăcați, zeci de străjeri înarmați până în dinți... Este mai mult decât în visul unui rege, nu al unui biet vânător sărman...

CRĂIASA PĂDURII

Înțeleg, bunule Vânător, că soția ta e mulțumită şi că deci ne putem despărți împăcați amândoi...

VÂNĂTORUL

Vai, Crăiasă! Din păcate, soția mea nu este mulțumită!

CRĂIASA PĂDURII

(Surprinsă.)

Cum aşa, Vânătorule!? Nu e mulțumită? Ce mai doreşte?

VÂNĂTORUL

Îmi crapă obrazul de ruşine, Crăiasă minunată... Dar soția mea mi-a poruncit să-ți spun că nu se poate opri aici. Ea vrea să aibă o oştire mare, cu zeci de mii de oşteni şi ea să fie împărătească, să i se închine toate cetățile, toate satele, toate târgurile, toate ținuturile până la marea cea mare. I-am spus că aceasta e o nesăbuință fără margini, dar a insistat să vin şi să-ți spun...

CRĂIASA PĂDURII

Bine, Vânătorule. Du-te acasă şi vino repede să-mi spui dacă e mulțumită.

(Vînătorul iese, tulburat, grăbit.)

IEPURELE

Doar n-o s-o înalți la rangul de împărătească, buna mea stăpână. Nu merită ea să fie împărătească.

CRĂIASA PĂDURII

Am şi făcut-o împărătească, Iepuraşule. Vreau s-o văd odată mulțumită de viață. Aşa îi va fi mai uşor şi prietenului nostru, Vânătorul.

VULPOIUL

Mă întreb ce şi-ar mai putea dori cineva după ce i se îndeplineşte şi această dorință...

(Intră un stol de rândunele.)

RÂNDUNICA 1

Vai, ce trist! Împărăteasa cea nouă a declarat război tuturor țărilor vecine...

IEPURELE

Aşa de repede?

RÂNDUNICA 2

Cum şi-a văzut oştenii, cum le-a dat ordinul de luptă.

(Intră Vânătorul.)

CRĂIASA PĂDURII

Ei, în sfârşit e bine, nu-i aşa, Vânătorule? De acum ce-şi mai poate dori soția ta? Trebuie că este foarte mulțumită.

VÂNĂTORUL

Sunt uluit şi copleşit de tot ce am văzut acasă... pardon, vreau să spun, la curtea soției mele, împărăteasa... Dar, mărită Crăiasă... sunt şi mai uluit şi şi mai copleşit de ce mi-au auzit urechile de la ea: nu e mulțumită cu ce are, nici acum măcar! A declarat deja război tuturor țărilor vecine. Şi mi-a poruncit să-ți cer... să-i dat tot Pământul pe mână, iar tu să-i fii sclavă, ca să-i câştigi războaiele toate şi să-i îndeplineşti în fiecare clipă orice dorință va mai avea. Mi-a spus că dacă nu, va pune călăii să ne execute pe amândoi, şi pe mine, şi pe tine...

CRĂIASA PĂDURII

(Oftează.)

Vai, vai, vai de noi, bunule Vânător. Mai bine, uite, prinde-mă din nou şi du-mă la ea, să facă supă sau friptură din carnea mea!

VÂNĂTORUL

(Înspăimântat de propunerea Crăiasei.)

Pentru nimic în lume, Crăiasă! Mai bine mă omor.

(Îşi pune puşca în piept, țintindu-şi inima.)

Adio!

(Trage şi cade mort. Iepurele şi Vulpoiul, care încercaseră să-l împiedice să se sinucidă, nu reuşesc decât să-l

prindă înainte de a cădea la pământ. Îl aşază cu grijă pe iarbă.)

IEPURELE
(Plângând.)

Dragă Vânătorule, cum ai putut să faci una ca asta?

VULPOIUL
(Plângând.)

Ce suflet mare! Dar nu trebuia să-ți faci rău ție însuți. Cine ne va mai învăța să fim buni cu ceilalți...

ARICIUL
(Plângând.)

Cine va mai vorbi cu noi şi ne va mai învăța cum să ne ferim de primejdii?

CRĂIASA PĂDURII

Stați, nu mai plângeți. Lăsați-mă să încerc să îl readuc la viață. Iepuraşule, adu-mi o cană de apă vie de la Izvorul Ascuns din inima pădurii. Repede!

(Iepurele iese, alergând.)

Ariciule, adu-mi un măr din Mărul Vieții din inima pădurii, cel căzut mai aproape de trunchi!

(Ariciul iese, alergând.)

Vulpoiule, adu-mi un strugure de pe Vița Amintirilor din inima pădurii.

(Vulpoiul iese, alergând. Intră Iepurele, alergând. Are o cană cu apă.)

Iepure, toarnă-i apa vie peste rană.

(Iepurele varsă apa din cană peste rana din piept. Intră Ariciul cu un măr.)

Ariciule, pune-i fructul din Mărul Vieții pe piept.

(Ariciul aşază mărul pe pieptul Vânătorului. Intră Vulpoiul, cu un strugure.)

Vulpoiule, pune-i strugurele de pe Vița Amintirilor pe buze.

(Vulpoiul îi atinge buzele cu strugurele. Vânătorul ridică mâinile şi deschide ochii. Cu dreapta apucă strugurele. Cu stânga ia mărul de pe piept. Începe să mănânce, ba din strugure, ba din măr. Se ridică în picioare, încet. E amețit, clipeşte des, se încruntă. Se uită de jur-împrejur.)

VÂNĂTORUL

Am visat că m-am împuşcat şi că am murit.

IEPURELE

Da, te-ai împuşcat şi ai murit. N-a fost doar un vis! Dar acum eşti viu din nou.

VULPOIUL

Te-a readus la viață Crăiasa Pădurii.

VÂNĂTORUL

Mulțumesc, Crăiasă. Dar trebuia să mă laşi aşa... Nu mai vreau să aud iarăşi pretențiile soției mele.

CRĂIASA PĂDURII

Vânătorule, du-te acum acasă şi vezi dacă soția ta e mulțumită.

VÂNĂTORUL
(Oftând.)

Of, of, of, mulțumită nu e ea niciodată.

(Iese, îngândurat.)

Tabloul III

Acelaşi decor ca în Tabloul I. Femeia e în rochia cea veche, aşezată pe scaunul din fața casei. Plânge.

FEMEIA

Vai, vai de soarta mea! Ce sus am fost şi ce sus puteam încă să urc! Şi uite ce mi-au făcut. Numai soțul meu şi Crăiasa Pădurii sunt de vină. Sunt sigură că au uneltit împotriva mea. Asta a fost... o uneltire! Da, o uneltire, un act de... înaltă trădare! Străjeri, oşteni! Căpetenii! Unde-or fi dispărut cu toții... Doamne, nu apare odată soțul meu! Cu pasărea aceea mizerabilă cu tot!

(Intră Vânătorul.)

A, ai venit! Trădătorule! Cum de îndrăzneşti să te arăți ochilor mei? Străjeri! Oşteni! Căpetenii!...

VÂNĂTORUL

M-a trimis Crăiasa Pădurii. Vrea să ştie dacă eşti... Dacă eşti mulțumită! Cred că nu eşti, dar să ştii un lucru: eu sunt mulțumit!

FEMEIA

Cum?!! Tu eşti mulțumit că mă vezi în această sărăcie cruntă, după ce am fost aşa de sus! Tu...

(Observă pata de sânge de pe pieptul Vânătorului.)

Dar acolo ce ai? Cine te-a împuşcat în inimă?

VÂNĂTORUL
(Surprins.)

De unde ştii?!

(Se uită spre propriul piept, urmărind privirea Femeii; vede şi el pata de sânge.)

A, ai văzut pata aceasta? E sângele meu. Singur m-am împuşcat. Am murit pe loc. Dar Crăiasa Pădurii m-a readus la viață.

FEMEIA

Dar, bărbate, cum ai putut să faci una ca asta? La mine nu te-ai gândit? Ce mă făceam eu fără tine?

VÂNĂTORUL

Crăiasa a dorit s-o aduc aici, la tine, ca să o tai tu şi să-i faci carnea supă şi friptură. N-am putut face asta şi... m-am omorât.

FEMEIA

Dragul meu, tu ai un suflet de aur. Acum înțeleg totul! Unde mi-au fost mințile până acum?! E vina mea şi numai a mea! Trebuia să fiu mulțumită cu ceea ce

aveam încă de la bun început. Cu căsuța şi cu vaca noastră. Şi cu sufletul tău de aur. Abia acum îmi dau seama că aceasta este cea mai de preț bogăție. Abia acum îmi dau seama că am alături pe cel mai bun om din lume! Şi că nu-mi mai trebuie nimic altceva!

(Către pădure, strigând.)

Crăiasa Pădurii, îți mulțumesc! Mi-ai readus bărbatul la viață. Ce m-aş fi făcut fără el?! Sunt aşa de de mulțumită! Aşa de mulțumită!

(Femeia şi Vânătorul se îmbrățişează.)

Cortina.

Arhimede şi coroana regală

Scenetă

PERSONAJELE

Povestitoarea
Regele
Arhimede
Matematicianul Curții
Bijutierul
Istoricul curții
Slujitorul 1
Oşteanul 1
Oşteni, Slujitori, Slujitoare

POVESTITOAREA

(În fața cortinei)

Bine ați venit, stimați spectatori! Peste câteva clipe îl veți vedea pe Arhimede în persoană rezolvând problema... coroanei regale! Vă mai amintiți că Arhimede, înțelept al vremurilor vechi, a trăit cu vreo trei sute de ani înainte de Hristos în cetatea Siracuza, în insula Sicilia?

El a găsit metode de rezolvare pentru multe probleme de matematică şi este autorul a numeroase invenții, multe folosite în domeniul militar, pentru apărarea Siracuzei asediate de romani.

Îl veți vedea acum pe Arhimede chemat de Regele Siracuzei pentru a rezolva o interesantă problemă.

(Iese. Cortina se ridică. Regele, curteni, oşteni, slujitori, slujitoare. Intră Slujitorul 1.)

SLUJITORUL 1

O, mărite Rege, Arhimede s-a prezentat la Curte, după cum ți-a fost voia.

REGELE

(Scoțându-şi tacticos coroana de pe cap.)

Arhimede? Să intre!

(Slujitorul 1 iese şi reintră însoțit de Arhimede.)

Bine ai venit, o, Arhimede!

ARHIMEDE

Bine te-am găsit, o, Rege! Mi s-a spus că ai o problemă foarte greu de rezolvat. Matematicianul Curții nu a reuşit să-i dea de cap şi te-ai gândit să mă chemi pe mine...

REGELE

Cred că e ceva simplu pentru tine, Arhimede. Priveşte această coroană. Ia-o, pipăie-o puțin, apreciază-i greutatea!

(Îi întinde coroana. Arhimede o ia şi o cercetează atent, cu admirație.)

ARHIMEDE

Ce frumusețe! Ce artă! Bijutierul maiestății tale e un artist desăvârşit.

REGELE

Aşa este. E un mare artist. Însă... ce crezi? Că de fapt aici e problema... Coroana ce o ții în mână, o fi din aur curat, o fi din aurul pe care i l-am dat chiar eu Bijutierului? Sau o fi adăugat şi nişte argint, ca să-şi păstreze el o parte din aurul regal?

ARHIMEDE

Eu, o, Rege, sunt gata să fac cercetarea necesară pentru a stabili aceasta. Dar n-aş vrea să mă pronunț înainte de a analiza metalul. Fără măsurători şi experiențe, doar bazându-mă pe simțurile mele, nu pot spune nimic. Numai că...

REGELE

Ştiu ce vrei să spui, Arhimede: ca să faci măsurătorile tale, îți trebuie un fragment din coroană. Dar îți dai seama că nu pot să-ți dau. Nu vreau, pe Zeus, să stric frumusețea aceasta de podoabă şi însemn regesc doar pentru o vagă bănuială. Dacă totuşi este din aur curat? Bijutierul mi-ar lua o avere s-o refacă şi iar nu voi şti dacă nu cumva atunci, când o face a doua oară, nu va turna şi argint...

ARHIMEDE
(Gânditor.)

Da, o, Rege, acum înțeleg că problema ta nu e deloc simplă. Lasă-mă să mă gândesc...

REGELE

Tu, care, prin calculele tale, afli volumul şi suprafața celor mai ciudate forme şi obiecte, vei găsi o soluție, sunt sigur, o, Arhimede!

ARHIMEDE

Te-aş ruga să-mi dai o cameră, o, Rege, şi să mă găzduieşti până aflu răspunsul. Sper ca, în câteva zile...

REGELE

Te vom trata cum se cuvine şi te rugăm să te simți la noi ca acasă.

(Arhimede iese, însoțit de Slujitorul 1.)

MATEMATICIANUL CURȚII

O, Rege, crede-mă, prezența lui Arhimede aici e fără rost. Fără să rupi o bucățică din coroană şi s-o topeşti, nu se poate şti dacă bijutierul a folosit aurul curat trimis de tine sau l-a amestecat cu argint.

REGELE

Nu vreau să te contrazic, tu eşti doar Matematicianul Curții Regale. Dar îți reamintesc: am plătit Bijutierului o cantitate de aur egală cu însăşi greutatea coroanei. Dacă rupem un fragment din coroană şi la cer-

cetare se dovedeşte că nu e din aur curat, atunci nu-mi va părea rău că am stricat coroana. Dacă însă se va dovedi că e într-adevăr, după cum am cerut, chiar din aurul curat trimis de mine, atunci va trebui să dau coroana la refăcut. Mă va costa tot atât, probabil, iar de data aceasta Bijutierul s-ar putea gândi că nu voi mai face coroana şi a treia oară şi deci ar putea să mă înşele fără ca eu să mai fac vreo cercetare...

MATEMATICIANUL CURȚII

Cred că, odată probată cinstea lui, putem avea încredere...

REGELE

Oricum, să vedem ce va spune Arhimede.

(Cade cortina. Câteva momente lungi de linişte. Apoi se aud zgomote de apă. Într-un târziu se aude Arhimede strigând.)

ARHIMEDE
(Din culise.)

Evrika! Evrika!! Evrika!!!

(Cortina se ridică. Aceiaşi, ca mai înainte.)

MATEMATICIANUL CURȚII

O, Rege, a trecut o săptămână încheiată de când Arhimede nu face nimic. Îşi pierde vremea prin baie, se

joacă cu apa. Ba zice că face baie, ba zice că se gândeşte, ba uneori pretinde că face experiențe. Eu personal, să mă ierți, dar sunt convins că a uitat complet în ce scop se află aici. Mai bine l-ai trimite la plimbare. Pun prinsoare că nu va găsi soluția mult-aşteptată!

REGELE

Iar dacă o va găsi?

MATEMATICIANUL CURȚII

O, Rege, eu cred că bănuiala ta în legătură cu Bijutierul e nedreaptă. Ar trebui să renunți la bănuială şi să dai uitării această problemă.

REGELE

Şi dacă totuşi se va dovedi că Bijutierul m-a înşelat?

MATEMATICIANUL CURȚII

În cazul acela, poți să-mi dai şi mie aceeaşi pedeapsă ca şi Bijutierului, pe care îl cred cinstit şi nevinovat.

REGELE
(Către Istoricul Curții.)

Istoricul Curții să consemneze aceasta!

ISTORICUL CURȚII

De îndată, o, mărite Rege!

(Scrie frenetic. Se aud zgomote, țipete.)

VOCI
(Din culise.)

Stați, opriți-l, opriți-l. E-n halat de baie... Stropeşte totul în jurul lui...

OŞTEANUL 1
(Din culise.)

Stai, unde mergi, Arhimede? N-ai voie să intri neanunțat!

ARHIMEDE
(Din culise.)

Evrika! Evrika!! Am găsit!!! Am rezolvat problema coroanei!

(Intră în fugă şi se îndreaptă către Rege. Este îmbrăcat în halat de baie. Mai mulți oşteni, cu sulițe sau săbii în mână, aleargă după el, gata să-l ucidă, la un eventual semn al Regelui.)

REGELE
(Către oşteni.)

Lăsați-l să vină la mine!

(Oştenii se opresc. Regele, către Arhimede.)

Ce s-a întâmplat, Arhimede? De ce intri neanunțat şi îmbrăcat aşa, în halat de baie?

ARHIMEDE
(Fericit.)

Evrika, o, Rege! Am găsit. Am găsit soluția problemei tale.

MATEMATICIANUL CURȚII

Ai visat în baie că de fapt coroana e din aur curat, nu-i aşa?

ARHIMEDE

N-am visat nimic, o, Matematicianule. M-am gândit mult, am făcut toate experiențele necesare şi acum ştiu ce e de făcut!

REGELE

Mă bucur, o, Arhimede, să aud asta. Acum te rog să ne explici pas cu pas la ce concluzie ai ajuns.

ARHIMEDE

Am nevoie de un vas cilindric, pe jumătate plin cu apă, de o balanță şi de câteva bare de aur de volume diferite.

REGELE

(Către slujitori.)

Să i se aducă tot ce doreşte.

MATEMATICIANUL CURȚII

Ce legătură are apa cu coroana regală, o, Arhimede?

ARHIMEDE

Voi face imediat experiența, o, Matematicianule!

(Intră slujitorii cu cele cerute de Arhimede şi le pun în fața acestuia.)

Iată, în acest vas cu apă vom pune coroana.

REGELE

(Îşi scoate coroana şi i-o dă lui Arhimede.)

Ai mare grijă de ea!

ARHIMEDE

Înainte de a o introduce în vas, îl rog pe Matematician să însemneze până unde se ridică în acest moment apa din vas.

MATEMATICIANUL CURȚII

O, Arhimede, refuz să mă transform în discipolul tău!

REGELE
(Către Matematicianul Curții.)

Îți ordon să-i dai tot ajutorul de care are nevoie!

MATEMATICIANUL CURȚII

Mă supun voinței regale.

(Însemnează nivelul apei din vas cu o cretă, pe dinafară.)

Apa urcă până aici, o, Rege.

ARHIMEDE
(Introducând coroana în vas.)

Acum introducem coroana în apă. Precum vedeți, apa a urcat în vas. O, Matematicianule, fii bun şi însemnează unde a ajuns apa de data aceasta.

REGELE

O, Arhimede, te urmăresc cu cea mai mare atenție, dar mărturisesc că nu înțeleg unde vrei să ajungi.

MATEMATICIANUL CURȚII
(Punând al doilea semn pe vas.)

Eu cred, o, Rege, că a venit aici direct din baie ca să-şi arate disprețul față de noi toți.

ARHIMEDE

Să mă explic: vom afla volumul coroanei, dar nu calculând asupra coroanei – ceea ce ar fi imposibil, dată fiind forma ei –, ci asupra volumului de apă împins în sus de coroană. Volumul de apă la care mă refer este cel cuprins între cele două semne puse de Matematician pe vas. Acum, o, bunule Matematician al Curții, fii amabil: măsoară şi calculează volumul ocupat de acea cantitate de apă care a fost împinsă în sus prin scufundarea coroanei.

MATEMATICIANUL CURȚII
(Măsurând diametrul vasului, distanța dintre cele două semne.)

Măsurăm diametrul vasului... aşa; acum măsurăm distanța dintre semne...

(Luând o tăbliță şi scriind cu creta pe ea.)

Luăm tăbliţa şi calculăm... Uite, o, Rege, acesta este volumul cerut de supusul tău Arhimede.

REGELE

Vrei să afli rezultatul, o, Arhimede?

ARHIMEDE

Nu e nevoie să-l ştiu. Volumul coroanei regale ar trebui să fie... secret de stat! Pentru că trebuie să spun că volumul apei dislocate de coroană este egal cu volumul coroanei înseşi.

REGELE

Acum ştim volumul coroanei, deci. Şi mai departe?

ARHIMEDE

Mai departe – îl voi ruga pe Matematicianul Curții să aleagă dintre bucățile de aur câteva, în aşa fel încât volumul lor total să fie egal cu volumul scris pe tăbliță.

MATEMATICIANUL CURȚII

Cred că am înțeles ce vrei să faci, o, Arhimede. Abia acum încep să cred că o să ajungi, în final, la rezultat.

(Ia altă tăbliță; măsoară bucățile de aur, le calculează volumele; alege câteva şi le ține în mână.)

Aceste patru bucăți au împreună acelaşi volum ca şi coroana. Acum bănuiesc că vrei să folosim balanța.

ARHIMEDE

(Scoate coroana din apă şi o şterge cu halatul.)

Chiar aşa! Şi imediat vom şti dacă aurul din coroană este curat sau nu!

REGELE

Aha, acum înțeleg şi eu! Pe un taler vom pune coroana, iar pe celălalt bucățile de aur care au împreună acelaşi volum ca şi coroana. La volume egale, greutatea trebuie să fie aceeaşi.

MATEMATICIANUL CURȚII

Numai dacă avem de-a face cu acelaşi material şi pe un taler, şi pe celălalt.

REGELE

Iar dacă greutatea de pe un taler diferă de cea de pe celălalt taler, atunci... coroana nu este din materialul care se află pe celălalt taler, deci nu e din aur curat...

ARHIMEDE

Întocmai! Evrika! Să le cântărim, atunci!

REGELE
(Are o idee.)

Nu! Aşteptați o clipă!

(Către oşteni.)

Mergeți şi aduceți-l pe Bijutier, să fie de față la cântărire.

(Ies câțiva oşteni.)

ARHIMEDE

O, maiestate, abia acum îmi dau seama că am venit în fața ta aşa, în halat de baie! Te rog să mă ierți şi să-mi permiți să merg să mă îmbrac cum se cuvine!

REGELE

Nu, o, Arhimede, stai aşa şi aşa să rămâi şi în amintirea oamenilor pentru totdeauna! Clipa ta de inspirație, mintea ta sunt mai presus de felul şi calitatea hainelor tale. Iar exclamația ta, EVRIKA, adică, „am descoperit“, o vor cunoaşte, veac după veac, chiar şi copiii care se joacă în praful ulițelor!

(Intră Bijutierul.)

Am sosit la porunca ta, o, Maiestate.

REGELE

O, Bijutierule, te-am chemat să fii de față, pentru că nu vreau să-mi iei în nume de rău faptul că te supun la probă. Uite, coroana executată de tine este atât de minunat lucrată, că am simțit nevoia să mă asigur că e perfectă: adică este şi din aurul cel mai curat cu putință – cel pe care ți l-am pus la dispoziție. Numai aşa s-ar potrivi de minune, pe Zeus, forma ei cu metalul nobil din care e făcută!

(Bijutierul cade în genunchi.)

BIJUTIERUL

O, maiestate, sper că n-ai stricat frumusețea coroanei regale rupând un fragment din ea spre a-l supune cercetării...

REGELE

Nu fi înspăimântat, am păstrat coroana întreagă. Dar marele şi vestitul Arhimede i-a măsurat volumul. Şi acum vom pune pe un taler coroana, iar pe celălalt acelaşi volum de aur curat. Cred că înțelegi unde vrem să ajungem.

BIJUTIERUL

(Încă în genunchi.)

O, Rege...

REGELE

Gata! Acum nu mai vorbeşte nimeni. Acum supunem la încercare coroana regală! Matematicianule, tu vei pune aurul pe un taler; Arhimede, tu vei pune coroana pe celălalt taler.

(Cei doi execută întocmai cele poruncite. Balanța se înclină: coroana e mai uşoară decât aurul.)

Balanța se înclină. Coroana nu este din aur curat! Bijutierule, ce poți spune în apărarea ta?

BIJUTIERUL

(Tot în genunchi, tremură de spaimă, se bâlbâie.)

O, Re..., o, Re-re-rege... fii..ii..fii îndurător!

REGELE

Ai furat o parte din aur, e adevărat?

BIJUTIERUL

O mi-mi-mi-mică par-parte. Îndu-du-du-dură-te-te de m-m-m-mi-mi-mine! O, Zeus! O, Re-re-rege!

REGELE

Şi cu ce material ai pângărit această minunată operă de artă? Ce ai turnat în aurul meu? Argint?

BIJUTIERUL

Ar-ar-ar-argint! Să împlinesc greutatea cerută!

REGELE

Cum ai îndrăznit, om hrăpăreț şi ticălos!? Cum ai îndrăznit să-mi aduci această ofensă? Cum de nu ți-au înghețat mâinile? Cum de nu ți s-a cutremurat sufletul?

BIJUTIERUL

Credeam că nu există nicio metodă de a se afla adevărul, în afară de distrugerea coroanei. Aşa că m-am gândit s-o fac atât de frumoasă, încât să nu-i treacă nimănui prin minte să rupă o bucată din ea. Am uitat de Arhimede...

REGELE

Ai uitat de mine, nu de Arhimede! Şi, înaintea Regelui tău, sunt altele de care ai uitat: Cinstea, Corectitudinea, Respectul față de zei, de legi şi de cetate... Dar vei plăti pentru aceasta!

MATEMATICIANUL CURȚII

(Se aşază în genunchi, lângă Bijutier.)

Eu am crezut în Bijutier, o, Rege şi am cerut să-mi dai aceeaşi pedeapsă ca şi lui în cazul în care s-ar dovedi că a furat!

REGELE

Îți mulțumesc, o, Matematicianule, că mi-ai adus aminte!

(Către Bijutier.)

Iată, Bijutierule, în ce situație ai pus un om nevinovat! Ca să nu cumva să distrug coroana, s-a pus el însuşi chezaş că totul e în ordine, că tu nu m-ai înşelat şi că n-ai furat din aurul coroanei!

BIJUTIERUL

Îndurare! Îndurare!

REGELE

Acum voi hotărî pedeapsa: ce ai făcut tu coroanei mele, îți voi face şi eu ție! Aduceți argint topit şi să i-l turnați pe gât! iar Matematicianului meu, cu regret, aceeaşi pedeapsă!

ARHIMEDE

(Cade în genunchi lângă cei doi.)

O, Rege, nu! Aş vrea ca principiul lui Arhimede să folosească omenirii, nu să ducă încă de la bun început la moartea a doi oameni, dintre care unul este complet nevinovat!

REGELE

Şi ce vrei să fac, Arhimede? Dacă Matematicianul şi Bijutierul sunt înțeleşi – şi avem de-a face cu o uneltire? Să las nepedepsită hoția? Ar fi sfârşitul meu şi al întregului regat! Ce să fac, oare? Să tolerez necinstea? Tu eşti un om învățat şi drept. Dă-mi tu soluția!

ARHIMEDE

O, Rege, pedeapsa este necesară, dar şi iertarea poate avea efectul unei pedepse. Un răufăcător care regretă ce a făcut va avea grijă să fie de două ori mai cinstit decât cel virtuos.

(Intră oştenii cu argintul topit.)

O, Rege, ştii bine că e greu de închipuit o moarte mai chinuitoare decât cea pricinuită de înghițirea metalului topit!

REGELE

(Către oşteni.)

Opriți-vă!

(Către Arhimede.)

O, Arhimede, în semn de cinste față de tine şi de descoperirea ta, te rog să stabileşti tu pedepsele!

ARHIMEDE

Nu sunt vrednic de-aceasta, o, Rege! Nu-mi cere să judec pe ceilalți şi cu atât mai puțin să dau pedepse.

REGELE

Ai dreptate, dragul meu, acest rol în cetate îmi revine mie.

(Către Bijutier şi Matematicianul Curții.)

Ei, bine, ca dovadă a marelui respect față de Arhimede, față de momentul în care a fost descoperit, la Curtea noastră, principiul lui Arhimede, vă dăruiesc viața.

BIJUTIERUL, MATEMATICIANUL CURȚII

Îți mulțumim, o, preabunule Rege!

REGELE

Dar... pedeapsa ce o hotărăsc este aceasta: ți-am dat, Bijutierule, ca plată pentru executarea coroanei regale, greutatea ei în aur curat. Ei, bine, din acel aur îmi vei face o nouă coroană, la fel de frumoasă, de data aceasta fără o altă plată. Iar tu, Matematicianule, vei cerceta coroana cea veche şi vei stabili cu cea mai mare precizie cât aur conține şi cât argint. Când nu vei şti cum să procedezi, aminteşte-ți că ți-a fost îngăduit de zei să trăieşti pe timpul lui Arhimede şi cere-i ajutorul fără să te mai simți umilit! Şi acum, la treabă!

ARHIMEDE

Îți mulțumesc, preabunule Rege!

REGELE

N-am făcut altceva, prietene, decât să încerc să aplic principiul lui Arhimede la sufletul omenesc!

Cortina.

SERBAREA DE ZIUA NAȚIONALĂ

Cântecele aferente lucrării se descarcă de aici:
http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/
CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/

Corul nostru

Acest cor e o largă grădină,
Cu toții în el suntem flori –
Crini albi, scăldați în lumină,
Narcise-nflorite în zori.

Vocile noastre de-argint
Sunt mierle şi privighetori,
Cristale ce râd – cu alint
Şi dragoste când le-nconjori.

Divin sună-n cor armonia
Ce-n inimi trezeşte fiori.
În corul numit România
Cântăm între frați şi surori.

Cea mai dulce limbă

Limba mea română, cea mai dulce limbă,
Mlădioasă harpă, muzică şi vers.
Doar gândind prin tine mintea mea se plimbă
Liberă prin orice colţ de Univers.

Prima mea lumină, limbă-a mamei mele,
Prima mea fereastră către mări şi ţări.
Mi-ai dat ochi şi suflet, mi-ai vorbit de stele,
Soarele şi luna mi-ai aprins pe zări.

Simt mereu în preajmă răsuflarea dacă,
A lui Burebista îndârjire grea.
Moşii şi strămoşii au ştiut să facă
Să-ajungi, vorbă veche, şi pe buza mea.

Şi aud oriunde frazele romane,
Limpezi, maiestuoase, ziceri de eroi –
Temple-ale gândirii cu-aurii coloane
Din rostiri latine coborâte-n noi.

Limba mea română, cea mai dulce limbă,
Mlădioasă harpă, muzică şi vers.
Doar gândind prin tine mintea mea se plimbă
Liberă prin orice colţ de Univers.

Ajută-l, Doamne, pe român

Ajută-l, Doamne, pe român,
Ia-i tu povara grea din spate,
Din veacuri lungi de suferinți
La lin liman din nou îl scoate.

Ajută-l, Doamne, că e bun
Şi înțelept, poet şi faur,
Sub crusta lui de aspre griji
El are-o inimă de aur.

Ajută-l, Doamne, căci, din veac,
Nădejdea lui e doar la Tine,
Istoria l-a răstignit
Şi i-a răspuns cu rău la bine.

Ajută-l, Doamne, pe român,
Când mari primejdii zarea sapă,
Pe sine să se regăsească,
De griji, tristeți, nevoi îl scapă.

Ajută-l, Doamne, pe român,
Ia-i tu povara grea din spate,
Din veacuri lungi de suferinți
La lin liman din nou îl scoate.

Decembrie 1989

Vă amintiți? Mureau eroi
În Decembrie 22.
Atunci, de joi şi până vineri
Mureau eroii cei mai tineri,
Eroii noştri cei mai dragi
Au fost lăstare mici şi fragi,
Fetițe neajutorate,
Adolescenți subțiri, cu carte,
Ilene dulci şi Feți-Frumoşi
Cuminți, sfioşi
        Şi studioşi.

Din viața lor jertfită, toate
S-au renăscut
        În libertate.

Nu uit

Nu uit că neamul românesc
Aşteaptă multe de la mine.
El m-a născut şi e firesc
La bine să răspund cu bine.

Eu cu nimic nu-s mai prejos
De cei născuți în țări străine:
La fel de clar şi de frumos
Vibrează viața şi în mine.

E satul meu mult mai sărac?
Dar asta nu-i o diferență,
Căci în balanță greu atârni
Prin suflet şi inteligență.

De suflet şi de minte eu
Mă îngrijesc cum se cuvine.
De-aceea ştiu că țara mea
Se poate bizui pe mine.

Noi vrem să ne unim cu Țara!

Noi vrem să ne unim cu Țara!
Bunicii noştri au decis
La Alba Iulia, punând
În fapt străvechiul nostru vis.

La-Întâi Decembrie mai blând
Istoria priveşte-n noi
Şi-nalță-n soare rând pe rând
Dragi chipuri de români eroi.

Să ne-amintim mereu de ei,
Să-i prețuim, căci ne-au dat viață,
Mereu să căutăm în ei
Tărie,-ncredere, povață.

La-Întâi Decembrie-auzim
În suflet limpedea şi clara
Strigare-a unui neam întreg:
Noi vrem să ne unim cu Țara!

Țara-ncepe chiar cu mine

Țara-ncepe lângă mine,
Casa mea e-un strop de țară,
Curtea, stupul cu albine,
Lacu-n care-not în vară.

Țara-ncepe chiar cu mine,
Parte sunt şi eu din ea:
Sângele ce-mi curge-n vine
E un râu din țara mea.

Noi suntem bogăția țării

Noi suntem bogăția țării.
Ea ne priveşte-n ochi cu dor
Şi ştie că pe brațul nostru
Se sprijină în viitor.

Noi îi jurăm cu drag credință
Şi învățăm mereu cu spor:
Noi suntem bogăția țării
Şi vom fi țara,-n viitor.

Voievozii

Vin voievozii-n ceas de seară,
Ieşind din pagini vechi de carte
Şi, sub privirea lor cea clară,
Lăsăm prezentul la o parte

Şi învățăm ce e iubirea
De neam, de patrie, de vatră,
Văzând ce dârză le e firea,
Văzând tăria lor de piatră

Şi hotărârea lor de-a face
Ca toți românii să-aibă parte
De un destin curat, de pace
Şi neamul lor să n-aibă moarte.

Iubirea lor o simțim iară
Căci ei nu sunt nicicând departe.
Vin voievozii-n ceas de seară
Ieşind din pagini vii de carte.

Nicolae Bălcescu

Nicolae Bălcescu trăieşte,
Fiecare din noi îl simțim:
Ne vorbeşte în suflet de-a pururi.
De-a pururi cu toții-l iubim.

Patriot cum era n-a fost nimeni,
Dar român cum e el suntem toți.
Să înveți ce-i iubirea de țară,
Ascultându-i cuvintele, poți.

E Decembrie-Întâi şi mă bucur
Împreună cu duhu-i iubit:
La Unire-a visat şi Bălcescu;
Azi Unirea e-un vis împlinit.

Nicolae Bălcescu trăieşte,
Fiecare din noi îl simțim:
Ne vorbeşte în suflet de-a pururi.
De-a pururi cu toții-l iubim.

Ne pregătim de Marea Sărbătoare

Scenetă

PERSONAJELE

Învățătoarea/Învățătorul
Eleva 1
Eleva 2
Eleva 3
Eleva 4
Eleva 5
Eleva 6
Eleva 7
Elevul 1
Elevul 2
Elevul 3
Elevul 4
Elevul 5
Elevul 6
Elevul 7

Într-o sală de clasă. Şapte eleve, şapte elevi, Învăţătoarea/Învăţătorul.

ÎNVĂŢĂTOAREA/ÎNVĂŢĂTORUL

La-Întâi Decembrie, copii,
E Marea noastră Sărbătoare.
S-o-ntâmpinăm ar trebui
Frumos. Dar cum să facem, oare?

Să nu uităm: sărbătorim
Unirea noastră-,a tuturor
Românilor, ce glăsuim
În grai de doină şi de dor.

Fiinţa unică, de neam
Născut din daci şi din romani,
S-a regăsit pe-acelaşi ram
După un lung amar de ani;

Printr-un şir sfânt de bătălii
Purtate de români-eroi,
S-au liberat străbune glii –
Să vieţuim în pace noi.

În amintirea jertfei lor
Să revedem, cu inimi vii,

Istoria românilor.
Ce spuneți, dragii mei copii?

ELEVA 1

De pe Columna lui Traian
Citim cum s-au născut românii.
Căci, învingând pe Decebal,
Romanii au ajuns stăpânii

Ținuturilor dunărene.
Şi au venit aici la noi,
În Dacia de-aur şi de grâne
Cu-o limbă nouă, datini noi

Ce s-au făcut, prin ani, stăpâne
Peste-ale dacilor gândiri,
Peste a dacilor ființă.
Noi orizonturi, noi simțiri,

Un suflu nou, nouă credință
Toate-au născut, nu în mulți ani –
O sută şaizeci şi cinci –,
Românii: din daci şi din romani.

ELEVUL 1

Viteaz şi drept a fost
Decebal rege.
Nicicând el n-a răbdat
Vreo fărădelege.
Stindardul dac – un cap de lup

El dârz l-a fluturat
Şi dârz
L-a înfruntat pe
Traian –
Al Romei împărat.
În marea bătălie
Din 101–102
Soldații Romei au fost
Forțați
Să plece înapoi.
Armate maiestuoase,
Cu mult mai întărite,
Au revenit apoi
În 105–106
Şi Dacia
A devenit
Traiană,
Provincia
Romană
Dunăreană.

Iar Decebal, când luptele s-au stins,
S-a sinucis, îndurerat,
Urmărit de-un vis.
Românii-l poartă-n suflete
Nestins!

ELEVA 2

Tot de nestins păstrăm în suflet
Pe-al Basarabilor luceafăr.
Pe tronul Țării Româneşti

El cel dintâi a reunit
Ținutul vechi, întins şi teafăr
Al Daciei, pe veci slăvit!

ELEVUL 2

În vechile hrisoave scrie:
„Io, Mircea, mare voievod
Şi domn,
Cu mila lui Dumnezeu şi cu harul lui Dumnezeu
Stăpânind şi domnind
Toată țara Ungrovlahiei
Şi părțile de peste munți,
Încă şi spre părțile tătăreşti,
Şi Amlaşului şi Făgăraşului herțeg
Şi Banatului de Severin,
Domn şi de amândouă părțile
De peste toată Dunărea
Şi până la Marea cea Mare
Şi cetății Dârstorului
Stăpânitor.“

În mai 1395
Mircea-l înfruntă la Rovine
Pe Baiazid zis Fulgerul,
Dar Mircea fulger se făcu pe sine,
Fulger eliberator, nestins,
De neînvins.

ELEVA 3

Îl ține minte toată țara
Pe Iancu de Hunedoara,

Al Transilvaniei voievod,
Iubit de nobili şi norod.
Român de viță veche, el
A apărat mândrul castel,
Castelul lui, din Hunedoara,
Dar şi castelul cel sfânt: Țara.

ELEVUL 3

Multe popoare-a salvat el
De cruntu-al turcilor măcel.
Iar la biserica Albei Iulii
Pe crucea de mormânt
I-au scris,
Ca unui sfânt:
„S-a stins lumina lumii!“

ELEVA 4

Ştefan cel Mare, în Moldova,
Os de Bogdan şi de Muşatini,
Cetățile a întărit,
Mănăstiri a ctitorit,
Moldova a-mbogățit.
La luptă când a pornit,
Jumătate de veac, turcii
Zadarnic l-au hărțuit!
Ca un stejar
Li s-a opus
Şi-a dăinuit.

ELEVUL 4

În Letopisețul Țării Moldovei
Spune Grigore Ureche:
„Fost-au acest Ştefan Vodă
Om nu mare la stat...
Om întreg la fire, neleneş
Şi lucrul său ştia a-l acoperi
Şi, unde nu gândeai,
Acolo îl aflai.
La lucruri de războaie meşter,
Unde era nevoie
Însuşi se vâra,
Ca, văzându-l ai săi,
Să nu se îndepărteze
Şi pentru aceea
Rar război
De nu biruia.
Şi unde biruiau alții,
Nu pierdea
Nădejdea,
Că, ştiindu-se căzut jos,
Se ridica
Deasupra biruitorilor."

ELEVA 5

Mihai Viteazul a unit
Cele trei țări române-n una.
El viața şi-a primejduit
Refăcând Dacia, străbuna.

De-aceea,-n veci să ținem minte
Măreața faptă-a lui Mihai,
Să-l lăudăm mereu fierbinte:
El s-a jertfit pe sfântul nostru plai.

ELEVUL 5

Istoricul nostru cel mai mare,
Nicolae Iorga, scrie
În „Istoria lui Mihai Viteazul“:
„Niciun român n-a mai putut
Gândi unirea
Fără uriaşa lui personalitate,
Fără paloşul sau securea lui
Ridicată spre cerul dreptății,
Fără chipul lui
De o curată şi desăvârşită
Poezie tragică...“

ELEVA 6

Un act istoric de răsunet:
Unirea Moldovei cu Țara
Românească, săvârşită
La 5 şi 24 ianuarie 1859
Prin dubla alegere în Principate
A lui Alexandru Ioan Cuza.

ELEVUL 6

Alexandru Ioan Cuza,
Domnitor

Şi Mihail Kogălniceanu,
Prim ministru
Au făurit un stat înfloritor,
Prefigurând Independența,
Au pus pe temelii de piatră
România,
Au pregătit-o pentru viitor.

ELEVA 7

Şi iată marea împlinire
A visului dintotdeauna –
La-Întâi Decembrie chemarea
– Fierbintea, sfânta şi străbuna –

Noi vrem să ne unim cu Țara!
Aduce-n iarnă primăvara.
Iar iarna oropsirii noastre
Se stinse,-n fine, de sub astre!

ELEVUL 7

La Alba Iulia, românii
Din vatra noastră din Ardeal
Strigau: „Trăiască România!“
Şi cântece străvechi, române,
Răsunau
Din zeci de mii de piepturi,
Triumfal.

ÎNVĂȚĂTOAREA/ÎNVĂȚĂTORUL, ELEVELE, ELEVII

(Cântă în cor cântecul „Românul“ de Ciprian Porumbescu:)

Ţară mândră şi bogată,
Dată de străbuni,
Ţară nouă, avântată
Spre înalte culmi.

Toată lumea de-ai umbla,
Țară ca-asta n-ai afla!

Viţă veche şi vestită
De dac şi roman,
De la Decebal sădită
Şi de la Traian.

Toată lumea de-ai umbla
Țară ca-asta n-ai afla!

Sunt român, vestit în lume,
Pentru-al ţării dor,
Pentru limbă, naţiune,
Gata sunt să mor!

Toată lumea de-ai umbla,
Țară ca-asta n-ai afla!

Cortina.

O petrecere în familie

Scenetă

PERSONAJELE

Moş Gheorghe
Vecinul 1
Vecinul 2
Francezul
Marie, soția Francezului
Spaniolul
Carmen, soția Spaniolului
Austriacul
Charlotte, soția Austriacului
Australianul
Helen, soția Australianului
Americanca
Tommy, soțul Americancei
Englezoaica
William, soțul Englezoacei
Argentinianca
Domingo, soțul Argentiniencei
Primarul
Doctorul
Preotul
Săteni

Tabloul I

O uliță de sat de munte. Casa lui Moş Gheorghe se află în prim-plan. De o parte şi de alta casa (sau numai poarta) Vecinului 1 şi a Vecinului 2. În fața porții casei lui Moş Gheorghe – o bancă. Moş Gheorghe stă în fața porții, în picioare, lângă bancă. Vecinul 1 şi Vecinul 2 fixează steaguri de poarta casei lui Moş Gheorghe. Moş Gheorghe dă indicații.

MOŞ GHEORGHE

Aşa, vecine, ăsta e steagul Austriei. Pune-l pe poziția a treia. Iar tu, pune steagul Americii pe poziția a cincea. Steagul Franței vine pe locul întâi, al Spaniei pe al doilea. Mai rămân trei poziții – trei steaguri. Pe poziția a patra, pune steagul Australiei. Pe a şasea, al Angliei şi pe a şaptea al Argentinei.

VECINUL 1

Nu le pune aşa de aproape unul de altul pe-al Angliei şi pe-al Argentinei, Moş Gheorghe, că s-or certa din nou pe insulele alea...

MOŞ GHEORGHE

Ba lasă, că la mine în poartă nu s-or certa.

VECINUL 2

Dar de ce-ai pus steagurile astea la poartă, Moş Gheorghe? Ori ții un congres internațional în casă?

VECINUL 1

Nu, măi vecine, şi-a transformat casa în hotel!

MOŞ GHEORGHE

Ia nu mai râdeți de un om cu părul alb! Ce, nu ştiți că mâine e ziua mea?

VECINUL 1

Da, ştim. Nu ne inviți dumneata în fiecare zi de Întâi Decembrie, zicând că ai mai întinerit cu un an?! Dar până acum n-ai pus şi steaguri la poartă, ba chiar într-o ordine anumită, ca la competițiile sportive!

MOŞ GHEORGHE

Ei, dar ce nu ştiți voi este că mâine va fi o aniversare cu totul deosebită: îmi vin toți feciorii şi toate fetele cu soțiile şi soții lor.

VECINUL 2

Ei, şi?! Mai bine ai pune un singur steag: steagul românesc şi gata! Noi toţi ceilalţi punem steagul românesc de 1 Decembrie, că nu e numai ziua dumitale, e şi a ţării.

MOŞ GHEORGHE

Da, măi, vecinilor, dar ştiţi că toţi fiii mei s-au dus de trăiesc prin alte ţări. Am şapte copii, fiecare căsătorit în altă ţară. Mâine vin din şapte ţări, fiecare cu tovarăşa sau tovarăşul său de viaţă. Aş vrea să vadă din uliţă că-i aştept cu drag şi că-s bine primiţi şi ei, şi ai lor.

VECINUL 1

Şi le spui şi lor povestea naşterii tale?

MOŞ GHEORGHE

Dar crezi c-or fi uitat-o...?!

VECINUL 2

Păi, tu oricum o povesteşti mereu de ziua ta. Ajunge să te întrebe vreunul dintre invitaţi câţi ani împlineşti, că te şi apuci să repeţi povestea naşterii tale.

VECINUL 1

Că bine zici, vecine... Moş Gheorghe, eu chiar sunt curios, câți ani împlineşti mâine?

MOŞ GHEORGHE

Păi nu ştiți, măi, că eu m-am născut odată cu țara?

VECINUL 1

Cum odată cu țara? Când au cucerit romanii Dacia? Oi fi nepotul lui Traian, împăratul Romei, Moş Gheorghe!

MOŞ GHEORGHE

Odată cu România dodoloață, măi, adică rotundă şi întreagă. Măicuța mea, Dumnezeu s-o ierte, mi-a povestit totul cum a fost, de-a fir a păr. Şi e cea mai dragă amintire pe care o am de la ea, povestea asta de cum m-a născut ea pe mine la Alba-Iulia.

VECINUL 2

Mai povesteşte-ne o dată întâmplarea, Moş Gheorghe. Eu, unul, deşi o ştiu aproape pe de rost, tot vreau să mai aud o dată povestea din gura dumitale.

MOŞ GHEORGHE

Mama era la Alba Iulia. Era acolo, cu toată suflarea românească din Ardeal. S-a dus să facă Unirea cea mare. Tatăl meu încercase s-o convingă să rămână acasă, că era însărcinată în ultima lună, dar ea s-a suit prima în car. „Vreau să văd şi eu Unirea“, i-a zis ea lui taică-meu. „Şi vrea şi băiatul ăsta“. Tata s-a uitat de jur împrejur mirat şi a întrebat-o: „Care băiat?“ Ea a râs şi a zis: „Păi, băiatul pe care îl aşteptăm să vină pe lume“. Iar tăicuțu: „Da de unde ştii tu că e băiat?“ Şi ea: „Păi băiat este, de vreme ce e aşa de hotărât să meargă şi el la Alba Iulia. Că doar de dragul lui mergem, nu-i aşa? Să se nască într-o țară liberă, român în România!“

VECINUL 1

Chiar aşa i-a zis Moş Gheorghe?

MOŞ GHEORGHE

Chiar aşa, vecine. Îmi amintesc totul exact aşa cum mi-a povestit. Aşa l-a convins pe tata s-o ia şi pe ea! Şi bine a făcut! Se strânsese acolo mulțime câtă frunză şi câtă iarbă. Din o sută de mii de piepturi a izbucnit strigarea „Trăiască România!“, după ce a citit Vasile Goldiş actul prin care s-a proclamat Unirea. Şi atunci mama i-a zis tatei: „Bărbate, acum să ne ocupăm şi de urmaş“. A dus-o tata la car, a găsit o moaşă prin mulțime şi uite aşa am venit eu pe lume. Şi-aşa mi-e de drag când strigă cineva „Trăiască România!“

de parcă mi-aş aminti de fericirea celor de acolo, de la Alba Iulia... De mama mea cea fericită că naşte suflet nou în țară nouă!

VECINUL 2

Frumoasă poveste, Moş Gheorghe. Ai de ce să te mândreşti cu ea! Dar nu se prea potriveşte cu steagurile astea străine. Şi nici cu soarta copiilor tăi. De ce i-ai lăsat să plece din România asta, pe care aşa de mult o îndrăgeşti tu?

MOŞ GHEORGHE

Păi, credeți voi că m-au întrebat? Uite-aşa s-a întâmplat... Şi eu sunt necăjit! Până mai ieri mă mângâiam cu soața mea. Dar a chemat-o Dumnezeu şi de atunci într-adevăr nu mai am nicio mângâiere. Sunt singur şi părăsit de toți.

VECINUL 1

Lasă, Moş Gheorghe, că eşti cu noi.

VECINUL 2

Noi nu plecăm nicăieri, Moş Gheorghe. Dar, ce văd? Uite acolo în vale! O maşină din alea mari, străină. Ba nu, două, trei, patru... şi nişte taxiuri. Ce-or fi căutând pe povârnişurile noastre?! Urcă greu, se mai opresc, pornesc din nou. Ei or fi!

MOŞ GHEORGHE

Păi cum, vin de astăzi? Ei, Doamne! Că-s în haine de lucru. Mă duc să mă schimb!

VECINUL 1

Nu te grăbi, Moş Gheorghe, că uite, s-au oprit. Nu mai pot urca pe pietre, drumul e prea îngust pentru maşini şi sunt gropi. Au luat-o pe jos. Dar ce mulțime mare! Şi ce frumos sunt îmbrăcați! Mai ales cucoanele...

MOŞ GHEORGHE

Aoleu, vecinilor, mă grăbesc. Dar mergeți de vă schimbați şi voi. Hai, că vreau să fie totul frumos şi bine! Puneți-vă costumele naționale şi înălțați-vă steagurile româneşti la porți. Vă rog să-mi faceți plăcerea să veniți şi voi. Să am şi eu cui să mă mândresc cu feciorii şi cu fetele mele.

VECINUL 1
(Ieşind.)

Venim, Moş Gheorghe, cu plăcere.

VECINUL 2
(Ieşind.)

Hai că mă îmbrac şi eu şi vin de îndată.

MOŞ GHEORGHE
(Dispărând în casă.)

Aşa, vecinilor. Că n-om fi noi mai prejos decât străinătățurile alea.

(Scena rămâne fără personaje clipe lungi. Se aud glasuri – expresii în limbi străine: oaspeții îşi exprimă admirația față de ce văd în sat şi uimirea față de steagurile din fața casei lui Moş Gheorghe. – Profesorii de limbi străine pot îmbogăți arsenalul de exclamații în funcție de limbile studiate în şcoală. Pe acest fundal sonor intră Vecinul 1 şi Vecinul 2, îmbrăcați în costume naționale şi pun câte un steag românesc, fiecare la poarta sa; apoi ies.)

GLASURI

Wunderbar! Wie schön!
C'est merveilleux!
Don't you like it? How nice!
Me gusta esta casita. Qué más bonita es! (etc.)

(Intră şapte perechi, soți cu soțiile lor, cu bagaje, pachete, flori. Cum apar primii, Moş Gheorghe iese din casă şi deschide larg poarta. Le iese în întâmpinare.)

MOŞ GHEORGHE

Bine ați venit, copiii mei! Ce bucurie îmi faceți că veniți după atâta amar de vreme!

(Către vecini.)

Vecinilor, veniți, să vă bucurați şi voi alături de mine.

(Intră vecinii, ieşind fiecare din curtea sa. Moş Gheorghe le prezintă prima pereche.)

Priviți aici, acesta este Francezul, pe numele lui adevărat Ion, primul meu născut, cel ce trăieşte în Franța, cu soția lui, Marie. În cinstea lui şi a soției lui am pus steagul Franței pe primul loc!

FRANCEZUL

Bine te-am găsit tată! Arăți mai bine decât în pozele pe care ni le-ai trimis! Bună ziua, vecinilor!

(Perechea îl îmbrățişează pe Moş Gheorghe şi îi oferă un pachet.)

MOŞ GHEORGHE
(Către toate perechile de față)

Lasă, cadourile mi le dați înăuntru, că nu pot să le desfac aici, în fața porții. Poftim în casă!

(Francezul şi Marie intră în casă. Le prezintă vecinilor a doua pereche:)

Acesta este Spaniolul, pe care l-am botezat Paul; iar ea este Carmen, nora mea de la Madrid, pe care n-am văzut-o decât în poze. Ați văzut steagul Spaniei, nu-i aşa? Poftim în casă, dragii mei!

SPANIOLUL

Ce mult mă bucur, tăicuțule. Şi Carmen se bucură! Şi i-ai făcut o mare plăcere cu steagul acela! Ce idee grozavă!

(Se îmbrățişează. Perechea intră în casă.)

MOŞ GHEORGHE
(Prezintă a treia pereche.)

Acesta este Austriacul, adică Vasile al meu, cu soția lui, Charlotte. Poftim în casă şi voi!

(Se îmbrățişează. Perechea intră în casă. Prezintă perechea a patra.)

Acesta vine de la capătul celălalt al lumii, unde de 1 Decembrie e vară, nu iarnă ca la noi. E Australianul, pe nume Ştefan, cu soția lui, Helen.

(Se îmbrățişează. Perechea intră în casă. Prezintă perechea a cincea.)

Şi acum, prima mea fată, Americanca, pe nume Mihaela, cu soțul ei, Tommy.

(Se îmbrățişează. Perechea intră în casă. Prezintă perechea a şasea.)

A doua mea fată, Englezoaica, de-i ziceam Mărioara, cu soțul ei, William.

(Se îmbrățişează. Perechea intră în casă. Prezintă perechea a şaptea.)

Şi acum, mezina, care credeam că va sta cu mama ei şi cu mine până închidem ochii. Ea e Argentinianca, pe nume Floarea, cu soțul ei, Domingo.

(Se îmbrățişează. Perechea intră în casă. Către Vecini, vizibil emoționat.)

Vedeți că au venit toți, aşa cum m-au anunțat: s-au înțeles cu toții şi în sfârşit, îi am pe toți acasă în acelaşi timp.

Şi acum, vecinilor, poftiți şi voi, că masa e întinsă şi o să deschidem palinca aceea ce o țin pentru ei... pentru clipa aceasta de... de douăzeci şi mai bine de ani.

(Intră cu Vecinii în casă. Se aude muzică populară românească, creşte lumina cât se poate de mult. După un timp, se lasă, încet, cortina.)

Tabloul II

Interiorul casei țărăneşti a lui Moş Gheorghe. Decor tipic, de bun gust. O masă mare, la care sunt aşezați toți – publicul îi vede din față, cel mult din profil. Fiecare are un pahar de vin în mână. Un tort pe masă, cu lumânări gata de a fi aprinse.

MARIE
(Ciocnind cu Moş Gheorghe.)

Bon anniversaire, père George!

(Îl sărută pe amândoi obrajii.)

CARMEN
(Acelaşi joc ca Marie.)

¡Feliz cumpleaños y que cumplas muchos más!

CHARLOTTE
(Acelaşi joc ca Marie.)

Alles Gute zum Geburtstag!

HELEN
(Acelaşi joc ca Marie.)

Many Happy Returns of the Day.

MOŞ GHEORGHE
(Necăjit.)

Bine, măi, băieți, dar voi pe nevestele astea ale voastre, nurorile mele, nu le-ați învățat nici măcar trei cuvinte româneşti? Nu pot şi ele să spună curat, pe româneşte, La Mulți Ani? Păi voi chiar ați uitat că sunteți români?

FRANCEZUL

Păi, să vezi, dragă tată... noi ne-am gândit c-o să-ți placă să auzi cum vorbeşte fiecare în țara sa. Doar vezi şi în filme că în fiecare țară se vorbeşte altfel...

MOŞ GHEORGHE

Dar la mine în țară, măcar de ziua mea, care mai şi cade de Ziua României, nu se poate vorbi măcar un pic româneşte?

AMERICANCA

Tată, nu interpreta greşit. De fapt, am vrea să te obişnuieşti puțin cu limbile străine, ca să poți să alegi...

MOŞ GHEORGHE
(Întrerupând-o; cu uimire.)

Ce să aleg, fata mea?

ARGENTINIANCA

Tăticule, eu trebuie să-ți spun totul, am sarcină din partea tuturor, fiind mezina. Ai văzut că ieri fiecare dintre noi ți-a adus un mic cadou, o mică atenție. Tu te-ai bucurat de toate şi ne-ai făcut o mare plăcere cu bucuria ta. Dar adevăratul nostru cadou vine abia azi – chiar acum, înainte să sufli în lumânările de pe tort! Uite, noi ne-am înțeles să te rugăm să alegi unde vrei

să locuieşti. Poți să stai câte puțin la fiecare, sau să alegi pe unul dintre cei şapte copii ai tăi la care vrei să locuieşti. De aceea şi vorbim cu tine în limbile țărilor noastre, pentru ca alegerea s-o poți face şi după limba care îți place mai mult. Ei, acesta e cadoul nostru. Ce zici?

MOŞ GHEORGHE

(Izbucneşte în lacrimi. Vorbeşte plângând şi suspinând.)

Cum, fata tatii!? Acesta e cadoul vostru? Chiar nu s-a gândit niciunul dintre copiii mei că acest plan al vostru nu e decât o jignire şi un motiv de tristețe pentru mine?

Cum să plec eu din țara mea, feții mei?

Dar mormintele părinților mei cum să le las?

Cum să las mormântul soției mele dragi, care v-a născut pe voi şi a murit dorindu-vă şi murmurându-vă numele?

Cum să las munții veşnic falnici şi pădurile curate şi pline de farmec?

Cum să las păşunile mele şi oile mele şi vacile?

Cum să-mi las casa şi vecinii şi satul?

Cum să-mi las limba şi obiceiurile şi neamul?

În ce țară ar mai cădea ziua mea de naştere de Ziua Țării? În ce țară mai există o Alba Iulia?

(Plânge de-a binelea. Intră Primarul.)

PRIMARUL

Bună ziua la toată lumea. Pentru cine nu mă cunoaşte, eu sunt Primarul satului.

(Către Moş Gheorghe.)

La mulți ani, Moş Gheorghe! Dar ce-i cu dumneata? De ziua dumitale întotdeauna s-a bucurat tot satul şi am cântat cu toții Imnul României! Acum, când ți-au venit şi copiii, te-a podidit plânsul?

(Moş Gheorghe dă să răspundă, dar nu poate de plâns. Intră Doctorul.)

DOCTORUL

Bună ziua, bună ziua, eu sunt Doctorul satului.

(Către Moş Gheorghe, oferindu-i un cadou.)

La mulți ani, Moş Gheorghe! Dar de ce plângi?

(Către Primar.)

De ce plânge sărbătoritul, Domnule Primar? Ori i-ai adus vreo veste proastă?

PRIMARUL

Nu ştiu, doctore, să-i întrebăm pe copiii lui.

(Intră Preotul.)

PREOTUL

Dumnezeu cu voi, cinstită adunare! La mulți ani, Moş Gheorghe, văd că plângi de bucurie.

(Îi oferă un cadou. Intră mai mulți săteni, bărbați, femei, copii, cu cadouri.)

SĂTENII

Ziua bună şi la mulți ani! La mulți ani! La mulți ani, Moş Gheorghe!

PREOTUL

Iată, Moş Gheorghe, cum te iubeşte tot satul. Că s-au strâns aici la tine mai mulți decât vin la sfânta liturghie! Bravo, la mulți ani! Aşa, şterge-ți lacrimile şi primeşte urările noastre cu bucurie, după cum se cuvine.

MOŞ GHEORGHE

Vă mulțumesc din suflet, oameni buni. Mulțumesc, domnule Primar, mulțumesc, Doctore, mulțumesc, Părinte, mulțumesc, vecini şi săteni! Mi-ați mai potolit durerea din suflet. Căci, uite, tocmai am primit o mare lovitură din partea propriilor mei copii. Ei au venit să-mi ceară să mă mut în străinătate, la unul

dintre ei. Ba mai şi pretind că acesta e cel mai frumos cadou pe care mi-l pot face ei!

PRIMARUL

Ei, nu te supăra, Moş Gheorghe, că poate s-o trăi mai bine pe meleagurile acelea!

MOŞ GHEORGHE

Bine se trăieşte peste tot unde munceşti cu dragoste de viață şi de semeni, domnule Primar. Iar aici, în satul acesta, rădăcinile mele sunt adânc înfipte. Dacă mă scoți de aici, e ca şi cum ai tăia un stejar din rădăcini...

TOMMY

(Vorbeşte cu efort în limba română, cu ezitări şi cu un puternic accent american.)

Domnilor! Doamnelor! Gentlemen! Moş Gheorghe! Noi înțelegem că s-a respins propunerea noastră. Cadoul nostru de birthday – de zi de naştere! Nu supărare! Nu problemă. Nu supărăm noi deloc, că avem al doilea cadou. Cadou de rezervă, cu surpriză!

TOȚI

(Mai puțin copiii lui Moş Gheorghe.)

Ce cadou? Ce surpriză? Cum? Care?

MOŞ GHEORGHE

O surpriză mai mare ca aceea prin care ați dorit voi să-mi stricați mie rostul, nu ştiu, Tommy, dacă poți să mai scoți de prin buzunare!

TOMMY

Nu, tată, father-in-law, ăăă, tata socru! Nu te supăra! Tu nu vii la noi, în abroad, vreau să spun la străinătate? Nu! Buuun! Alta propunere – cadoul nostru: venim noi aici. Noi venim la tine! Iată cadou! Noi toți ne mutăm aici în sat. Primeşti aşa un cadou?

MOŞ GHEORGHE

(Năucit – i se pare că nu înțelege.)

Nu înțeleg! Cum, să veniți voi la mine?

FRANCEZUL

Da, tată! Acesta e al doilea plan al nostru, cadoul de rezervă. Dacă tu nu vrei să pleci în străinătate, ne mutăm noi toți aici! Eu fac chiar aici în sat o fabrică de brânzeturi şi alte produse lactate. Am toate planurile, Marie, soția mea, care, după cum ştii, e specialistă în zootehnie, mă ajută!

SPANIOLUL

Iar eu fac o fabrică de nutrețuri pentru animale!

AUSTRIACUL

Eu – o fabrică de îngrăşăminte pentru solurile de deal şi de munte!

AUSTRALIANUL

Helen cu mine facem o fermă model, ca în Australia!

AMERICANCA

Tommy e bancher, aşa că noi facem o bancă şi o societate de asigurări!

ENGLEZOAICA

Şi noi facem o fabrică de textile, pentru prelucrarea lânii!

ARGENTINIANCA

Domingo şi cu mine vrem să facem un spital modern, chiar aici în sat, dacă ne înțelegem cu domnul Primar şi cu sătenii...

MOŞ GHEORGHE
(Fericit.)

Aşa veniți de-acasă, dragii mei! Îmi împliniți şi mie viața! Îmi văd visul cu ochii – toți feciorii mei, cu

nurorile mele şi toate fetele mele, cu ginerii mei să locuiți aici, în sat cu minte, în România! Aşa cadou, aşa surpriză, chiar că mă bucură cât se poate de mult. Ce ziceți, oameni buni, îi primim?

TOȚI

(Aplaudă. Apoi strigă.)

Îi primim! Să fie bineveniți! Că doar de-ai noştri sunt!

MOŞ GHEORGHE

Păi atunci pot şi eu în sfârşit să mă bucur pe deplin. Ei, acum sunt gata să suflu în lumânările de pe tort!

(Una dintre nurori aprinde lumânările. Moş Gheorghe suflă.)

TOȚI

(Cântă.)

Mulți ani trăiască! Mulți ani trăiască! La mulți ani!

MOŞ GHEORGHE

Vă mulțumesc. Vă amintiți că la aniversarea mea mereu s-a cântat Imnul țării, că ziua mea şi Ziua Țării tot de 1 Decembrie se sărbătoresc. Iar dacă îmi vin şi

copiii acasă, cu soțiile sau soții lor, atunci chiar că trebuie să cântăm Imnul nostru!

(Se ridică toți în picioare. Clipe de liniște solemnă.)

PREOTUL

(Dă tonul.)

Deşteaptă-te, române... Un', doi!

TOȚI

(Cântând. Cântecul se poate întrerupe şi după primele două trei strofe, lăsându-se cortina în timp ce vocile se pierd.)

Deşteaptă-te, române, din somnul cel de moarte,
În care te-adânciră barbarii de tirani!
Acum ori niciodată croieşte-ţi altă soartă,
La care să se-nchine şi cruzii tăi duşmani!

Acum ori niciodată să dăm dovezi la lume
Că-n aste mâni mai curge un sânge de roman
Şi că-n a noastre piepturi păstrăm cu fală-un nume,
Triumfător în lupte, un nume de Traian!

Înalţă-ţi a ta frunte şi cată-n giur de tine
Cum stau ca brazi în munte voinici sute de mii;
Un glas ei mai aşteaptă şi sar ca lupi în stâne,

**Bătrâni, bărbaţi, juni, tineri, din munţi şi
din câmpii!**

**Priviţi, măreţe umbre, Mihai, Ştefan,
Corvine,
Româna naţiune, ai voştri strănepoţi,
Cu braţele armate, cu focul vostru-n vine,
„Viaţa-n libertate ori moarte!“ strigă toţi.**

**Pre voi vă nimiciră a pizmei răutate
Şi oarba neunire la Milcov şi Carpaţi!
Dar noi, pătrunşi la suflet de sânta libertate,
Jurăm că vom da mâna, să fim pururea fraţi!**

**O mamă văduvită, de la Mihai cel Mare,
Pretinde de la fiii-şi azi mână d-ajutori,
Şi blastămă cu lacrimi în ochi pe orişicare
În astfel de pericul s-ar face vânzători!**

**De fulgere să piară, de trăsnet şi pucioasă,
Oricare s-ar retrage din gloriosul loc,
Când Patria sau mama, cu inima duioasă,
Va cere ca să trecem prin sabie şi foc!**

**N-ajunse iataganul barbarei Semilune,
A cărui plăgi fatale şi azi le mai simţim;
Acum se vâră cnuta în vetrele străbune,
Dar martor ne e Domnul că vii nu o primim!**

**N-ajunse despotismul cu-ntreaga lui orbie,
Al cărui jug din seculi ca vitele-l purtăm;
Acum se-ncearcă cruzii, în oarba lor trufie,**

Să ne răpească limba, dar morţi numai o dăm!

Români din patru unghiuri, acum ori niciodată
Uniţi-vă în cuget, uniţi-vă-n simţiri!
Strigaţi în lumea largă că Dunărea-i furată
Prin intrigă şi silă, viclene uneltiri!

Preoţi, cu crucea-n frunte! căci oastea e creştină,
Deviza-i libertate şi scopul ei preasânt.
Murim mai bine-n luptă, cu glorie deplină,
Decât să fim sclavi iarăşi în vechiul nost' pământ!

Cortina.

SERBAREA DE CRĂCIUN

Cântecele aferente lucrării se descarcă de aici:
http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/
CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/

O, ce veste minunată!

O, ce veste minunată!
A născut Sfânta Marie
Pe Iisus Hristos –
O, ce dar frumos
Pentru omenire!

O, ce veste minunată
Umple lumea de lumină:
Sfântul Prunc Iisus
Din cer ne-a adus
Mântuirea lină.

O, ce veste minunată!
Cânte-n oameni bucuria!
Tatăl nostru Sfânt
Nalță pe Pământ
Nouă-mpărăția.

Notă. *Poezia se poate recita sau se poate cânta pe melodia tradițională.*

Cântec

Karaoke

Sfântă Marie, plină de har

Sfântă Marie, plină de har,
Domnul este cu tine.
Bucură-te, Sfântă, iar şi iar:
Domnul prin tine ne vine.

Cerul se-nalță din nou limpede,
Aproape-s strămoşii.
Mama lui Dumnezeu, roagă-te
Pentru toți păcătoşii.

S-a născut Copilul Sfânt

S-a născut Copilul Sfânt,
Zoriori de ziuă,
Bucurie pe Pământ,
Zoriori de ziuă.
S-a născut Pruncul Iisus,
Zoriori de ziuă,
Sus cu inimile, sus!
Zoriori de ziuă.

S-a născut Iisus Hristos,
Zoriori de ziuă,
Să-l întâmpinăm frumos!
Zoriori de ziuă.
S-a născut pentru noi toți,
Zoriori de ziuă,
Pentru vii şi pentru morți,
Zoriori de ziuă.

Şi-a adus cu duhul lui
Zoriori de ziuă,
Împărăția cerului!
Zoriori de ziuă.

Notă. *Poezia se poate recita (în acest caz renunțându-se la refren) sau se poate cânta pe melodia* Iată vin colindătorii *de T. Brediceanu sau a altui colind. Cuvântul* zoriori *se va rosti în două silabe:* zo-riori.

Cântec

Karaoke

Betleem, o, Betleem

Betleem, o, Betleem,
Vine clipa mare!
Cei ce plâng şi cei ce gem
Află alinare.

Ascultând de-un sfânt îndemn,
A sosit Maria.
Într-un staul vechi de lemn
Naşte pe Mesia.

Iată-un înger, şi-alt', şi alt'...
Umplu toată zarea
Şi răsună din înalt
Pentru noi chemarea.

Bate vântul rece, sloi,
Acum prin palate.
Iisus plânge pentru noi
Tot iertând păcate.

Noapte de har

Noapte grea, noapte de har,
Tu veghezi, iar şi iar,
Pruncul Sfânt să se nască-l aştepți
Şi le spui celor buni, celor drepți
Că n-aşteaptă-n zadar;
Că n-aşteaptă-n zadar.

Noapte grea, noapte de dor,
Îngerii te-nconjor;
Aleluia, cântă frumos,
Preamărindu-l pe Iisus Hristos –
Sfântul Mântuitor!
Sfântul Mântuitor!

Noapte grea, noapte de vis,
Ceru-ntreg s-a deschis!
Înveleşte-ntregul Pământ
Taina vie-a Duhului Sfânt –
Viața ni s-a promis!
Viața ni s-a promis!

Notă. *Poezia se poate recita (în acest caz renunțându-se la cel de-al şaselea vers al fiecărei strofe) sau se poate cânta pe melodia colindului german* Stille Nacht, heilige Nacht.

O, brad iubit

O, brad iubit! O, brad iubit!
Copac înalt şi vesel!
Cu drag noi te-am împodobit,
Tu visul nostru țese-l!
O, brad iubit! O, brad iubit!
Copac înalt şi vesel!

O, brad curat! O, brad curat!
Ne-aduci doar bucurie.
Crăciunul ni l-ai luminat
Cu cetina ta vie.
O, brad curat! O, brad curat!
Ne-aduci doar bucurie.

O, brad frumos! O, brad frumos!
Aş vrea să fiu ca tine:
Să-nalț speranța, maiestuos,
Să-anunț zile senine.
O, brad frumos! O, brad frumos!
Aş vrea să fiu ca tine.

Notă. *Poezia se poate recita sau se poate cânta pe melodia colindului german* O, Tannenbaum! (O, brad frumos!).

Cântec **Karaoke**

Moş Crăciun, visez la tine

Moş Crăciun, visez la tine!
De un an întreg te-aştept!
Ştii? am învățat mai bine;
Sunt cuminte şi deştept.

Moş Crăciun! Moş Crăciun!
Moş Crăciun! Moş Crăciun!

Pe părinți i-ascult de-acuma
Şi nu-l supăr pe vecin.
Nu mă-ntrec deloc cu gluma.
Ce încep, mereu termin.

Moş Crăciun! Moş Crăciun!
Moş Crăciun! Moş Crăciun!

Nu cer dulciuri între mese
Şi nu sunt dezordonat.
În ce spun, un înțeles e
Şi-mi respect cuvântul dat.

Moş Crăciun! Moş Crăciun!
Moş Crăciun! Moş Crăciun!

Când mă joc, nu uit de mine
Şi cu toți ştiu să fiu drept.
Moş Crăciun, visez la tine!
De un an întreg te-aştept.

Moş Crăciun! Moş Crăciun!
Moş Crăciun! Moş Crăciun!

Notă. *Poezia se poate recita (în acest caz renunțându-se la refren) sau se poate cânta pe melodia colindului tradițional* Moş Crăciun cu plete dalbe.

Zurgălăi

Hai, căluții mei,
Sania nu-i grea;
Zboară fulgii grei
Peste alba nea!
Fete şi băieți –
Voioşie-n toi –
Haideți, voi nu vreți
Să veniți cu noi?

Zurgălăi, zurgălăi!
Veselul alai
Zboară printre munți şi văi
Într-o sanie cu cai!

Bine-i, de Crăciun,
Să te plimbi aşa,
Să te simți mai bun,
Ocrotit de-o stea.
Şi speranțe noi
Să-nflorească-n gând –
Arborii par goi,
Dar îi simți cântând:

Zurgălăi, zurgălăi!
Veselul alai

Zboară printre munți şi văi
Într-o sanie cu cai!

Haide, draga mea!
Haide, dragul meu!
Vântul o să stea
Locului mereu
Şi ne va privi
Cu un ochi mai blând
Când vom îndrăzni
Să zburdăm, cântând:

Zurgălăi, zurgălăi!
Veselul alai
Zboară printre munți şi văi
Într-o sanie cu cai!

Notă. *Poezia se poate recita sau se poate cânta pe melodia cântecului american* Jingle Bells, *cunoscut elevilor de la orele de limba engleză sau din filme de desene animate.*

Pluguşorul

Aho, aho, copii şi fraţi,
Staţi o clipă şi-ascultaţi.
Pentru anul care vine
Vă urăm numai de bine,
Voioşie şi belşug,
Brazdă reavănă sub plug,
Bucurii, casă bogată,
Viaţă binecuvântată.
Domnul nostru Sfânt, Hristos,
Să vă dea doar gând frumos,
Să vă umple-ntreaga fire,
Inimile, de iubire,
Căci nimic nu e asemeni
Cu iubirea pentru semeni.

Sorcova

Sorcova, vesela,
Vă-aduce voioşia,
Tihna, bucuria.

Mereu să trăiți
Tineri, fericiți,
Puternici să fiți.

Cu dreaptă credință,
A voastră ființă
Să-aibă peste ani

Numai sănătate,
Numai bunătate
Şi numai dreptate.

La anul şi la mulți ani!

Moş Crăciun pleacă la drum

Scenetă

PERSONAJELE

POVESTITOAREA
MOŞ CRĂCIUN
SPIRIDUŞII – băieţi şi fete
SPIRIDUŞUL 1
SPIRIDUŞA 1
SPIRIDUŞUL 2
SPIRIDUŞA 2
SPIRIDUŞUL 3
SPIRIDUŞA 3
SPIRIDUŞA 4

Link la un fişier video
Link la un fişier audio

POVESTITOAREA
(În fața cortinei.)

La Polul Nord, unde veşnic e iarnă,
Înconjurat de vânturi şi ceață,
Se înalță nemuritor
Palatul lui Moş Crăciun
Construit din blocuri de gheață.

Vreau să vă spun
Acum tuturor
Povestea plină de har
A lui Moş Crăciun
Şi cum
A pornit el şi anul acesta
La drum.

Să ridicăm cortina
Şi ne vom afla
Chiar în palatul cu pricina,
Dar nu veți avea
De suferit frigul şi gerul polar.
Înăuntru e cald, cuptorul
Geme de jar!

(Cortina se ridică. În palatul lui Moş Crăciun. Spiriduşii, în costume verzi şi spiriduşele, în costume roşii. Sunt mai multe grămezi de pachete sau cutii, cu etichete

reprezentând jucăriile dinăuntru. Permanent, spiriduşii intră şi ies din scenă, aducând noi cutii sau scoțând unele din grămezile de pe scenă. O agitație permanentă este întreținută în fundal, în timp ce spiriduşii care vorbesc se apropie cât mai mult de spectatori.)

SPIRIDUŞUL 1

Hai, fraților, că se face târziu şi Moş Crăciun nu va avea ce să ducă la copii!

SPIRIDUŞA 1

Păi, cum să nu aibă, Doamne păzeşte! Dar toate jucăriile acestea, pe care le-am făcut noi timp de un an întreg...

SPIRIDUŞUL 2

Da, le-am făcut! Dar nu vezi că nu mai prididim cu împachetatul?

SPIRIDUŞUL 3

Lasă, că nici de făcut nu le-am făcut noi pe toate!

SPIRIDUŞA 2

Cum? Dar cine le-a făcut?

SPIRIDUŞUL 3

Păi, ce, nu ştii? Noi am făcut jucăriile acelea, care au plăcut copiilor dintotdeauna. Mingi, păpuşi, soldăţei de plumb, căluţi de lemn, ursuleţi de pluş, veverițe, ba ne-am încercat meşteşugul chiar şi la confecționat trenulețe cu locomotive cu aburi. Dar...

SPIRIDUŞA 2

Dar ce? Nu eşti mulțumit de ele?

SPIRIDUŞUL 3

Ba da, ba da! Sunt minunate. Altceva voiam să spun. Unii copii nu vor astfel de jucării...

SPIRIDUŞA 3

Ce spui tu? Dar ce alte jucării vor ei?

SPIRIDUŞUL 1

Aşa e, aşa e, are dreptate fratele nostru. Sunt mulți copii care cer jucării electronice, avioane teleghidate, maşinuțe cu motor, ba chiar şi calculatoare.

SPIRIDUŞA 2

Şi ce dacă? Le dăm exact ce vor, nu? Doar nu degeaba am deschis până acum munți de scrisori de la

toți copiii din lume şi nu degeaba am răspuns la mii de telefoane... Trebuie doar să aflăm ce vor şi gata! Moş Crăciun va avea jucăriile potrivite şi le va duce exact la destinație. Până acum, de mii de ani de când face munca asta, n-a greşit niciodată!

SPIRIDUŞA 3

Şi atunci, care-i problema?

SPIRIDUŞUL 3

Eu încercam să spun că nu noi am făcut toate aceste jucării, asta e problema! Noi am făcut modelele vechi. Între timp, însă, dorințele copiilor s-au tot schimbat, iar tehnologia noastră este... depăşită, nu?

SPIRIDUŞA 2

Ei, bine, şi atunci... Cum rămâne cu jucăriile moderne?

SPIRIDUŞUL 3

Pe acestea le-am comandat la producătorii lor! Am avut mari emoții, ne-a fost teamă că nu le vom primi la timp. Dar, slavă Domnului, au sosit şi... veste bună! Sunt gata împachetate. Gata de încărcat în sania trasă de reni a lui Moş Crăciun!

(Intră Moş Crăciun.)

MOŞ CRĂCIUN

Bună ziua, spiriduşelor şi spiriduşilor! E bine că m-ați lăsat să dorm puțin, că tare lungă cale mă aşteaptă. Lungă şi obositoare!

SPIRIDUŞUL 1

Bună ziua, Moş Crăciun. Abia aştepți să pleci. Ai să mergi, ca în fiecare an, la toți copiii, nu-i aşa?

MOŞ CRĂCIUN

Ei, la toți copiii! La o... mică parte!

SPIRIDUŞA 1

Cum la o mică parte, Moş Crăciun? Păi noi de ce am făcut lista cu toți copiii şi ți-am pregătit pentru fiecare jucăria la care visează?

MOŞ CRĂCIUN

Ce listă?! Sper că nu mi-ați greşit-o ca anul trecut! Vă mai amintiți ce-am pățit? Mă duc la o fetiță şi-i dau o păpuşă dolofană, cu bucle aurii şi gropițe în obraji, care zicea „Mama! Mama“ când te jucai cu ea. Şi numai ce văd că o aruncă hăăăt, cât colo. Zice: „Nu vreau urâțenia asta! Eu vreau Păpuşa Barbie!“

SPIRIDUŞA 4

Dar nu-ți spusesem, Moş Crăciun, să-i explici că producătorul lui Barbie ne-a trimis marfa prea târziu? O să-i duci păpuşa anul ăsta, ce-o să fie?

MOŞ CRĂCIUN

Ba n-o să-i mai duc nimic! Copii răi!

SPIRIDUŞUL 1

Nu e frumos să-i învinuim pe copii pentru că fabricanții nu ne-au trimis nouă jucăriile la timp!

MOŞ CRĂCIUN

Nu, m-am hotărât. Anul acesta nu mai merg la toți copiii!

SPIRIDUŞA 3

Dar cum se poate, Moş Crăciun?! După atâtea mii de ani, te laşi păgubaş; acum ți se pare că e momentul să renunți?

MOŞ CRĂCIUN

Ba eu v-am spus-o de mai mulți ani, dar voi nu mă înțelegeți şi mereu mă faceți să vă promit că merg chiar la toți copiii!

SPIRIDUŞUL 2

Păi, te rugăm să ne promiți şi acum, Moş Crăciun! Sania e aproape gata încărcată şi te aşteaptă. Sunt cadouri pentru toți! Doar n-o să te întorci cu ele înapoi?

MOŞ CRĂCIUN

Dar copiii răi... copiii răi şi neascultători, ei de ce să merite jucării?

SPIRIDUŞUL 2

Moş Crăciun, doar ştii că nu există copii răi. Toți copiii se nasc buni!

MOŞ CRĂCIUN

Şi atunci, dacă-i aşa, de ce se comportă urât? De exemplu, de ce distrug jucăriile?

SPIRIDUŞA 3

Din curiozitate, Moş Crăciun! Vor să le afle secretul. Cine strică acum o maşinuță-jucărie, când se face mare construieşte o maşină adevărată!

MOŞ CRĂCIUN

Măi, iar mă luați pe coarda sensibilă. Dar cu învățatul, cum e? Mulți copii învață foarte bine. Mulți nu. De ce nu învață toți?

SPIRIDUŞA 3

Toți învață, Moş Crăciun, după puterile lor. Şi apoi, unii pot să fie buni la carte, dar să nu aibă mâini îndemânatice, în timp ce alții, cu mâini îndemânatice, se descurcă mai încet cu cartea... Dar fiecare copil are partea lui bună!

SPIRIDUŞUL 2

Sau unii copii au talent la sport: la înot, la gimnastică, la fotbal... Învață, poate, mai puțină carte, din cauza antrenamentelor grele şi lungi la care se duc.

MOŞ CRĂCIUN

Măi, să fie, iar îmi înduioşați inima... Am mai fost la unul cu un ursuleț şi el a râs de mine şi mi-a zis: „Moşule, nu înțelegi că eu am nevoie de calculator, ba încă de un calculator adevărat, nu de o jucărie cu care nu poți face nimic!“

SPIRIDUŞA 2

Sper că nu l-ai şters de pe listă, Moş Crăciun! Aici a fost o problemă, că mama lui ne-a dat o infor-

mație greşită. Ea voia să-l vadă tot jucându-se cu jucăriile, nu cu calculatoarele. Dar acum a şi câştigat un premiu foarte important la un concurs de informatică. Aşa că... i-am pregătit calculatorul. Un calculator adevărat. Ultima generație!

MOŞ CRĂCIUN

Bine, dragele mele spiriduşe şi dragii mei spiriduşi. M-ați convins şi de data aceasta! Toți copiii de pe lumea asta sunt buni şi trebuie să le duc tuturor câte un cadou. Anul acesta! Că, dacă mă mai supără vreunul, la anul nu mai primeşte niciun dar de la Moş Crăciun. Îl şterg de pe listă şi gata! – nici nu mai stau de vorbă cu voi.

SPIRIDUŞII

Deci, ne-ai promis că te duci la toți copiii! Bravo, Moş Crăciun! Bravo! Transmite-le salutări de la noi!

SPIRIDUŞA 1

Moş Crăciun, sania e gata, renii sunt înhămați, drum bun! Drum bun!

MOŞ CRĂCIUN
(Ieşind.)

Rămâneți cu bine, dragii mei! Pregătiți jucăriile pentru anul viitor, că anul trece ca o clipă, mai ales când te leneveşti! Iar de mai primiți telefoane de la

copii, spuneți-le să stea cuminți şi să mă aştepte: voi trece pe la fiecare!

Cortina.

Eu ştiu că tu eşti Moş Crăciun

Scenetă

PERSONAJELE

POVESTITOAREA
ÎNVĂȚĂTOAREA
SCRIITORUL
MOŞ CRĂCIUN, interpretat tot de Scriitor
ANTONIA
MARIA
IOANA
ANCA
VALERIA
GABRIELA
CORINA
GELU
PAUL
TUDOR
MIRCEA
ŞTEFAN
FLORIN
IANCU

Link către un fişier video.

POVESTITOAREA
(În fața cortinei.)

Bine ați venit la spectacolul nostru! Sperăm să vă placă!

Aş vrea să vă spun câteva lucruri, înainte ca această cortină să se ridice. Ştiți că în acest moment Moş Crăciun este pe drum. Iar noi, copiii din lumea întreagă, abia aşteptăm să-l vedem lângă brăduțul nostru cel împodobit.

(Cântă.)

Moş Crăciun cu plete dalbe
A sosit de prin nămeţi
Şi aduce daruri multe
La fetiţe şi băieţi.

(Către spectatori.)

Acum, cu toții!

Moş Crăciun! Moş Crăciun!
Moş Crăciun! Moş Crăciun!

Din bătrâni se povesteşte,
Că-n toți anii, negreşit,

Moş Crăciun pribeag soseşte –
Niciodată n-a lipsit!

Moş Crăciun! Moş Crăciun!
Moş Crăciun! Moş Crăciun!

Moş Crăciun, cu barbă lungă,
Încotro vrei s-o apuci?
Ţi-aş cânta florile dalbe
De la noi să nu te duci!

Moş Crăciun! Moş Crăciun!
Moş Crăciun! Moş Crăciun!

Ei, bine, ştim cu toții că fiecare copil se pregăteşte cât poate el mai bine pentru a-l întâmpina pe Moş Crăciun. Dar cea mai interesantă pregătire o fac chiar elevii clasei noastre, care au avut o inițiativă cu totul deosebită.

Ce-am făcut, deci? Ştiind că unchiul lui Tudor este un scriitor de succes, l-am rugat să ne facă o vizită la şcoală şi să ne învețe cum să scriem şi noi, fiecare după puterile sale, o mică povestire, special pentru Moş Crăciun. Aceasta, deoarece am ținut să nu repetăm poeziile şi poveştile pe care i le-am tot spus de atâția ani încoace. Că, nu-i aşa, s-o fi plicitisit şi el de ele. Nu mai vorbesc de noi!

De aproape două ore, Scriitorul tot explică întregii clase cum se aleg ideile, cum se creează personajele, cum se construieşte o poveste. Acum explicația este pe sfârşite. Să vedem ce se va întâmpla mai departe...

(Cortina se ridică. Povestitoarea rămâne pe scenă, alăturându-se colegilor săi.)

Tabloul I

Pomul de Crăciun, împodobit. De o parte, elevii – cele opt eleve şi cei şapte elevi. În fața lor, lângă pom, Învățătoarea şi Scriitorul.

SCRIITORUL

Vedeți, copii, vedeți? Aşa se face o poveste!

ELEVII

(În cor, amuzați de ticul verbal al Scriitorului.)

Vedem, vedem!

VALERIA

Domnule Scriitor, dar de ce credeți că-i plac lui Moş Crăciun poveştile şi poeziile pe care i le spunem noi? Ce va face el, de fapt, cu ele?

SCRIITORUL

Vedeți, copii...

ELEVII

(Toți, ca mai înainte.)

Vedem, vedem!

SCRIITORUL

Da, vedeți, Moş Crăciun are multe motive pentru care abia aşteaptă să audă poveştile spuse de voi. În fiecare poveste sau poezie pe care i-o spunem, el vede în primul rând un strop din sufletul nostru. Aşa va înțelege mai bine ce jucărie ni se potriveşte. Moş Crăciun îşi dă uşor seama dacă suntem harnici, serioşi, buni la suflet, cuminți sau mai zvăpăiați. În plus, fiecare poveste şi fiecare poezie conține un mesaj despre starea sufletului omenesc, aşa cum este el în anul respectiv. Şi atunci, Moş Crăciun, vedeți, copii...

ELEVII

(Ca mai înainte, dar puțin mai tare.)

Vedem, vedem!

SCRIITORUL

Moş Crăciun va citi totul despre omenire, despre dorințele ei şi va şti ce jucării să comande pentru anul viitor!

IANCU

Oare se va bucura să asculte poveşti nemaiauzite, scrise special pentru el de fiecare dintre noi? Sau i se va părea ceva neinteresant?

SCRIITORUL

Neinteresant? Nicidecum! Vă asigur eu că i se va părea foarte interesant. În fiecare dintre poveştile voastre va găsi o părticică din mintea şi sufletul vostru. Le va considera o comoară care trebuie păstrată cu grijă, pentru veşnicie.

GABRIELA

Cu condiția să nu scriem ceva plictisitor! Şi... oare e mai bine să le citim, sau să le spunem pe de rost?

SCRIITORUL

Să le spuneți pe de rost, desigur! Aşa îl puteți privi pe Moş drept în ochi şi se va simți tare fericit!

TUDOR

Dar tu, de fapt, de ce nu le spui colegilor mei adevărul, unchiule?

SCRIITORUL

Ce adevăr, Tudor? Am spus vreo minciună până acum? Vedeți, copii, vedeți? Propriul meu nepot mă face mincinos!

TUDOR

Nu, n-am vrut să spun asta! N-ai spus nicio minciună, dar nici nu vrei să spui tot ce ştii tu de fapt despre Moş Crăciun!

SCRIITORUL

E adevărat că ştiu mai multe lucruri despre Moş Crăciun, dar nu pot să vă spun totul dintr-odată! Voi întrebați, iar eu vă răspund la întrebări. În plus, trebuie să ținem cont de timp! V-am ținut aici două ore încheiate şi încă nu am terminat lecția.

CORINA

Dar ce mai avem de făcut? Că eu am cam obosit, nu vă supărați.

SCRIITORUL

Nu, cum să mă supăr! Pentru că, vedeți, copii, vedeți, am obosit şi eu!

ELEVII

Vedem, vedem!

SCRIITORUL

Dacă scriam, nu oboseam, dar vorbind... hmmm! obosesc mai uşor. Dar, vedeți, copii, vedeți, nu putem încheia înainte de a face o probă practică. Pentru a vedea dacă ați înțeles ce v-am spus eu despre cum se inventează o poveste, aş ruga pe unul dintre voi, cel mai curajos, nu? să inventeze o poveste acum, pe loc!

(Linişte totală.)

Vedeți, copii, vedeți? N-are nimeni curajul! E chiar aşa de greu?

ELEVII

Vedem, vedem!

IOANA

Să facă Tudor o poveste!

SCRIITORUL

De ce tocmai el? Vedeți, copii, vedeți? Tocmai pe Tudor l-a numit pentru tema aceasta. Pe nepotul meu!

ANCA

Are dreptate Ioana! Fiind nepotul dumneavoastră, făcând parte din familie, poate a moştenit talentul de scriitor!

TUDOR

Eu nu cred că am moştenit nimic, dar pot să încerc, dacă mă ajuți şi tu, unchiule.

SCRIITORUL

Mulțumesc, Tudor! Vedeți, copii, vedeți? Sângele apă nu se face! Nu m-a lăsat să aştept prea mult, că doar sunt unchiul lui!

ELEVII
(În cor.)

Vedem, vedem! Nu se face, nu se face!

SCRIITORUL

Ei, bine, nepoate, să începem!

TUDOR

Povestea pe care doresc s-o inventez cu ajutorul tău este despre o vulpe care a distrus cuibul unui cocoş de munte, gonindu-i acestuia soția şi copiii. În-

nebunit de durere, cocoşul de munte s-a plâns tuturor viețuitoarelor pădurii. Dar cei mari şi puternici nu l-au luat în seamă: nici ursul, nici lupul, nici zimbrul carpatin! Numai albina, broasca şi ciocănitoarea au venit să-l ajute. Dar ce puteau face aceste viețuitoare mici şi neputincioase?

SCRIITORUL

Nu se puteau folosi de forță, nu-i aşa? Numai de minte, de inteligență! Deci, ce-au făcut?

TUDOR

Păi, albina a spus: eu pot s-o adorm pe vulpe cu bâzâitul meu, mai ales că acum e sătulă. Ciocănitoarea a spus: atunci, când va adormi, eu îi voi scoate ochii cu două lovituri foarte precise! Iar broasca a spus: după ce o orbeşti, las-o în seama mea! Am eu ac de cojocul ei! O voi conduce direct în bătaia puştii Vînătorului!

SCRIITORUL

Şi cum o va conduce, Tudor? O va lua broasca pe vulpe de lăbuță?

TUDOR

Stai, nu mă întrerupe! Cum s-o ia de lăbuță? Vrei s-o înfulece?

SCRIITORUL

Vedeți, copii, vedeți? S-a şi lăsat prins de acțiune şi nu mai are nevoie de niciun ajutor.

ELEVII

(În cor, dar foarte încet, fiind captivați de poveste.)

Vedem, vedem, dar lăsați-l să spună!

SCRIITORUL

Aşa veți proceda şi voi. Şi tot aşa îl veți fermeca şi voi pe Moş Crăciun! Spune mai departe, Tudor!

TUDOR

Zis şi făcut. Albina a adormit-o pe vulpe, ciocănitoarea i-a scos ochii cu două lovituri puternice de cioc, de a început să se umple pădurea de gemetele vulpii... Şi, după un timp, i s-a făcut vulpii sete. Dar nu vedea pe unde să meargă spre lac. A început să asculte – şi a auzit orăcăitul broaştei. Broasca orăcăia lângă ea, apoi făcea un salt. Şi tot aşa până a condus vulpea către locul unde se găsea vânătorul.

SCRIITORUL

Vedeți, copii, vedeți ce bine a rezolvat Tudor tema? Şi vânătorul a împuşcat-o!

TUDOR

A, nu, n-a împuşcat-o, că i-a fost milă de ea! A dus-o la doctorul veterinar. Doctorul i-a făcut o operație şi a vindecat-o aşa de bine, că vedea mai bine ca înainte!

SCRIITORUL

Păi, atunci, Tudor, care e mesajul poveştii? Nu trebuie să-l pedepsim pe cel rău? Nu aşa am vorbit mai înainte că trebuie să facem? Într-o poveste, întotdeauna cel rău e pedepsit, iar binele învinge!

TUDOR

Păi şi aici învinge binele, că vulpea a înțeles că a greşit! S-a dus la cocoşul de munte şi i-a cerut scuze. I-a căutat prin toată pădurea nevasta şi copiii şi i-a adus acasă. După aceea, s-a dus la vânător şi i-a mulțumit, spunându-i că intră în slujba lui, să-i fie secretară, să numere ciorile împuşcate de vânător.

SCRIITORUL

A, foarte interesant final! Deci binele învinge răutatea din sufletul vulpii, iar aceasta devine un animal folositor şi bun! Vezi, aşa ceva nu mi-ar fi trecut niciodată prin cap! Eu aş fi omorât vulpea şi gata! Vedeți, copii, vedeți cum se schimbă sufletul omului? Moş Crăciun abia aşteaptă să observe aceste schimbări!

ELEVII

Vedem, vedem!

CORINA

Şi mai vedem că Tudor chiar are talent de scriitor! Măcar să facem şi noi câte o poveste ca aceasta!

SCRIITORUL

Eu vă urez succes! Şi acum, cât timp îl aşteptați voi pe Moş Crăciun, mă duc să mă odihnesc puțin. Dar, o să vin mai târziu, ca să-mi spuneți şi mie dacă ați avut succes cu sfaturile mele!

ÎNVĂȚĂTOAREA

Vă mulțumim, mult, domnule Scriitor! Aveți nu numai talent de scriitor, ci şi talent de învățător. Sper că nu v-ați supărat că elevii mei v-au mai şi întrerupt.

SCRIITORUL

Cum să mă supăr, mi-a făcut plăcere! Vedeți, copii, vedeți! Cum să mă supăr eu pe voi?!

ELEVII

Vedem, vedem!

SCRIITORUL

Vă urez succes şi... la revedere. A, uitam! Să vă gândiți la un titlu pentru povestea voastră! Titlul se pune cel mai adesea la sfârşit. Tu ce titlul i-ai da poveştii tale, Tudor?

TUDOR

Eu?! Un titlu hazliu: „Secretara vânătorului“!

SCRIITORUL

Ia stai puțin, asta mi-a scăpat! Unde s-a mai pomenit să aibă vânătorul secretară?

TUDOR

Păi tocmai de aceea e titlul aşa de hazliu!

SCRIITORUL

Hmmm, ai dreptate! Buun, succes tuturor!

ELEVII
(Ridicându-se în picioare.)

Bună ziua!

(Scriitorul iese.)

ANTONIA

Vai, Tudor, ce unchi inteligent ai! Câte lucruri interesante ne-a spus! Dar de unde-i vine ticul acesta verbal, „vedeți, copii, vedeți“?

TUDOR

De la adevărata lui ocupație. Dar nu vă pot spune care este aceasta! E un mare secret!

PAUL

Dar tu ştii?

TUDOR

Eu, da! Ştiu de mult. Dar dacă el nu v-a spus, nici eu nu pot să vă spun.

FLORIN

Trebuie să-l întrebăm data viitoare!

ÎNVĂȚĂTOAREA

Copii, linişte! În curând vine Moş Crăciun. Acum, gândiți-vă la poveste! Scoateți câte o coală de hârtie şi scrieți!

ŞTEFAN

Dar pauză... nu facem?

ÎNVĂȚĂTOAREA

Bine, zece minute pauză. Dar nu mai mult! Să nu ne prindă Moş Crăciun nepregătiți!

(Se lasă cortina.)

POVESTITOAREA
(În fața cortinei.)

Colegii mei, precum vedeți, s-au odihnit puțin şi acum scriu de zor. Poveştile trebuie să iasă foarte scurte, ca să nu-i răpim timpul lui Moş Crăciun, care mai are atâtea şcoli şi atâtea case de vizitat pe ziua de azi. Scurte şi frumoase, ca să vă menținem şi dumneavoastră atenția trează. Dar să vedem ce se întâmplă mai departe...

(Cortina se ridică. Povestitoarea se alătură colegilor săi.)

Tabloul II

Acelaşi decor, aceleaşi personaje, lipseşte Scriitorul. Copiii, fiecare cu câte o foaie de hârtie în mână, recitesc cu voce scăzută ce au scris şi încearcă să învețe pe de rost. E un zumzet continuu.

ÎNVĂȚĂTOAREA

Dragii mei, de acum Moş Crăciun poate pica dintr-o clipă într-alta. Sunteți gata?

ELEVII
(În cor.)

Daaa!!

ÎNVĂȚĂTOAREA

Nu uitați! Înainte de a-şi începe povestea, fiecare se prezintă şi spune ce titlu are povestea lui! Să facem o mică repetiție. Anca!

ANCA

Mă numesc Anca şi aş vrea, dragă Moş Crăciun, să-ți spun povestea cu titlul „O mie de prăjituri“.

ÎNVĂȚĂTOAREA

Bravo, Anca! Apoi vei spune povestea, clar şi tare! Paul! Tu cum vei începe?

PAUL

Mă numesc Paul şi voi spune povestea „Crocodilul şi Antilopa“.

(Intră Moş Crăciun. Copiii se ridică în picioare. Moş Crăciun are acelaşi glas, acelaşi tic verbal şi poartă aceiaşi pantofi ca Scriitorul. Moş Crăciun are un sac uriaş în spate – poate chiar îl târăşte pe podea.)

MOŞ CRĂCIUN

Bine v-am găsit, fetițele şi băieții Moşului! La mulți ani!

ELEVII, ÎNVĂȚĂTOAREA
(În cor.)

Bine ai venit, Moş Crăciun. La mulți ani!

MOŞ CRĂCIUN

Am adus jucării, dar numai pentru cei cuminți şi harnici. Dar voi toți sunteți cuminți şi harnici; mă uit la pomul acesta minunat şi-mi dau imediat seama. Frumos l-ați mai împodobit!

ÎNVĂȚĂTOAREA

Copiii mei ți-au pregătit şi nişte poveşti, Moş Crăciun, inventate chiar de ei special pentru tine!

MOŞ CRĂCIUN

Vai, ce surpriză! Abia aşteptam să aud şi nişte poveşti noi, că de cele vechi, nu pot să spun că m-am săturat, dar am tot auzit! Dar, sigur, poveştile sunt frumoase şi dacă sunt vechi, şi dacă sunt noi. Poveştile țin sufletul omului curat şi sănătos, feții Moşului! Iar mie îmi dau viață veşnică.

ÎNVĂȚĂTOAREA

Nemurirea, Moş Crăciun!

MOŞ CRĂCIUN

Ei, dragi copii! Ce învățătoare frumoasă şi deşteaptă aveți; s-o iubiți, s-o respectați şi s-o ascultați!

ELEVII

O ascultăm, Moş Crăciun!

MOŞ CRĂCIUN

Acum, să mă iertați, dar trebuie să începem... ba chiar să şi terminăm repede, că am de umblat prin multe locuri! Tu, fetița de acolo, vrei să-mi spui ce ai pregătit tu pentru astăzi, ca să-ți meriți pe deplin cadoul ce te aşteaptă în sacul meu?

ANTONIA

Mă numesc Antonia şi doresc să-ți spun povestea „Corbul şi Privighetorile“.

MOŞ CRĂCIUN

Ia să vedem, fata Moşului. Eu o ştiu doar pe aceea intitulată „Corbul şi Vulpea“!

ANTONIA

Păi, chiar are legătură cu ea, Moş Crăciun. Corbul, după ce a fost dus de nas de Vulpe, s-a vindecat de îngâmfare şi s-a hotărât să meargă la Înalta Şcoală de Muzică a Privighetorilor, să învețe şi el să cânte frumos. A urmat cursuri de canto, de tenor, de bas... mă rog, n-a reuşit să cânte mai frumos decât înainte. Dar şi-a însuşit aşa de multe noțiuni muzicale, încât a devenit un mare dirijor. Mereu îmbrăcat în frac, făcea impresie la toate concertele. Iar Privighetorile l-au numit Maestru, i-au dat un salariu foarte mare şi ca reşedință un palat! Când a auzit toate acestea, Vulpea a venit la el şi i-a cerut jumătate din câştiguri, zicând: „Trebuie să recunoşti, Maestre, că eu ți-am dat imboldul de a studia muzica!“ Dar Corbul i-a răspuns: „Dragă Vulpe, pe mincinoşi şi pe linguşitori îi asculți o singură dată. A doua oară îi dai pe uşă afară!“ Ceea ce Maestrul şi făcu!

MOŞ CRĂCIUN

Povestea ta îmi spune că tu prețuieşti munca stăruitoare şi cinstea, care întotdeauna îl înalță pe om, chiar dacă prin naştere nu a fost înzestrat cu un talent ieşit din comun. Bravo, Antonia. Am aici pentru tine o jucărie frumoasă, chiar un corb înțelept, care ştie să-ți spună cum să te comporți în toate situațiile.

(Îi dă un pachet. Antonia îl ia şi îi mulțumeşte printr-o reverență.)

Acum, un băiat. Tu, de colo! Cum te cheamă?

GELU

Eu sunt Gelu. Povestea mea se numeşte „Calul năzdrăvan".

Un cal s-a pierdut de stăpânul său, rătăcindu-se prin pădure. A ajuns la coliba unui bătrân sihastru. Văzându-l singur şi neputincios, l-a slujit un an de zile. La sfârşitul acestei perioade, sihastrul i-a zis calului: „Îți mulțumesc că m-ai slujit atâta timp. Eu de-acum sunt chemat la Cel de Sus, că nu mai am zile. Ce-ai vrea să fac pentru tine, înainte de a-mi da obştescul sfârşit?" Calul i-a răspuns: „Arată-mi calea către stăpânul de care m-am rătăcit în pădure şi îmi vei face o mare bucurie." Impresionat de credința calului, sihastrul s-a rugat la Dumnezeu şi acesta l-a înzestrat pe cal cu puteri noi şi cu o pereche de aripi. Calul şi-a luat rămas bun de la sihastru şi, zburând pe deasupra pădurii, a găsit cu uşurință drumul spre

casă. Vă închipuiți ce foloase i-a adus stăpânului său cu noile lui calități. Şi aşa a trăit în mare cinste până la adânci bătrâneți.

MOŞ CRĂCIUN

Ce frumos! Vedeți, copii, vedeți, ce poate născoci mintea unui băiat muncitor şi curat la suflet. Voi ține minte, povestea ta, dragă Gelu, iar acum vei primi de la mine un cal de jucărie. Sper să-i crească şi lui aripi la fel de puternice ca fantezia ta!

GELU
(Luând pachetul.)

Îți mulțumesc, Moş Crăciun!

MOŞ CRĂCIUN

Acum, tu, fetița de acolo!

MARIA

Eu sunt Maria. Povestea mea se numeşte „Lupoaica fără inimă“.

O lupoaică a născut patru pui. Şi din prima clipă a considerat că are dreptul să şi-i hrănească cu carnea fragedă a puilor celorlalte animale din pădure. Degeaba bietele veverițe, bietele căprioare, bietele păsărele o rugau cu lacrimi în ochi să nu le mai atace puii lipsiți de apărare. Inima ei era surdă la durerile celorlalte mame. Dar într-o zi un fulger trimis de Fe-

cioara Maria, Maica Domnului, a făcut scrum cei patru pui ai lupoaicei. Maica Domnului i-a luat la cer, ca să nu-i învețe lupoaica şi pe ei să fie fără inimă mai târziu în viață şi să ajungă din cauza aceasta în iad. Lupoaica s-a întors acasă şi a descoperit dezastrul. Neconsolată, a urlat de durere multe zile în şir. Apoi, dându-şi seama de greşeala sa şi de faptul că o pedepsise cerul pentru lipsa ei de inimă, a jurat să nu se mai atingă niciodată de cei mici şi fără ocrotire. A născut alți pui, pe care i-a educat altfel. Toate mamele din pădure erau sigure că lupoaica nu se va mai lega de puii lor.

MOŞ CRĂCIUN

Iar tu meriți o lupoaică-jucărie, care să te apere de toate primejdiile!

(Îi dă un pachet.)

MARIA

Mulțumesc! Îmi pare bine că ți-a plăcut povestea!

MOŞ CRĂCIUN

Băiatul de acolo, tu ce ne povesteşti?

PAUL

Eu sunt Paul, iar povestea mea se numeşte „Crocodilul şi Antilopa“.

Crocodilul a văzut unde obişnuia Antilopa să se adape, aşa că s-a aşezat la pândă şi a aşteptat ca acesteia să i se facă sete. Antilopa a venit şi s-a aplecat spre undele fluviului, dar ochii săi atenți şi urechile ciulite au avertizat-o la timp, aşa că, imediat ce Crocodilul a făcut saltul lui rapid pentru a prinde botul Antilopei, ea a sărit brusc înapoi, scăpând de primejdie. Crocodilul i-a spus: „Iartă-mă, Antilopă, n-am vrut să te sperii sau să-ți fac vreun rău. Pur şi simplu m-am grăbit să te avertizez că tocmai în acest loc cineva a otrăvit apa şi nu mai e potabilă. Vino cu mine în susul fluviului, să-ți arăt de unde poți să bei fără nicio primejdie.“ Antilopa, însă, i-a răspuns: „Nu, mulțumesc, de fapt nu mi-e sete, am vrut numai să mă privesc o clipă în oglinda apei.“ Şi şi-a luat degrabă rămas bun, plecând neînsoțită spre alt loc de adăpat. Ştia că e bine să te fereşti de promisiunile duşmanilor.

MOŞ CRĂCIUN

Bravo, Paul! Uite, ai aici o jucărie care îți va aminti de unul dintre cele două personaje ale tale!

PAUL

Mulțumesc, Moş Crăciun!

MOŞ CRĂCIUN

Bravo! Succes! Acum aş dori s-o ascultăm pe fetița de lângă tine.

IOANA

Mă numesc Ioana. Titlul poveştii mele este „Ursul împărat“.

Ursul hibernase toată iarna şi se trezise dintr-un vis care îi stârnise o puternică îngâmfare: se făcea în acel vis că el era un mare împărat, stăpânind peste întreaga pădure, că bârlogul lui era o curte împărătească pe cinste, unde toate animalele i se închinau şi-i împlineau toate voile. Voi să transforme visul în realitate – şi le impuse tuturor animalelor să muncească multe ore fără plată pentru realizarea curții împărăteşti. Dar pădurea se simțea bine fără împărat, aşa că animalele ținură sfat, încercând să rezolve situația. Cum nimeni nu îndrăznea însă să-l atace direct pe puternicul lor vecin şi cum îşi epuizaseră toate ideile, fără să ajungă la una demnă de pus în practică, au trimis ca ambasadori la pisica pădurarului un iepure şi o veveriță. Pisica se privea în oglindă şi îi ascultă mai mult într-o doară. Apoi, spuse: „Aşa? Nimic mai simplu! Am eu ac de cojocul lui“. Iepurele şi veverița se întoarseră neîncrezători la cei ce îi trimiseseră şi le spuseră că pisica tratase problema foarte superficial şi că, deşi făcuse o promisiune în treacăt, ei credeau că o şi uitase pe loc. Animalele se resemnară şi merseră să-şi continue munca la curtea împărătească.

Cum ajunseră acolo, veni şi pisica. Ea se apropie de urs şi îi spuse: „Bună ziua, împărate! Am venit să-ți spun că ne paşte o mare primejdie! Tocmai m-am întâlnit cu un animal mult mai mare şi mai fioros decât tine, care țipă cât îl țin puterile, spunând că el este adevăratul împărat şi că abia aşteaptă să-ți termini

curtea ca să vină să se instaleze el în ea!“ Ursul vru neapărat să meargă să-l învețe minte pe cel ce dorea să-i uzurpe drepturile! Pisica îl conduse la un puț adânc şi spuse: „E acolo, în puțul acesta.“ Ursul se aplecă şi văzu în apa puțului propria imagine. Crezu că este rivalul său, aşa că se aruncă să-l distrugă. Mai-mai să se înece! Celelalte animale îi săriră repede în ajutor, dar nu-l scoaseră de acolo decât după ce acesta promise solemn că renunță la visurile de mărire.

MOŞ CRĂCIUN

Bravo, Ioana! Nu degeaba am pregătit eu pentru tine un ursuleț de pluş!

(Îi dă un pachet. Ioana face o reverență şi se retrage. Moş Crăciun îi face semn lui Tudor. Acesta e foarte emoționat.)

TUDOR

Sunt Tudor. Şi...

(Tace.)

MOŞ CRĂCIUN

Şi...

TUDOR

Şi sunt foarte emoționat... şi am uitat ce poveste am pregătit!

MOŞ CRĂCIUN

Cum, Tudor! Vedeți, copii, vedeți? Vedeți ce face emoția?!

ELEVII
(Râzând.)

Vedem, vedem.

MOŞ CRĂCIUN

Hai, Tudor! Nu era ceva cu o secretară şi un vânător...?

IANCU

Dar tu de unde ştii, Moş Crăciun?!

ELEVII
(În cor!)

Vedeți, copii, vedeți?

MOŞ CRĂCIUN

(Se controlează; îşi dă seama că s-a dat de gol.)

Dragii Moşului, eu pot să-mi amintesc şi lucruri la care n-am luat parte, că de aceea sunt năzdrăvan. Să-l lăsăm acum pe Tudor să se mai gândească la povestea lui. S-o rugăm pe fetița aceasta să ne spună ea o poveste.

ANCA

Anca sunt şi povestea mea se numeşte „O mie de prăjituri“.

MOŞ CRĂCIUN

Se potriveşte cu sărbătoarea naşterii Domnului, vedeți...

(Caută să scape şi de ticul verbal.)

ELEVII

(Ironic.)

Vedeți, copii, vedeți?

ANCA

Pot să continui?

(Se face linişte.)

Un prinț a anunțat că se va căsători cu fata care îi va face într-o noapte o mie de prăjituri foarte gustoase. Au venit în imensa bucătărie a palatului multe fete doritoare să devină soția lui. Prințul le-a pus tuturor totul la dispoziție. Numai că a scris „Sare“ pe vasul care conținea zahăr şi „Zahăr“ pe vasul care conținea sare. Una dintre fete era deosebit de frumoasă şi de harnică. Prințul, care se plimba prin bucătărie tot timpul, începuse să stea mai mult pe lângă ea. Celelalte, din invidie, se înțeleseră pe şoptite să schimbe etichetele de pe vase fără ca fata cea frumoasă să ştie. În final, numai prăjiturile fetei frumoase s-au putut mânca. Invidia le-a dat deoparte pe toate celelalte. Prințul s-a căsătorit cu fata cea frumoasă şi mai trăiesc fericiți şi astăzi.

MOŞ CRĂCIUN

Bravo, Anca! Să nu fii invidioasă niciodată şi să nu înşeli pe nimeni toată viața ta! Iar de la Moşul ai o păpuşă la fel de frumoasă ca fata cea harnică şi cinstită din povestea ta.

(Îi dă cadoul. Anca mulțumeşte cu un gest şi trece la loc. Moşul îi face semn lui Mircea.)

MIRCEA

Sunt Mircea şi povestea mea se numeşte „Mircea cel Bătrân şi turcul“.

MOŞ CRĂCIUN

Ia te uită! Mircea şi Mircea cel Bătrân. Ved...

(Îşi muşcă buzele.)

ELEVII
(Foarte amuzați.)

Vedem, vedem!

MIRCEA

La Mircea cel Bătrân a fost adus un turc, ce era iscoada sultanului vrăjmaş. Mircea l-a pus să aleagă între a fi decapitat pe loc sau a-şi păstra viața, dacă devine iscoada oştirii voievodului. Turcul i-a spus: „Măria Ta, eu slujesc pe cel care mă plăteşte mai mult, că lupt pe bani. Şi te-aş sluji pe tine, dar am apucat să iau înainte banii care mi s-ar cuveni pe următoarele trei zile. Aşa că nu pot să aleg decât moartea.“ Mircea cel Bătrân a fost aşa de impresionat de buna credință a turcului, că a poruncit să i se redea libertatea şi să fie condus într-un loc de unde putea ajunge în siguranță la stăpânul lui, sultanul.

MOŞ CRĂCIUN

Măi, să fie! Îmi dau şi lacrimile! Ce poveşti frumoase ați inventat voi pentru mine! Dar şi eu am pentru Mircea un pluton de soldăței de plumb! Tot să te joci cu ei de-a turcii şi românii.

(Îi dă pachetul. Mircea face un gest de mulțumire.)

Acum, la rând, o fetiță. Cine vine?

GABRIELA

Sunt Gabriela. Povestea mea nu e aşa de frumoasă ca a colegilor mei, pentru că e una adevărată!

MOŞ CRĂCIUN

Păi, copii, doar v-a spus scriitorul că şi întâmplările din viața de zi cu zi pot fi transformate în poveşti!

GABRIELA

Se numeşte „Găsitorului, bună recompensă."

Mama a uitat în parc pe o bancă o sacoşă în care avea ultimii bani şi actele. Când şi-a dat seama că nu mai avea toate sacoşele la ea, s-a întors, dar era prea târziu. Foarte supărată, a avut ideea de a scrie un bilețel şi a-l lăsa pe bancă. A scris doar atât: „Găsitorului, bună recompensă" şi adresa. Seara am auzit zgomote la intrare. Am deschis şi... era câinele vecinilor noştri, cu sacoşa în gură, iar în sacoşă biletul lăsat pe bancă. Bineînțelesc că i-am dat ca recompensă toate oasele pe care le-am avut la îndemână. Dar a rămas o mare enigmă cum a reuşit el să descifreze scrisul mamei mele, care este, ca al oricărei farmaciste, destul de greu de citit chiar şi de oameni!

ELEVII
(Râd.)

Ha, ha, ha, ha, ha! Ha, ha, ha, ha, ha!

MOŞ CRĂCIUN

Ha, ha, ha! Hazlie poveste! Bravo! Meriți cu prisosință cățeluşul din pachetul acesta.

GABRIELA

Mulțumesc, Moş Crăciun!

FLORIN

Sunt Florin! Şi povestea mea este despre flori. Se numeşte „Zambila nemulțumită."

Zambila a văzut că floarea-soarelui era mult mai înaltă decât ea şi că avea pe creştet nu doar câteva cupe de petale, ci o tavă uriaşă cu sute de cupe de aur. Aşa că a cuprins-o o mare nemulțumire şi i-a spus Creatorului: „Doamne, de ce mă nedreptățeşti? Mie îmi dai doar câteva flori şi mi le şi iei primăvara devreme, iar pe surata mea, floarea soarelui, o fericeşti cu o comoară întreagă, pe care o poartă până în toiul verii. Domnul i-a spus. „Uită-te la trupşorul tău plăpând! Ce ai face cu tipsia uriaşă a florii soarelui pe creştetul tău? Te-ai prăbuşi! Şi cine ar mai umple de miresme proaspete cerul primăverii în locul tău?" Atunci, zambila înțelese că fiecare are rostul său pe lume şi că de aceea are o înfățişare deosebită. Îi ceru iertare Dom-

nului şi de atunci nu mai simți pic de invidie şi de nemulțumire.

MOŞ CRĂCIUN

Bravo, uite ai aici o frumoasă vază de flori.

(Îi dă pachetul, Florin se înclină în semn de mulțumire.)

CORINA

Eu sunt Corina. Povestea mea este despre zâne. Se numeşte „Zânele uitate“.

Se spune că toți copiii, la un moment dat, au renunțat la poveştile cu zâne şi s-au îngrămădit asupra televizorului, uitându-se la desene animate cu cowboy, călătorii în timp şi în spațiu, lupte cu pistoale sau cu arme laser. Zânele s-au simțit părăsite şi, lipsite de căldura sufletească a celor mici şi de atenția lor, au căzut la grea boală. Dar, într-o zi, o tânără realizatoare de programe TV a nimerit cu carul de reportaj peste ținuturile lor şi a făcut un film documentar despre ele şi despre starea lor desperată. Reportajul a fost văzut de toți părinții, căci a fost dat la o oră de maximă audiență. Părinții şi-au dat atunci seama de ce mare catastrofă ar avea loc, dacă zânele ar muri. Atunci, au renunțat la comoditatea lor şi au dat jos din pod imaginația, voia bună şi cărțile de poveşti cu zâne. Au închis televizoarele cu filmele urâte şi violente şi le-au citit copiilor lor poveşti la culcare. Şi, minune, ca prin farmec au început să dispară şi celelalte rele de pe Pământ: războaie, secetă, foamete, arme nucleare...

MOŞ CRĂCIUN

Ce frumos! Tu meriți acest aparat de fotografiat şi cred că, atunci când vei fi mare, vei deveni chiar realizatoarea care va face filmul documentar despre zânele uitate!

(Îi dă cadoul.)

Cine mai e? Cui nu i-am dat cadou?

IANCU

Mă numesc Iancu. Eu am compus pentru tine o poezie. Se numeşte „Secretul lui Moş Crăciun".

Secretul lui Moş Crăciun

Moş Crăciune, cum de poți
Să ajungi, aşa, la toți
Copiii de pe planetă?
Nici măcar n-ai bicicletă.

Ca şi gândul de-ai zbura,
Doar cât zâmbetul de-ai sta,
Sanie dacă-ai conduce,
Schimbând renii la răscruce

Şi tot nu ai reuşi
Să faci totul într-o zi!

Oare timpu-n loc să-ți steie?

...Cred că eşti doar o idee!

MOŞ CRĂCIUN
(Supărat.)

Măi, să fie! Cum să fiu doar o idee?! Nu vedeți că sunt aici, în carne şi oase! Vedeți, copii, vedeți ce bazaconii scoate din mintea lui acest băiețel cuminte şi gingaş?

ELEVII

Vedem, vedem!

GABRIELA

Vedem că tu eşti de fapt Scriitorul, deghizat în Moş Crăciun!

MOŞ CRĂCIUN

Măi, copii, chiar vreți să mă supăr pe voi?! Cum scriitorul, care scriitor? Vedeți... pe ce vă bazați când spuneți aşa ceva?

GELU

Vedem că ai exact acelaşi tic verbal: „Vedeți, copii, vedeți!“

CORINA

Vedem că porți aceiaşi pantofi, ai uitat să ți-i schimbi!

PAUL

Şi mai vedem că ai ştiut ce poveste inventase Tudor la întâlnirea cu Scriitorul!

TUDOR
(Către colegi.)

Linişte! Ascultați-mă, vă rog, şi pe mine!

(Către Moş Crăciun.)

M-am hotărât. Povestea mea se numeşte „Povestea lui Moş Crăciun“. Şi nu cuprinde decât adevărul!

MOŞ CRĂCIUN
(Neliniştit.)

Adevărul? Ia să vedem...

TUDOR

Adevărul este acesta, şi îl ştiu de mult. Credeam că o să-l spui chiar tu, ca să-l cunoască în sfârşit toată lumea. Dar nu-i nimic, îl spun eu. Eu ştiu că tu eşti Moş Crăciun!

MOŞ CRĂCIUN
(Plăcut surprins.)

Da, sigur, acesta este adevărul!

TUDOR

Şi mai ştiu că în restul anului te deghizezi în scriitor! Iar faptul că eşti unchiul meu, e o întâmplare frumoasă...

MOŞ CRĂCIUN
(Scoate un oftat de uşurare.)

Vedeți copii, vedeți? Acesta este adevărul.

ELEVII

Vedem, vedem. La una ca asta nu ne-am gândit. Tudor are dreptate! Să trăieşti la nesfârşit, Moş Crăciun! Deci de aceea are Scriitorul ticul tău verbal!

(Aplaudă cu toții. Se vede că au acceptat ideea şi că le face plăcere să vadă lucrurile în acest fel.)

MOŞ CRĂCIUN
(Le dă cadouri lui Iancu şi lui Tudor.)

Ție o carte de poezii de Mihai Eminescu şi ție un Moş Crăciun în sania lui trasă de reni.

A mai rămas o fetiță, care nu şi-a primit cadoul. Tu cine eşti şi ce poveste ne spui?

POVESTITOAREA

Eu sunt Povestitoarea şi am şi spus povestea mea prin această scenetă! Mai rămâne să adăugăm încheierea.

(Dă tonul...)

Moş Crăciun... Un', doi...

ELEVII, ÎNVĂȚĂTOAREA, MOŞ CRĂCIUN
(Cântă.)

Moş Crăciun cu plete dalbe
A sosit de prin nămeţi
Şi aduce daruri multe
La fetiţe şi băieţi.

(Povestitoarea, aparte, către spectatori: „Acum, cu toții!")

Moş Crăciun! Moş Crăciun!
Moş Crăciun! Moş Crăciun!

Din bătrâni se povesteşte,
Că-n toţi anii, negreşit,
Moş Crăciun pribeag soseşte –
Niciodată n-a lipsit!

Moş Crăciun! Moş Crăciun!
Moş Crăciun! Moş Crăciun!

Moş Crăciun, cu barbă lungă,
Încotro vrei s-o apuci?
Ţi-aş cânta florile dalbe
De la noi să nu te duci!

Moş Crăciun! Moş Crăciun!
Moş Crăciun! Moş Crăciun!

Cortina.

Cei trei Magi şi Irod

Scenetă

PERSONAJELE

Magul 1
Magul 2
Magul 3
Irod
Marele Preot
Slujitoarea 1
Oşteni
Scribi
Soldatul 1
Garda lui Irod
Scribul 1
Maria
Iosif
Pruncul
Păstorul 1
Păstorul 2
Păstorul 3
Îngerul 1
Îngeri
Slujitori, Slujitoare

Tabloul I

Deşert. Noapte înstelată. Cei trei Magi, îmbrăcați în costumele lor orientale, aşezați confortabil pe nisip. Ceva mai încolo se văd trei cămile, cu desagi doldora pe spate. (Desigur, pot fi desenate, ca parte din decor sau pe un carton detaşabil, care va fi luat de Magi la ieşirea din scenă. La cămile se poate renunța cu totul, la nevoie.)

MAGUL 1

Oamenii ne cred vrăjitori; cred că avem puteri ascunse – şi se înspăimântă. Iar unii ne consideră de-a dreptul şarlatani! Iată de ce sunt convins că merită să-i facem să vadă adevărul. Să le explicăm totul!

MAGUL 2

Dragul meu prieten, important este să fim cu adevărat înțelepți, să descoperim toate tainele acestei lumi, să descifrăm mersul vremurilor şi, mai ales, să cercetăm sufletul omenesc.

Sufletul omului este ca un lac. Aşa cum Soarele se oglindeşte într-un lac limpede şi liniştit, aşa şi Dumnezeu se oglindeşte într-un suflet curat. Dar, când apa lacului este tulburată, imaginea Soarelui ce se oglindeşte în ea se sparge în mii de cioburi. Tot aşa se în-

tâmplă şi cu imaginea lui Dumnezeu oglindită într-un suflet tulburat de patimă şi ispită.

MAGUL 3

Aşa este. Cei liniştiți, cei cu sufletele curate, cei cumpătați şi drepți, în care se oglindeşte măreția şi înțelepciunea Domnului, văd de îndată şi adevărul şi dreptatea preocupărilor noastre. Iar aceia care nu pot primi pe Domnul în sufletele lor, cum să ne privească pe noi cu ochi buni şi să înțeleagă faptele noastre? Aceia – şi ei sunt, deocamdată, cei mai numeroşi pe lumea aceasta – ne vor numi întotdeauna vrăjitori sau chiar, în accesele lor de obrăznicie, şarlatani.

MAGUL 1

Prieteni, poate aveți dreptate. Ei nu ne pot înțelege, pentru că nu-l simt pe Domnul deasupra, în spatele acestor astre. Ei nu ştiu ceea ce ştim noi atât de bine: anume, că fiecare noapte este o pagină din cartea vremurilor, pagină scrisă cu stele în loc de cuvinte. Iar în această carte, deschisă deasupra capetelor noastre, stă scris mersul complicat al sufletului omenesc. Noi cercetăm aceste învățăminte de atâta timp, noapte de noapte, stea de stea, cu răbdare şi perseverență, aici, în pustiu, departe de orice ispite lumeşti. Noi înțelegem – dar cei care nu cercetează stelele ca noi, având alte preocupări şi alte meserii, cum să înțeleagă şi mai ales cum să ne înțeleagă? Eu cred că se cuvine să le oferim de-a gata fructul cercetărilor noastre.

MAGUL 2

Nu-i vor simți gustul, dragă prietene, vor arunca acest fruct cât colo, spunând că e acru la gust. Ce primeşti de-a gata ți se pare lipsit de preț. Numai ce obții prin efort şi sacrificii îşi arată în final adevărata dulceață!

MAGUL 1

Totuşi... iată, prin calculele noastre am aflat că aici, în noaptea aceasta, peste câteva minute, va răsări Steaua Călăuzitoare, cu care începe drumul spre o viață nouă. Ar trebui să le spunem tuturor acest lucru.

MAGUL 3

Înțeleptule prieten, înțeleg pornirea ta, iar marea ta generozitate îți face deosebită cinste. Dar hai să vedem ce-i de făcut. Presupunând că am formula clar mesajul astfel:

(Strigă puternic către pustiu.)

„Lume, lume! Oameni buni! Aflați că în Iudeea se naşte fiul lui Dumnezeu! Chiar cel anunțat de prooroci! El vine să mântuiască popoarele lumii, să le călăuzească spre pace, armonie şi calm, spre iubire şi împlinire. Iar noi, Magii din Răsărit, vă dăm semnul, vă deschidem calea către acest Rege al popoarelor, Rege peste toate sufletele de dreaptă credință. Iată, în curând

va răsări Steaua cea Călăuzitoare. Luați-vă după ea şi viața voastră va deveni, pas cu pas, plină de adevăr!“

(Spre Magul 1; nu mai strigă.)

Ei, bine, am formulat clar mesajul nostru. L-am rostit cu voce tare! Dar nu l-a auzit nimeni. N-a venit nimeni alături de noi.

MAGUL 1

Aceasta pentru că ai propovăduit în pustiu. Dar hai să mergem într-un oraş, într-o capitală mare! Hai la Ierusalim, să strigăm aceste cuvinte în Sfântul Templu!

MAGUL 2

La Ierusalim? Glumeşti! Pustiul ne-a răspuns cu o tăcere asurzitoare, poate disprețuitoare, dar atât. La Ierusalim, tăcerea va fi nu numai disprețuitoare, ci şi însoțită de o ploaie de pietre, care să ne amuțească pentru totdeauna! Îți închipui tu că marii preoți, saduceii şi fariseii vor accepta cu bucurie mesajul nostru? Dacă ei nu-i cred pe propriii lor profeți, cum să ne creadă pe noi, trei Magi sosiți din Răsărit?

MAGUL 1

Hai, atunci, să mergem la regele lor, la Irod, să-i dezvăluim întreaga taină. Va fi sarcina lui apoi să-i cheme pe toți supuşii lui la dreapta credință!

MAGUL 3

Mi-e teamă că facem mai mult rău, decât bine, prietene! Irod, care acceptă cu bucurie să fie numit „cel Mare“ de lăudătorii săi, s-ar putea simți amenințat de noul născut. Pe cât de supus, de smerit, de linguşitor şi de slugarnic este el cu Împăratul Romei, pe atât de crud şi de nedrept îi tratează pe supuşii săi. Ar putea să-l sacrifice pe Pruncul lui Dumnezeu cel proaspăt venit pe lume şi poate chiar şi pe noi, adoratorii Pruncului.

MAGUL 1

E adevărat că se poartă slugarnic cu stăpânitorii romani. Pe de altă parte, a ridicat din nou din ruine Marele Templu din Ierusalim şi i-a dat o strălucire chiar mai mare decât cea din timpul înțeleptului rege Solomon.

(Se aprinde Steaua Călăuzitoare.)

Dar, iată Steaua!

(Magii cad în genunchi şi îşi împreună mâinile a rugăciune, privind spre Stea.)

MAGII

Doamne, îți mulțumim pentru că ne-ai arătat semnul tău. Îl vom urma neabătut!

(Steaua porneşte. Magii se ridică în picioare şi o urmează în tăcere. Trag cămilele după ei. Înainte de a ieşi din scenă, sau chiar din culise, vorbeşte Magul 1.)

MAGUL 1

Vă rog să mă ascultați şi să ne abatem şi pe la Irod în drumul nostru. Nu vom întârzia mult, iar Irod ar putea cere întregului popor să urmeze Steaua spre Iisus Hristos, pe calea mântuirii.

(Se lasă cortina.)

Tabloul II

La curtea lui Irod. În centru, regele Irod. E flancat de soldați, slujitori, slujitoare. Intră Slujitoarea 1.

SLUJITOAREA 1

Mărite rege, au sosit trei bărbați îmbrăcați în veşminte albe, cu trei cămile cu desagi pe spate. Te roagă să-i primeşti. Spun că sunt Magi din Orient, adică din Răsărit şi că au o veste importantă pentru tine şi pentru toți locuitorii țării.

IROD

Magi? Ce Magi? Ce sunt aceia, Magi?

SLUJITOAREA 1

Le-am pus şi eu aceeaşi întrebare şi mi-au spus că magi ca ei sunt aceia care cercetează stelele pentru a citi în ele despre sufletul omenesc. Par nişte oameni foarte învățați şi vorbesc cu multă înțelepciune.

IROD

Spune-le să se ducă în drumul lor, că nu am timp să-i primesc!

SLUJITOAREA 1
(Face o reverență.)

Prea bine! Mă duc să le spun...

MARELE PREOT
(Curios.)

Dacă îmi permiți, Maiestate... Cred că ar fi mai bine să-i primim pe aceşti Magi. E mai bine să aflăm noi primii ce veşti aduc. S-ar putea să ne folosească... De multe ori, din Orient, vin lucruri sau idei foarte originale, deosebite.

IROD
(Plictisit.)

Ce idei crezi că pot avea nişte amărâți de ghicitori în stele. Dar, în fine, dacă Marele Preot este atât de cu-

rios, de ce nu... Tot ne plictisim astăzi aici degeaba! Du-te şi cheamă-i!

(Slujitoarea 1 iese în grabă.)

Văd că şi slujnica se arată tare curioasă! Poate vrea şi ea să afle marea veste a Magilor, ce zici, Mare Preot?!

(Râde. Marele Preot râde şi el, silit.)

MARELE PREOT

Se aud multe false profeții în ultima vreme, mai ales de când prin grija ta s-a reclădit Marele Templu. Lumea crede că va veni un bărbat puternic, care să se ridice împotriva Imperiului Roman şi să reînalțe gloria adevărului.

IROD
(Tot râzând.)

Adică eu nu aş fi suficient de puternic?

MARELE PREOT
(Jenat.)

N-am spus asta, Stăpâne! Pur şi simplu am repetat prostiile oamenilor simpli. Doar ştim cu toții că numai virtuțile tale păstrează cumpăna între neamurile noastre şi Imperiul Roman. Doar tu, Irod cel Mare, ai reclădit Templul, mai strălucitor şi mai pu-

ternic decât îl făcuse însuşi Solomon, cel mai mare rege al vremurilor vechi...

IROD

(Mereu mai amuzat.)

Lasă, Mare Preot, lasă... Uite, ne vin oaspeții. Să aflăm acum vestea cea mare.

(Intră cei trei Magi. Fac o plecăciune în fața lui Irod. Acesta le face semn să se ridice. Li se adresează cu destulă bunăvoință.)

Ei, Magilor, văd după îmbrăcămintea voastră că veniți de departe. Ați străbătut deşertul ca să ajungeți la mine. Ce vă călăuzeşte încoace? Uite, Marele Preot abia aşteaptă să afle ce veşti ne aduceți.

MARELE PREOT

Poate urmăriți Steaua cea nouă, care a apărut în Orient şi călătoreşte pe cer către ținuturile noastre!

MAGUL 1

(Foarte uimit.)

Chiar aşa e, Mare Preot! Deci vestea pe care o aducem noi este deja cunoscută domniilor voastre...

IROD

(Devine curios.)

Dar eu nu ştiu nimic. Despre ce stea e vorba, Mare Preot?

MARELE PREOT

A răsărit o stea nouă, departe, în Orient şi tot călătoreşte încoace. Cred că zilele acestea va ajunge deasupra Cetății noastre.

IROD

Şi ce vrea să spună acest corp ceresc proaspăt răsărit?

MARELE PREOT

Scribii noştri caută de zor înțelesul, dar n-au trecut încă de faza presupunerilor. Se pare că vesteşte naşterea unui om mare, ales al Domnului.

MAGUL 1

Într-adevăr, luminățiile voastre! Încă înainte ca Steaua Călăuzitoare să apară, noi am citit în stele şi am socotit până am descoperit în ce loc va răsări şi care este rostul ei. Ea ne arată tuturor calea către cel ce va fi Noul Rege al lumii şi Regele sufletului omenesc.

IROD

(I se citeşte tulburarea pe figură.)

Cum, cum aşa? Mare Preot, şi tu vorbeai de un nou Rege, iar eu am râs ca de o glumă reuşită! Ce se întâmplă? Ce-mi ascundeți? Un complot?! O răscoală împotriva mea şi a Împăratului de la Roma?

MARELE PREOT

(Liniştindu-l.)

Linişteşte-te, mărite rege, nu e nimic din toate acestea! Acestea sunt nişte gânduri fără temei!

IROD

(Are o idee.)

Gata! Linişte! Ascultați-mă! Toată lumea să iasă din sală! Vreau să rămân numai cu Magii!

(Toți ies. Către Magi, cu şiretenie.)

Acum vă ascult în linişte. Nemaifiind alte urechi şi alți ochi de față, pot să vă spun că şi eu aştept să apară un rege care să salveze poporul nostru.

MAGUL 1

(Fericit.)

Mărite rege, am ştiut eu că putem să ne încredem în tine! Iată, dintr-o fată fecioară, urmează a se naşte, Fiul Domnului, trimisul lui Dumnezeu, care va

mântui nu numai poporul iudeu, ci toate popoarele lumii. Steaua ne călăuzeşte chiar către locul naşterii Domnului, iar noi avem pe cămilele noastre aur, tămâie şi smirnă, pe care dorim să i le dăruim ca semn al adorației noastre nemărginite.

IROD

(Insistent şi nerăbdător.)

Dar spuneți-mi, care este locul acesta şi cum se numeşte această preafericită mamă, că vreau şi eu să-mi exprim adorația şi să mă închin lui, pruncului, cu tot ce este al meu.

MAGUL 2

Ceea ce ştim noi este că Fiul Domnului se va numi Iisus Hristos sau Mesia, dar nu ştim exact în ce casă se săvârşeşte naşterea şi nici cum se numesc părinții lui lumeşti. Dar vino cu noi! Steaua ne va călăuzi chiar acolo.

MAGUL 3

Şi poți să îndemni pe toți supuşii tăi să vină să se închine Domnului, pentru că aşa îşi vor găsi mântuirea şi viața lor va fi plină de împliniri şi de bucurii, iar sufletele lor se vor bucura în veci!

IROD

(Cu şiretenie.)

Dragii mei, ce spuneți voi aş face cu mare bucurie, dar ar semăna a revoltă împotriva Romei. Aş aduce numai nenorociri şi asupra supuşilor mei şi asupra mea. Cel mai bine ar fi să mergeți voi să cercetați, iar după ce veți afla, să veniți repede la mine şi să-mi spuneți în taină unde pot să-l aflu pe Hristos, noul Rege. Atunci aş merge şi eu cu fereală mare şi m-aş închina şi poate mă va sfătui el cum să procedez ca să-i netezesc calea spre domnie.

MAGUL 1

Hristos nu are nevoie de ajutor lumesc şi de oşti, lui îi ajunge credința fiecăruia, fie şi a celui mai umil şi mai păcătos dintre oameni. Credința şi pocăința vor aduce prin Hristos mântuirea fiecăruia în parte, ca şi a tuturor popoarelor.

IROD

Totuşi, el este acum un copilaş abia venit pe lume. Trebuie să crească, are nevoie de multă îngrijire...

MAGUL 2

Dumnezeu, Tatăl ceresc, va veghea continuu asupra lui şi îşi va trimite îngerii pentru a-l ocroti şi îngriji cum se cuvine!

IROD

Oricum, eu vă rog să mergeți şi să găsiți casa unde vine Mesia pe lume şi la întoarcere să-mi spuneți şi mie.

MAGUL 3

Ne făgăduieşti că vei îndruma apoi tot poporul spre noua credință, spre mântuire?

IROD

Vă făgăduiesc, cum să nu – şi în primul rând îmi făgăduiesc mie însumi acest lucru...

MAGUL 1

Noi ne-am făcut datoria, ți-am împărtăşit cercetările noastre. Păcat că nu vrei să vii cu noi chiar acum, urmat de toate neamurile şi semințiile...

IROD

Dar v-am explicat cum stau lucrurile. Iscoadele Cezarului pândesc peste tot!

MAGUL 2

Iisus va arăta, la momentul cuvenit, că trebuie să-i dai Cezarului ce este al Cezarului, iar lui Dum-

nezeu ce este al lui Dumnezeu. Cele două împărăţii nu sunt în vrăjmăşie şi nu vor fi, dacă pe Pământ domneşte dreapta credinţă în inimile tuturor.

IROD

Dragii mei prieteni, vă rog mult să înţelegeţi că nu pot să fac altfel decât am hotărât. Mergeţi voi în pace şi urmaţi-vă Steaua, închinaţi-vă noului Rege, duceţi-i toate comorile pe care le purtaţi cu voi din Orient. Dar notaţi-vă cu grijă drumurile pe unde mergeţi, cetăţile şi aşezările pe unde treceţi, adresa casei binecuvântate şi numele părinţilor micuţului Rege. Şi veniţi să-mi încredinţaţi şi mie aceste cunoştinţe, ca să pot şi eu, la rândul meu, să merg şi să mă închin, fără să ştie Împăratul Romei de toate acestea.

MAGUL 3

Atunci, Irod, te lăsăm cu bine. La întoarcere, sperăm să te găsim în cetate, ca să-ţi spunem unde poţi merge să te închini lui Iisus Hristos.

MAGUL 2

Între timp, gândeşte-te cum ai putea să le ceri neamurilor şi seminţiilor asupra cărora domneşti să urmeze noua credinţă şi să ajungă la mântuire. Cu bine!

IROD

Mergeți în pace. Şi nu uitați, vă aştept!

(Magii ies. Irod stă puțin pe gânduri.)

Ah, în cine aş putea să am cea mai mare încredere... În Marele Preot nu, pentru că el ştie ceva despre complot şi nu vrea să-mi spună. Ce s-a mai străduit să-mi alunge bănuielile! Trebuie să acționez rapid. Garda mea! Garda mea personală.

(Tare.)

Să intre garda!

(Intră câțiva soldați.)

SOLDATUL 1

Aşteptăm ordinul!

IROD

Urmați-i pe cei trei Magi, de la distanță. Când vedeți că intră într-o casă în care se închină unui prunc şi îi dau acelui prunc darurile pe care le duc acum pe cămilele lor, aşteptați într-un ascunziş de lângă casa aceea. Lăsați-i să plece. Intrați apoi în casă şi ucideți fără milă copilul cel mic. Iar trupul lui neînsuflețit să mi-l aduceți ca probă a credinței ce mi-o purtați!

SOLDATUL 1

Executăm ordinul întocmai!

(Iese, urmat de ceilalți.)

IROD
(Strigă.)

Slujitori!

(Intră Slujitoarea 1.)

SLUJITOAREA 1

Poruncă!

IROD

Să intre Marele Preot şi să-mi aduci aici pe toți scribii din Templu!

(Slujitoarea iese. Intră alți slujitori şi slujitoare, îşi reiau locurile. Intră Marele Preot.)

IROD

Ei, Mare Preot! ce noutăți avem?

MARELE PREOT

Cred că noutățile sunt cele ce le-ai aflat în taină de la Magi.

IROD

(Râde sarcastic.)

Văd că te roade în continuare curiozitatea. Dar să ştii că Magii nu aveau alte secrete. Pur şi simplu mi-au repetat de zece ori ce spuseseră şi când erai tu de față.

MARELE PREOT

Oare pui vreun temei pe spusele lor?

IROD

Nicidecum! De aceea i-am şi chemat pe scribii din Templu să ne lămurească misterul.

MARELE PREOT

Sunt abia la începutul cercetărilor.

IROD

E bine să ştim, oricum ar sta lucrurile.

(Intră Scribii, cu cărți groase în mâini.)

Bine ați venit, învățaților! Voi, care cercetați în permanență scrierile sfinte şi le cunoaşteți bine, chiar pe de rost, răspundeți-mi la următoarea întrebare: Unde se va naşte Mesia, pe greceşte Hristos, unsul Domnului?

SCRIBUL 1

În Betleemul Iudeii, pentru că de către profet stă scris:

„Iar tu, Betleem, tărâm al lui Iuda,
Nu eşti cu nimic mai prejos,
Căci din tine va ieşi
Păstorul ce va îndruma
Poporul meu Israel."

IROD

Betleem! Ah, ce blestem pe capul meu!

(Intră Garda.)

Garda mea! Aşa de repede? Mi-ați adus ce trebuia să-mi aduceți?

SOLDATUL 1

Regele meu, nu! Abia am scăpat!

IROD

Au sărit asupra voastră?

SOLDATUL 1

Nu, nu aceia. Ci... un înger de lumină, care ne-a orbit şi ne-a ţinut în genunchi până acum!

IROD
(Foarte speriat.)

Cum aşa? Un înger!? Nu se poate. Aveţi cu toţii vedenii. Hristos, Betleem, îngeri! Magi din Orient! Afară, afară cu toţii! Garda, staţi pe loc!

(Ies toţi, în afară de garda personală.)

Aşa v-aţi arătat buna voastră credinţă faţă de mine, da? N-aţi vrut să ucideţi un prunc! Unul singur! Laşilor! Trădătorilor!

SOLDATUL 1

Nu suntem laşi! Nu suntem trădători! Cere-ne orice şi ţi-o dovedim!

IROD

Da, dovediţi-mi-o! Dovediţi că nu sunteţi laşi şi că mă pot încrede în voi. N-aţi putut ucide un prunc.

Ucideți-i pe toți! Toți pruncii din Betleem trebuie trecuți prin ascuțişul sabiei!

(Cortina cade lent. Irod continuă să strige chiar şi după ce cortina este complet coborâtă.)

Toți! Toți trebuie să piară! Toți pruncii din Betleem trebuie să piară. Aşa va pieri şi noul Rege. Auzi, noul Rege! Noul Rege!

Tabloul III

Ieslea cu Pruncul Iisus. Maria şi Iosif stau de o parte şi de alta a Pruncului, sorbindu-l din ochi de drag.

MARIA

Doamne, cât sunt de fericită că m-ai ales pe mine, nevrednica, pentru împlinirea lucrărilor tale! Ce bucurie nesfârşită!

IOSIF

Domnul fie lăudat! Slavă, slavă-n veci Părintelui Ceresc şi Fiului său, Iisus!

(Intră Păstorii. Aduc brânză, lapte. Le pun lângă Prunc.)

PĂSTORUL 1

Păşteam oile afară în câmp, făcând noaptea de strajă în jurul turmei, când, iată că un înger al Domnului s-a înfățişat înaintea noastră, iar slava Domnului strălucea de jur-împrejurul nostru. Noi ne-am înfricoşat foarte tare, dar îngerul ne-a zis să nu ne temem, că ne aduce o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul.

PĂSTORUL 2

Ne-a mai spus îngerul Domnului că ni s-a născut astăzi un Mântuitor, care este Hristos Domnul.

PĂSTORUL 3

Şi am venit şi noi degrabă unde ne-a spus îngerul şi l-am găsit pe Prunc întocmai cum ni l-a descris el. Slavă Ție, Doamne, slavă Ție! Bucură-te, Fecioară Maria, Domnul este cu Tine!

(Intră cei trei Magi.)

MAGUL 1

Aici, deasupra acestui staul s-a oprit Steaua Călăuzitoare. Îți mulțumim, Doamne, că ne-ai ales să ne închinăm Ție.

(Se închină. Apoi se duc şi aduc darurile.)

MAGUL 2

Îngăduie-ne, Doamne, să-ți dăruim din bunurile noastre, aur, tămâie, smirnă...

(Le pune lângă iesle, pe măsură ce le numeşte.)

MAGUL 3

Tu, lumină a lumii, Iisuse Hristoase, îți mulțumim că ne-ai chemat şi ne-ai îndrumat să fim parte din oastea ta.

MAGUL 1
(Către Maria.)

O, tu, cea mai fericită mamă din lume! Roagă-te pentru noi, îndură-te şi adu-ne iertarea păcatelor noastre.

MARIA

Vă mulțumim, oameni buni, vă mulțumim din inimă pentru cuvintele voastre pline de înțelepciune şi pentru daruri. Toate acestea sunt numai şi numai din voia Celui de Sus, a Tatălui ceresc, pe care îl slăvim în orice clipă.

MAGUL 2

Acum noi trebuie să facem cale întoarsă, că avem mult de mers până în ținuturile noastre îndepărtate din Soare-Răsare.

MAGUL 3

Şi trebuie să trecem şi pe la reşedința lui Irod.

(Se aude un zgomot, ca de tunet, în culise şi se aprinde o lumină puternică. Intră Îngerul. Toți cad în genunchi şi îşi acoperă fețele cu mâna.)

ÎNGERUL 1

Nu vă temeți! Am venit numai să vă spun că Irod plănuieşte să-l piardă pe Iisus, pentru că se teme de El. Voi, Magilor, nu cumva să treceți din nou pe la casa lui! Iar tu, Iosife, s-o iei pe Maria şi pe Prunc şi să te ascunzi departe de aici, în Egipt. Aici va fi mare suferință, din cauza pizmei şi fricii lui Irod.

(Intră un grup de îngeri.)

Nu vă temeți, oameni buni şi curați la suflet. Ridicați-vă şi cântați cu noi, să-l lăudăm pe Domnul!

(Se ridică toți oamenii în picioare şi se amestecă cu îngerii.)

ÎNGERII, PĂSTORII, MAGII, MARIA, IOSIF

(Cântă sau recită.)

Slavă, slavă, Tatălui ceresc,
Slavă, slavă-n cerurile-nalte,
Pace, pace, suflet omenesc,
Vine Domnu,-n raiuri să te salte.

Slavă, slavă, Tatălui de sus,
Slavă, slavă, Fiului cuminte,
Mîntuire, Iisus, ne-ai adus:
Viața ca o dragoste fierbinte.

Slavă, slavă, Duhului cel Sfânt,
Slavă, slavă, glorie deplină.
Totul e iubire pe Pământ.
Totul – armonie şi lumină.

Cortina.

SERBAREA DE ZIUA FEMEII

Cântecele aferente lucrării se descarcă de aici:
http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/

Mama

Tu m-ai născut. Îți sunt dator cu viața,
Cu tot ce am, cu inima, cu gândul.
De-aceea te iubesc fără-ncetare
Şi îți respect la orice pas cuvântul.

Tu m-ai născut. În lumea-aceasta mare,
Privirea ta cu drag mă ocroteşte
Şi soarele mi-l ’nalță dimineața
Şi pentr-un bun destin mă pregăteşte.

Tu m-ai născut. Îți sunt dator cu viața,
Cu tot ce sunt, cu inima, cu gândul.
De-aceea te iubesc fără-ncetare
Şi îți respect în tot ce fac cuvântul.

Ce bucurie!

Ce bucurie urcă-n flori
Când soarele răsare,
Când, după ploaie, după nori,
Lumina creşte-n zare.

Ce bucurie voi simți
Şi eu în prag de seară,
Când, după-absența ta de-o zi,
Vii, mamă,-acasă iară.

Când eşti acasă, totul e
În ordine pe lume.
Tu-aduci în preajmă binele
Cu râs şi joc şi glume.

De-aceea te iubesc nespus
Şi-ascult cu drag de tine
Şi mă rog Domnului de sus
Mereu să fii cu mine.

Cea mai dulce de pe lume

Mama mea, tu eşti anume
Cea mai dulce de pe lume,
Să am eu întreaga viață
Miere, zahăr şi dulceață.

Tu m-ai învățat anume
Că averea doar un fum e,
Ca în viața asta mare
Să am parte de-alinare.

Mama mea, mi-ai spus anume
Basme, cântece şi glume,
Ca inima mea să ştie
Să trăiască-n bucurie.

Mama mea

Mamă, tu m-ai născut,
Mi-ai adus tot ce am,
Viața mi-ai dăruit,
Tu eşti trunchi, eu sunt ram.

Mama mea, te iubesc
Şi în inimă am
Chipul tău luminos:
La durere – balsam.

Mama mea, n-am să uit
Sfatul tău, vorba ta!
Orişiunde, prin timp –
Tu rămâi mama mea.

Învăţătoarei mele, de 8 Martie

E ziua ta, învăţătoare dragă –
Un vis de vară printre fulgi de nea.
Ţi-am desenat cu mâna mea o fragă.
Aş vrea să-ţi spun cât semeni tu cu ea.

Obrajii tăi cei roşii zâmbesc dulce
Şi ochii tăi cei verzi viu scânteiază
De bucuria mare ce-ţi aduce
Privirea noastră-atentă, mintea trează.

Vei înţelege din desen, ce dragă
Îmi eşti şi îmi vei fi cât voi trăi.
Cu mâna mea ţi-am desenat o fragă,
Să ştii că te iubesc: aşa să ştii!

Spor şi fericire

Scumpă-nvățătoare,
Să nu te-ndoieşti:
Ştim că-ți suntem dragi
Şi că ne iubeşti.

Ştim că lăcrimezi
Când ne este greu
Şi ne eşti alături
Pas cu pas – mereu.

Cu multă iubire
Azi te-mbrățişăm,
De Ziua Femeii,
Spor şi fericire
Noi toți îți urăm.

Fiecare profesoară

Fiecare profesoară
Cea mai dragă ne devine
Pe măsură ce ne-nvață
Şi-nțelegem tot mai bine

Fizica, biologia,
Muzica, geografia,
Geometria, poezia,
Limba română, chimia.

Fiecare profesoară
Ne aduce-n felul ei
Universul mai aproape –
Aprinzând mii de idei

Pe văzduhul minții noastre
Parfumat cu flori de tei.
De aceea, de 8 Martie
Mulțumiri i-aducem ei.

Fiecare profesoară
Este prima-ntre femei!

Bunicuța mea cea dulce

Bunicuța mea
Cea dulce
Nici gând
N-are
Să se culce
Pân' nu-mi face
De mâncare
Tot ce-mi place:

Plăcințele
Dolofane
Şi
Budincă
De castane,
Tort de mere,
Şi o înghețată
Mare –
Care
Pe deasupra
Are
De-albă
Frişcă,
Un castel.

Dragul mamei
Nepoțel,
Vino, tu,
La mama mare!
Mă îndeamnă ea,
Cu zel.

Eu n-aş zăbovi
Defel,
Aş zbura
Precum
Săgeata...

Un moment!
Îmi spune tata.
Din grădină,
Ia o floare,
Sau treci pe la florărie,
Că-i 8 Martie
Şi
Se ştie,
Ai şi tu
O datorie...
Flori ar trebui
Să-i duci
O mie!

Eu cu drag
Fug în grădină
Şi,
Pe față cu lumina
Ce ți-aprinde

Dragostea,
Mă întorc curând la ea
Ca să-i dau
Un braț de flori
Şi-un buchet
De sărutări.

Fără ca nimeni să ştie,
Ochii ei, cu duioşie
Lăcrimează
Pînă-n zori,
Tot clipind de bucurie.

Se cuvine,
Zise tata
Cu dreptate, către mine,
Se cuvine
Să-i fim
Recunoscători!

Sora mea mai mare

Ea e sora mea mai mare, mă-ngrijeşte fără preget,
Câtă vreme e cu mine, nu mă-atingi nici cu un deget.
Noi avem aceleaşi gânduri şi avem acelaşi sânge,
Dacă am vreo supărare, ea e prima care plânge;
Că mi-e soră, soră, soră şi se joacă doar cu mine,
Nelăsând pe nimeni, nimeni, să-mi ia ce mi se cuvine.

Nu degeaba-s cel mai tare şi ating oricare țintă,
Ştiu că-mi e mereu alături şi nicicând n-o să mă mintă.
Astăzi, de Ziua Femeii, voi culege flori albastre
Pentru ea – şi le voi pune pe măsuță,-n două glastre;

Că mi-e soră, soră, soră şi se joacă doar cu mine,
Nelăsând pe nimeni, nimeni, să-mi ia ce mi se cuvine.

Mătuşa mea

Mătuşa mea e sora mamei,
Şi-aşa de tânără e ea,
Încât n-ai sta prea mult pe gânduri
Şi-ai zice că e sora mea.

Şi ca să vezi: nu-i zi cu soare
Trimisă de la Dumnezeu,
Să nu ne ducem la plimbare –
Numai mătuşa mea şi eu.

Sunt zile-n care crezi că-i mama,
Ba chiar e grija ei mai mare,
Să nu mă muşte vreun câine
Şi nici gâscanul, de picioare.

Adesea-i spun că vreau în cosmos
Să zbor cu ea, într-o rachetă.
Ea uneori îmi spune-n taină
Că-n vis se vede-a fi poetă.

Ne împăcăm atât de bine,
Încât nu e o întâmplare
Când curioşii mă întreabă:
Ea este sora ta mai mare?

Cel mai frumos cadou de Ziua Femeii

Scenetă

PERSONAJELE

LUCA
CATINCA
MAMA
TATA
BUNICUL
ÎNVĂȚĂTOAREA
MAME
O MĂMICĂ
ALTĂ MĂMICĂ
ELEVA 1
ELEVUL 1
ELEVA 2
ELEVUL 2
ELEVUL 3
ELEVI, colegii Catincăi şi ai lui Luca

Tabloul I

Acasă la Luca. Luca, Mama, Tata, Bunicul. La masa de seară, sau pe scaune privind la televizor.

LUCA

Mama!

MAMA

Da, Luca! Ce doreşti?

LUCA

Aş vrea să te întreb ceva, dar să nu te superi.

MAMA

Păi, de ce să mă supăr?

LUCA

Pentru că n-ar trebui să te întreb... că Doamna ne-a zis să ne gândim noi, nu să venim cu ideile altora.

MAMA

Atunci, de ce nu te gândeşti singur?

LUCA

M-am gândit toată ziua, dar uite că nu mi-a venit nicio idee. Şi mâine, la prima oră, Doamna chiar asta o să mă întrebe: ce surpriză o să-i fac eu mamei de 8 Martie?

MAMA

A, deci asta voiai să mă întrebi?

LUCA

Da, mama, te superi?

MAMA

Nu, nu mă supăr. Dar nu mi se pare o problemă aşa de greu de rezolvat. Mă mir că nu ți-a venit nicio idee, deşi pari să-ți fi frământat mintea toată ziua.

LUCA

Mama, nu te supăra, nu pot să mă concentrez.

TATA

Dar de ce nu te sfătuieşti cu mine, Luca? Poate găsim ceva împreună, ce zici? Dacă trebuie să fie o surpriză, nu e cazul să o întrebi pe mama.

BUNICUL

Şi eu? Să rămân deoparte? În casa asta fiecare are de sărbătorit pe cineva: ginerele meu trebuie să-şi sărbătorească soția, Luca – mama, iar eu fiica! Trei femei în una singură!

LUCA

Da, aveți dreptate, trebuie să ne sfătuim între noi, bărbații. Dar nu m-am putut gândi nici la aceasta şi nici la nimic altceva pentru că...

BUNICUL

Mai e ceva ce te frământă, băiete, spune!

LUCA

Păi... cel mai bine m-aş fi sfătuit cu o surioară!

MAMA

Ce te-a apucat? De unde – surioară?

LUCA

Mama... De fapt e altceva. Ştii că la noi a venit o colegă nouă.

MAMA

Nu ştiu, de unde să ştiu, e prima oară când îmi spui. Şi ce legătură are colega cea nouă cu lipsa ta de idei pentru ziua de 8 Martie?

LUCA

Are o legătură, că, în timpul orei, când Doamna ne-a cerut să se gândească fiecare la surpriza pentru mama sa, ea a început să plângă. Şi plânsul ei era atât de plin de durere, că ne-a impresionat pe toți. Şi – ori de câte ori mă gândesc la surpriza pentru tine, în loc să-mi vină vreo idee, îmi vine în minte tot colega mea cea nouă, plângând.

BUNICUL

Cred că n-are mamă, de aceea a izbucnit în plâns, nu-i aşa?

LUCA

Da, ai ghicit, tu eşti cel mai deştept bunic din lume! Nu are nici tată, nici mamă. Tatăl i-a murit mai de mult, iar mama – cu puțin înainte să vină la noi la

şcoală. Acum stă la nişte rude îndepărtate, care au mai mulți copii şi venituri mici.

MAMA

Dar de unde ştii tu toate acestea?

LUCA

Am auzit-o întâmplător pe Doamna vorbind pe hol cu aceste rude ale Catincăi.

TATA

Catinca o cheamă pe fetiță? Ce nume frumos! Aşa o chema şi pe bunica mea.

BUNICUL

Da, am cunoscut şi eu o Catinca în viața mea. O persoană deosebit de înțeleaptă şi de blândă.

MAMA

Voi v-ați vorbit între voi? Vreți să mă faceți cu încă un copil? Nu cumva... s-o adoptăm pe Catinca de 8 Martie?

TATA

Ei, asta-i bună! Cum să-ți treacă prin cap aşa ceva?

LUCA

Ştii, mama, eu când am văzut-o prima dată pe Catinca, m-am gândit că seamănă cu tine! Chiar mi-a venit atunci o idee ciudată!

MAMA

Ce idee?

LUCA

M-am gândit că ne-or fi schimbat din greşeală la maternitate... că mi-ai mai povestit tu de o întâmplare asemănătoare!

TATA

Hotărât lucru, în seara asta vorbiți numai despre lucruri ieşite din comun! Oare om fi avut o zi prea obositoare?!

LUCA

Nu, tata, dacă o vezi pe Catinca o să-ți dai seama şi tu! Eu nu semăn cu mama nici pe departe față de

cum seamănă ea! Dar să vezi ce bine seamănă cu Bunica, Dumnezeu s-o ierte!

BUNICUL

Mâine vin să te iau de la şcoală, să ştii! Vreau s-o văd cu ochii mei pe fetița asta!

MAMA

Voi începeți s-o cam luați razna, dragii mei!

(Către Bunicul.)

Tată, ce-ți veni? În loc să-l liniştești şi tu pe copilul acesta şi să-l trimiți la culcare, îi iei în seamă toate toanele şi îi dai nas! Ce idee mai este şi asta, să te duci la şcoală ca să te uiți după colegii lui Luca?

BUNICUL

Tu nu auzi că seamănă cu mama ta ca două picături de apă?

MAMA

Da, şi? Nu înțeleg ce rost au toate aceste discuții. O fi singura ființă din lume care seamănă cu mama mea?

BUNICUL

Păi, sunt curios. Că numai azi-noapte ce am visat-o pe soția mea şi-mi zicea că ar fi vrut să aibă nu numai un nepot, ci şi o nepoată!

MAMA

Cred că îți închipui c-ai visat-o spunând aceste cuvinte. De fapt, tu ți-ai dorit întotdeauna o nepoțică, mai bine spune aşa!

BUNICUL

Ba nu, ba nu, am vrut şi nepot, te rog să nu-l superi pe Luca! Dar parcă aş vrea şi o fetiță, care să-mi aducă aminte de cum erai tu când erai mică!

LUCA

Şi eu vreau o surioară, mama!

TATA

Gata cu dorințele absurde! Şi-aşa abia ne ajung banii. Un copil în ziua de astăzi e tare greu de crescut. Noi suntem toată ziua plecați...

BUNICUL

Lăsați, măi, copii, că stau eu cu el acasă! Îl scot în parc. Păi, ce, cu Luca n-am făcut la fel? Şi n-a fost bine? Ba a fost foarte bine!

LUCA

Ce-ar fi să înfiați un copil gata crescut!

MAMA

Pe Catinca?

LUCA

Pe Catinca!

MAMA

Uite, eu cred că am stat destul în seara asta, că suntem cu toții obosiți şi că ne gândim numai la lucruri imposibile. Mai bine îți dau ideea aceea care îți trebuie pentru Doamna Învățătoare: un buchet de narcise. Mie îmi plac mult narcisele albe şi n-am mai primit un buchet de narcise de...

LUCA

De anul trecut de 8 Martie.

MAMA

Da, ai dreptate! Dar ce frumos buchet mi-ai adus, Luca!

BUNICUL

Şi eu ți-am adus unul, tot de 8 Martie!

TATA

Şi eu ți-am adus unul! Aminteşte-ți că am luat toți trei, ca nişte caraghioşi, acelaşi lucru!

MAMA

Mie mi-a făcut mare plăcere. Şi m-am bucurat că v-ați gândit toți trei la acelaşi lucru. Dar acum, asta e! S-a făcut prea târziu. Luca, la culcare!

LUCA
(Ieşind.)

Noapte bună, mama! Noapte bună, tata! Noapte bună, Bunicuțule.

BUNICUL

Noapte bună, Catinca! Ăăă, iartă-mă, am vrut să spun – noapte bună, Luca!

(Se lasă cortina.)

Tabloul II

La şcoală, în clasa lui Luca. Elevii, între care sunt Luca şi Catinca. Copiii o aşteaptă pe Învăţătoare. Au toţi flori în mâini.

ELEVA 1
(Către colegul de bancă.)

Tu ce i-ai luat Doamnei de 8 Martie?

ELEVUL 1

Eu? Buchetul acesta de zambile.

ELEVUL 2

Eu i-am făcut un desen: chiar portretul ei. Numai că i-am pus în braţe pisica mea de acasă.

ELEVA 2

Tu numai de pisica ta vorbeşti! Şi ai desenat-o de o mie de ori!

ELEVUL 2

A, pisica mea, Rozi, e foarte frumoasă. Şi să vezi ce culoare roz are!

ELEVUL 3

Tu, Catinca, ce-i oferi Doamnei?

CATINCA
(E încurcată.)

Păi...

ELEVUL 3

Dar în pachețelul acela ce ai?

CATINCA

Aici? Am nişte narcise... Dar nu sunt pentru Doamna! Sunt pentru altcineva.

ELEVUL 3

Pentru mătuşa ta, nu?

CATINCA

Pentru mătuşa am făcut o broşă...

ELEVUL 3

Ce mâini îndemânatice ai!

CATINCA

Mulțumesc!

(Intră Învățătoarea.)

ÎNVĂȚĂTOAREA

Bună ziua, copii!

ELEVII
(În cor.)

Bună ziua! La mulți ani!

(Copiii se duc repede către Învățătoare şi-i oferă cadourile. Se creează o mică busculadă. Apoi se întorc la băncile lor. Câteva clipe de linişte.)

ÎNVĂȚĂTOAREA
(Desface cadourile, le admiră.)

Copii, vă mulțumesc foarte mult! Acum însă trebuie să facem linişte şi să aşteptăm cuminți. Peste câteva minute vor veni invitatele noastre – mămicile voastre! Sper că aveți cu toții pregătite cadourile pentru ele! Le aveți?

ELEVII
(În cor.)

Da!!!

ÎNVĂȚĂTOAREA

E vreunul care nu are cadou pentru mama sa?

ELEVII
(În cor.)

Nu!!!

(Intră un grup de mame. Copiii se ridică în picioare.)

MAMELE

Bună ziua, bună ziua!

ELEVII

Bună ziua.

(Intră mama lui Luca, tatăl lui Luca şi Bunicul.)

MAMA

Bună ziua!

ELEVII

Bună ziua!

ÎNVĂȚĂTOAREA
(Către toți musafirii.)

Bine ați venit! Clasa noastră v-a invitat să vă putem felicita pe toate de Ziua Femeii şi să vă înmânăm darurile pregătite! Acum, copii, în ordine, vă rog să înmânați cadourile mămicilor voastre!

(Copiii îndeplinesc cele cerute. Catinca şi Luca dau câte un buchet de narcise mamei lui Luca. Aceasta îi sărută pe amândoi.)

O MĂMICĂ

Doar pentru asta ne-ați chemat? Şi noi ne-am învoit de la serviciu... Nu tot veneau copiii acasă? Ne puteau aduce florile acasă, ca în fiecare an!

MAMA

Nu, nu doar pentru asta vă aflați aici. A fost ideea mea să o rog pe Doamna Învățătoare să vă invite, pentru că aş dori să împărtăşesc cu dumneavoastră şi cu copiii dumneavoastră o mare bucurie! De aceea se află aici şi tatăl meu şi soțul meu. Am fericirea să vă spun că de astăzi am doi copii, în loc de unul! Chiar acum am luat de la Oficiul pentru Adopții ultimele acte. Catinca a devenit fiica mea şi a soțului meu, nepoata tatălui meu şi surioara fiului meu! În sala alăturată am pregătit gustări şi răcoritoare. Vă rog să veniți, să ne bucurăm cu toții de cel mai frumos cadou primit de mine de 8 Martie.

MAMELE

Bravo! Felicitări!

ALTĂ MĂMICĂ
(Către spectatori.)

Acesta într-adevăr e cel mai frumos cadou de Ziua Femeii!

Cortina.

Andreea ştie ce vrea

Scenetă

PERSONAJELE

ANDREEA
TATA
MAMA
BUNICA
DIRIGINTA
SORA MAI MICĂ
MATEI
MARIANA
ELENA
GABRIELA
ELEVI, colegii de clasă ai Andreei

Tabloul I

Acasă la familia Andreei. Andreea, Tata, Mama, Bunica şi Sora mai mică. O cameră de zi normală, într-un apartament de bloc.

ANDREEA

Vă rog frumos, nu vă mai legați de mine! Mereu mi-ați spus că nu ştiu ce vreau, că nu ştiu ce vreau! Acum vreau şi eu să fac ceva până la capăt, să-mi arăt mie însămi că, măcar o dată, ştiu şi eu ce vreau!

SORA MAI MICĂ

Tata, te rog, n-o mai certa, că uite ce supărată e!

TATA

Draga mea, n-o s-o mai cert atunci când se va apuca serios de învățat şi când va termina cu fantezi-ile acestea cu sportul! Tu cum poți să înveți aşa de bine şi să citeşti atât de mult? Tu eşti doar în clasa a II-a, iar ea, în clasa a VII-a şi nu poate face la fel?

ANDREEA

Mereu mă cerți că nu sunt ca surioara mea! Sigur, ea e mult mai înzestrată decât mine, e mai frumoasă, mai deşteaptă! Şi eu mă bucur că este aşa şi o iubesc foarte mult! Dar aş vrea să fiu şi eu ceva, aşa în felul meu.

SORA MAI MICĂ

Tăticule, tu ştii că eu vreau să mă fac scriitoare şi de aceea citesc mai mult decât ea. Dar ea vrea să se facă gimnastă, ca Nadia Comăneci sau ca Simona Amânar sau ca Lavinia Miloşevici... Le-ați văzut şi voi la televizor.

MAMA

Ei, Nadia Comăneci! Mă faci să zâmbesc! Nadia era plină de nerv, de hotărâre şi de forță. Pe când Andreea... Nu vezi cum e?

SORA MAI MICĂ

E cea mai bună şi mai dulce soră din lume!

TATA

Dar nu şi copilul cel mai ascultător din lume!

(Andreea se supără, se ridică şi iese din cameră. Sora mai mică fuge după ea.)

SORA MAI MICĂ

Andreea! Stai, nu fi supărată! Stai, că vin şi eu cu tine.

(Ies, ținându-se de mână.)

BUNICA

Măi copii, nu e bine s-o certați pe una în fața celeilalte! Nu le foloseşte! Eu am fost învățătoare şi ştiu!

TATA

Lasă, mamă, să înțeleagă amândouă ce vreau de la ele. Vreau să învețe carte! Ce sunt aiurelile astea cu Lavinia Miloşevici şi cu Simona Amânar!? Păi ştiu ele cât au muncit bietele gimnaste, ca să ajungă unde au ajuns?

MAMA

Şi, pe urmă, e şi foarte primejdios! Ce ne facem dacă într-o bună zi cade de pe bârnă şi se alege cu o fractură gravă, Doamne fereşte!?

BUNICA

Au ele acolo un antrenor bun...

TATA

Ce antrenor, un tinerel abia ieşit de pe băncile facultății! Aproape un copil şi el.

MAMA

Mie mi-e teamă de accidentele care pot avea loc.

TATA

Şi de notele slabe pe care le ia în ultima vreme.

BUNICA

Poate că, dacă ați încuraja-o puțin, ar face față şi la antrenamente şi la învățătură...

TATA

A, deci de la tine învață să nu ne asculte. De fapt, tu ai şi răsfățat-o până acum şi i-ai dat atâta nas. De aceea a ajuns aşa de obraznică!

BUNICA

Ce nas? Ce nas? Nu i-am dat nas deloc. I-am spus că trebuie să ia în seamă ce spuneți voi, nu i-am cântat în strună, că nu-i foloseşte. Dar nici s-o țineți mereu într-o ceartă nu-i foloseşte!

(Sună la uşă. Mama merge să deschidă. Intră Diriginta. Tata se ridică în picioare.)

MAMA

Bine ați venit, Doamna Dirigintă. Vă rog, luați loc.

DIRIGINTA

Bună ziua, bună ziua! Sper că nu vă deranjez.

(Către Bunica.)

Ce mai faceți, Doamna Învățătoare?

(Se aşază. Se aşază şi Mama şi Tata.)

BUNICA

Cum te văd, cum îmi amintesc de tine în banca întâi, aşa de atentă la tot ce spuneam eu, învățătoarea ta! Ce mai e nou pe la şcoală, fetița mea? Ştii, eu pe toți elevii mei i-am considerat băieții mei şi fetițele mele. Dar tu erai cea mai silitoare.

DIRIGINTA

Nu, nu eram, eu luam întotdeauna premiul doi.

BUNICA

Ei, te mai încurcai la matematică, dar tot tu erai cea mai silitoare.

DIRIGINTA

Mulțumesc! Laudele dumneavoastră îmi fac foarte bine chiar şi acum!

TATA

Ah, dacă şi Andreea ar fi în situația de a merita măcar jumătate din laudele de acest fel... Ce mare bucurie ar fi pentru noi!

DIRIGINTA

Păi, acesta este şi motivul vizitei mele. Sper că v-a anunțat deja că voi trece pe la dumneavoastră.

MAMA

Da, ne-a spus, vă aşteptam. Ați vrea o cafea?

DIRIGINTA

Nu, vă rog, nu vă deranjați...

MAMA

Niciun deranj!

(Iese.)

DIRIGINTA

Andreea... nu-i acasă?

BUNICA

Ba da, ba da. Fetele sunt în camera lor.

TATA

Andreea e foarte supărată pe noi.

DIRIGINTA

Cred că ar trebui să vorbim cu ea.

(Intră mama cu cafeaua şi o pune pe masă, în fața ei. Din când în când, Diriginta va mai lua câte o sorbitură, în timp ce va vorbi.)

DIRIGINTA
(Gustă cafeaua.)

Mulțumesc, e foarte bună!

MAMA

Cu plăcere!

DIRGINTA
(Către mama.)

Înțeleg că ați avut o discuție mai aprinsă cu Andreea...

MAMA

Ei, nu chiar aşa! Am vrea şi noi să ne asculte mai mult...

TATA

Problema cu Andreea e că nu ştie ce vrea! Câte n-a încercat! A mers la lecții de chitară, pentru că voia să-şi facă o formație de muzică uşoară mai târziu. A renunțat, i s-a părut greu. A fost la călărie, la rugămintea unei colege dintr-o clasă mai mare. A căzut de pe cal şi a stat o lună în spital! A renunțat şi la asta. Apoi a început cu germana. Lucra toată ziua, neglija lecțiile... I-am luat manualele şi le-am încuiat în debara!

BUNICA

Ai făcut rău că n-ai lăsat-o să învețe germana. Cine ştie o limbă străină, are două capete!

MAMA

Ei, nu putea ea să învețe aşa, singură, după un manual şi o casetă... Îi trebuia profesor, altminteri ar fi învățat greşit. Germana e o limbă grea...

DIRIGINTA

Ştiți, şi eu am învățat germana singură.

MAMA

Da, dar aveați o prietenă la Berlin, cu care corespondați, oricum aveați un ajutor, nu? Pe urmă ați vizitat-o, v-a vizitat şi ea, ați ajuns să comunicați cu ea, dar aşa...

DIRIGINTA

Şi eu cred că ar fi bine s-o încurajați să învețe limba germană. Dați-i manualul şi caseta înapoi, vă rog!

TATA

Dacă îmi vine cu zece la toate materiile, da! Dacă nu, nu!

BUNICA

Nu fi atât de exigent, băiatul mamei, că nu toți suntem geniali cum ai fost tu!

TATA

N-am fost genial, dar tot aveam 10 la toate materiile, până şi la facultate. Şi soția tot după acest criteriu mi-am ales-o. Am fost amândoi şefi de promoție cu media de absolvire 10!

MAMA

Fii şi tu mai modest!

TATA

Păi nu de mine este vorba, ci de Andreea! După cum învață ea acum, s-ar putea să repete clasa, nu-i aşa, Doamna Dirigintă?

DIRIGINTA

Andreea... într-adevăr se străduieşte mult mai puțin acum, față de cum învăța înainte. Dar cred că... cred că ar trebui s-o sprijiniți mai mult. Are nevoie de înțelegerea dumneavoastră...

TATA

(Se încruntă.)

Cum? Consideraţi că noi o oprim de la lecţii?

DIRIGINTA

Nu-i arătaţi suficientă încredere.

TATA

Încredere? Ce încredere? Încrederea o clădeşti pe fapte, nu pe vorbe. Da, aşa e! Nu am încredere că e în stare să ducă un lucru la bun sfârşit. Să atingă un ţel! Nu-şi propune nimic serios şi face totul la întâmplare. Şi nu iese nimic. Ce să iasă, când nu judeci lucrurile cu cap dinainte!

DIRIGINTA

Nu vreau să vă supăr. Andreea trece printr-o criză. Îşi caută un drum şi are nevoie de căldură sufletească şi sprijin din partea dumneavoastră.

BUNICA

Bravo, fetiţa mea, se vede treaba că nu mi-am pierdut vremea cu tine. Chiar aceste cuvinte le-am spus şi eu, dar pe mine nu mă ascultă. Sper să te asculte pe tine.

DIRIGINTA

Nu e vorba de cine ascultă pe cine, Doamna Învățătoare! Andreea trece printr-o criză şi trebuie să vadă că suntem de partea ei.

TATA

Cum adică, mama ei şi tatăl ei nu sunt de partea ei şi numai Bunica şi dumneavoastră, Doamna Dirigintă, vă consideraţi de partea ei? Doar ştiţi ultimul ei extemporal la matematică: toate exercițiile şi problemele erau greşite. N-a reuşit să rezolve niciun punct. Zero. În schimb, vrea căldură, mângâieri şi înțelegere. Ce înțelegere?! Să muncească şi atunci vine şi mulțumirea noastră şi înțelegerea. Cum să înțelegi lenea?!

MAMA

Stai, dragă, nu fi aşa de pornit, că o intimidezi complet pe Doamna Dirigintă. Fii mai înțelegător şi în orice caz mai amabil. Mai bine s-o chemăm pe Andreea, să vorbim cu ea, după cum doreşte şi Doamna Dirigintă. Poate găsim un răspuns la întrebările noastre şi... cine ştie... rezolvăm problema – criza, cum o numeşte Doamna Dirigintă! Mă duc s-o chem.

(Iese. Se aude vocea ei din culise.)

Andreea! Andreea! Vino, a venit Doamna Dirigintă!

(Mama reintră şi se aşază.)

Cred că se aranjează puțin şi vine.

(Intră Sora mai mică. Către Dirigintă.)

Bună ziua, Doamnă. Ce frumos v-ați îmbrăcat! Ce frumoasă sunteți! O să scriu un roman în care dumneavoastră o să fiți personajul principal. Un roman în care să apară şi sora mea, Andreea! Ştiți, Andreea nu e acasă acum, tocmai a plecat la antrenament!

TATA

(Izbucneşte.)

Vedeți? Vedeți?! Şi mai doriți înțelegere! Ce înțelegere, când ştie că veniți pentru ea şi ea dispare fără niciun cuvânt de acasă. Mă duc s-o aduc înapoi. Şi-o să-i interzic şi antrenorului s-o mai primească la antrenamente. Auzi! Lavinia Miloşevici. Păi avem noi nas de aşa ceva!

(Iese în grabă. Se lasă cortina.)

Tabloul II

La şcoală, în clasa Andreei. Colegii şi colegele, Diriginta. Andreea lipseşte.

DIRIGINTA

Copii, sunt foarte îngrijorată cu privire la Andreea. A aflat careva dintre voi unde este? De o săptămână n-a mai trecut, precum ştiți, pe la şcoală... dar n-a mai trecut nici pe acasă.

MATEI

Eu m-am întâlnit cu ea alaltăieri. Mergea la antrenament. Nu prea a stat de vorbă cu mine, a zis că se grăbeşte. M-a rugat să-i țin pumnii, că va avea o probă grea. N-am înțeles prea bine ce. Şi mi-a mai zis...

DIRIGINTA

Ei, ce ți-a mai zis?

MATEI

Mi-a mai zis că...

(Îşi pleacă în pământ capul.)

DIRIGINTA

Ce, spune, te rog, e important să ştim tot, ca să încercăm s-o ajutăm.

MATEI

Mi-a zis că îi e dor de toate colegele şi de toți colegii şi mai ales de Doamna Dirigintă... Dar îmi pare foarte rău că v-am spus! Fiindcă m-a rugat să nu spun nimănui nimic!

MARIANA

Vai, Matei! Păi, să am eu un prieten care să mă trădeze aşa de uşor... n-aş mai vorbi cu el în viața mea!

DIRIGINTA

Mariana, ai grijă cum vorbeşti! Matei a făcut foarte bine că ne-a spus, ştii doar că trebuie să folosim orice informație, cât de mică, pentru a o putea găsi şi ajuta pe Andreea. În curând va veni aici chiar mama ei. Vă dați seama că e desperată, ca şi noi! Să încercăm să facem ceva pentru ea!

MATEI

Şi eu sunt îngrijorat. M-am dus la sala de gim-

nastică, dar nu mi-au dat voie înăuntru. Şi n-am putut să stau s-o aştept, pentru că termină antrenamentele acum aproape de miezul nopții.

DIRIGINTA

Cu un aşa antrenor ambițios, fetele astea de la gimnastică or să se îmbolnăvească. E multă, prea multă muncă aici...

ELENA

Dar şi când te urci pe podium şi primeşti medalia de aur... cine mai e ca tine!

(Intră Mama.)

MAMA
(Plânsă; foarte îngijorată.)

Bună ziua! Sper că nu vă supărați că am venit şi eu la ora dumneavoastră de dirigenție.

DIRIGINTA

Bine ați venit. Luați loc, vă rog, v-am pregătit un scaun.

(Mama ia loc la catedră, lângă Dirigintă.)

Tocmai ne spunea Matei că s-a întâlnit cu Andreea.

MAMA

Da? Şi nu ți-a spus unde locuieşte?

MATEI

Nu, n-am întrebat-o. Dar bănuiesc că stă la o colegă din lotul de gimnastică, pentru că toată ziua nu face decât să meargă la antrenamente.

GABRIELA

Dar nu ați fost la sala de gimnastică? N-ați vorbit cu antrenorul?

MAMA

Ce să vă spun, copii, dragii mei, am fost! Numai că... Ştiți, tatăl Andreei s-a certat foarte tare cu antrenorul şi acesta nu mai vrea să stea de vorbă cu niciunul dintre noi. Iar tatăl Andreei... soțul meu...

(Îi dau lacrimile.)

...e aşa de supărat că zice că nu vrea s-o mai vadă în viața lui pe Andreea!

MATEI

Eu sunt convins c-o să-i treacă. Ştiți, Andreea mi-a spus că îi pare foarte rău că v-a supărat pe tatăl

ei şi pe dumneavoastră... dar mi-a zis că totul se va aranja în curând.

MAMA

(Plină de speranță.)

În curând?! O, Doamne, adu clipa aceea acum!

(Se deschide uşa. Intră Andreea, în echipament sportiv, transpirată, cu o medalie de aur de gât şi cu mai multe flori în mână. Când o vede pe mama ei, are o ezitare. Apoi fuge la ea şi o sărută pe amândoi obrajii!)

ANDREEA

Mama, ce faci aici? Ce bine îmi pare! Uite, am câştigat. Am luat medalia de aur.

(O scoate de la gât şi i-o pune mamei.)

Uite, să ştii că pentru tine am luptat. Pentru tine şi pentru tata!

(Către Dirigintă.)

Vă rog mult să nu vă supărați pe mine. Uite, am venit să vă aduc un buchet de flori şi să vă felicit de Ziua Femeii, pentru că astăzi e 8 Martie. Şi acuma, să ştiți că sunt hotărâtă: o să iau toate notele de zece pe care le vrea tata şi o să recuperez şi manualul şi caseta de limba germană de la el şi... şi... şi...

(Mama plânge de-a binelea. Diriginta ia florile şi o îmbrățişează pe Andreea.)

DIRIGINTA

Felicitările le meriți tu, Andreea. Bravo, pentru medalie şi la mai mare! Dar, trebuie să te cert! Cum ai putut să fugi de-acasă? Să nu mai faci niciodată aşa ceva, pentru niciun motiv! Acum cere-i iertare mamei tale şi să-i ceri iertare şi tatălui tău, când ajungi acasă! Şi să fii de-acuma întotdeauna silitoare şi cuminte.

(Colegii vin şi ei s-o felicite, se face o îmbulzeală ca în jurul unui mare campion în clipa victoriei.)

MATEI

(Tare, către spectatori.)

Băieți, fetelor! Haideți cu toții la tatăl Andreei! Să-l asigurăm că, de fapt, Andreea ştie ce vrea! Andreea ştie întotdeauna ce vrea!

Cortina.

SERBAREA DE PAŞTI

Cântecele aferente lucrării se descarcă de aici:
http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/
CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/

Dumnezeu a venit la ai Lui

Dumnezeu a venit la ai Lui,
Născut din Fecioara Maria.
El, Hristos, a adus Omului
Lumina din Cer, mărturia.

A venit la ai Săi, dar n-a fost
Primit de ai Săi, de-a Lui lume.
S-a născut într-un staul anost,
Destinele lumii să-ndrume.

Dacă ştii să-l primeşti, devii fiu
Al Tatălui Sfânt din tărie.
Mântuindu-te, eşti mereu viu
În Cereasca Împărăție.

Iisus, Tu, lumina lumii

Iisus Tu, lumina lumii,
Vieții pâine, sânge, apă:
Cine Te primeşte-n suflet,
Izvor veşnic îl adapă.

Botezându-mă în Tine
Ies din grea întunecime,
Peste umbra minții mele
Vine-o rază din vechime.

Cântec

Karaoke

Dumnezeu este Iubire

Când faci totul cu iubire
Şi cu grijă pentru semeni,
Tu Cuvântul Sfânt îl semeni
Şi trăieşti spre mântuire.

Tu, în blândă vieţuire,
Armonie adu-n viaţă
Şi din Biblie învaţă:
Dumnezeu este Iubire.

Dumnezeu este Iubire.
Sfântul Duh va fi cu tine,
Dacă zilnic faci un bine
Şi nicicând nu-ţi ieşi din fire.

Ah, ce singur ai fost, Doamne

Vine Iuda, Vânzătorul,
Îl sărută pe Iisus.
La Caiafa, mare preot,
Strâns legat în lanț l-au dus.

Iar Caiafa hotărâse
Să-l omoare pe Hristos:
De Cuvântul Sfânt el râse,
Şi de chipul Lui frumos.

Chiar şi Petru, ucenicul
Cel iubit al Domnului,
De trei ori se lepădase:
„N-am fost mâna dreaptă-a Lui.“

Ah, ce singur ai fost, Doamne,
Cât ai fost de părăsit!
Suferind cumplit prin moarte
Pentru ce mult ne-ai iubit!

Dar Tu moartea ai înfrânt-o
Şi la cer Te-ai înălțat,
Alegând cu mâna-Ți sfântă
Ce e drept de ce-i păcat.

Şi ne-ai mântuit cu via
Ta iubire nesfârşită.
Ştim acum că Tu eşti calea;
Viața Ta e-n veci slăvită.

Pilat din Pont şi Împăratul Lumii

Jude roman este Pilat;
Caiafa – preotul iudeu.
Isus de jude-ar fi iertat:
„Nevinovat îl găsesc eu!“

„El spune că e Dumnezeu“,
Caiafa strigă ne-mblânzit.
„Întreg consiliul fariseu
Cere să-L vadă răstignit!“

Apoi, de Paştele iudeu
Să-l libereze vrea Pilat.
„Poporul cere cum vreau eu:
Ca Baraba să-i fie dat!“

Caiafa astfel a rămas
Cu cei ce sunt la suflet câini.
Atunci Pilat ceru un vas
Cu apă: se spălă pe mâini.

Şi îl luară pe Hristos.
Pe cruce,-n cuie, l-au urcat.

Pilat la cap i-a scris pe lemn:
„Iisus – Iudeii Împărat!“

Citind cuvintele acestea,
Caiafa mult s-a supărat.
Pilat din Pont simțise însă:
Hristos e-al Lumii Împărat.

Plânge Maica lângă cruce

Maica Sfântă plânge, plânge,
Varsă lacrimi mari de sânge.
Slăvită fii, Marie,
Născătoare
De Dumnezeu!

Plânge Maica lângă cruce,
Toată jalea lumii duce.
Slăvită fii, Marie,
Născătoare
De Dumnezeu!

Ce durere e mai mare
Ca atunci când Fiul moare?
Slăvită fii, Marie,
Născătoare
De Dumnezeu!

Ce durere e mai rece
Ca atunci când Viața trece?
Slăvită fii, Marie,
Născătoare
De Dumnezeu!

Stai, Marie, nu mai plânge,
Moartea trupu-I nu l-o strânge.
Slăvită fii, Marie,
Născătoare
De Dumnezeu!

Tatăl Său, veghind de sus
Îl învie pe Iisus.
Slăvită fii, Marie,
Născătoare
De Dumnezeu!

Notă. *Poezia se poate recita (în acest caz, se poate renunța la refren) sau se poate cânta pe melodia cântecului religios* Plânge Maria la cruce.

Hristos a înviat din morţi

Hristos a înviat din morţi,
Cu moartea pre moarte călcând
Şi celor din mormânturi
Viaţă dăruindu-le.

Ieşiţi cu toţii-acum la porţi,
Lumina primiţi, rând pe rând,
În cele patru vânturi
Beznele gonindu-le.

Veniţi cu sufletul curat
Credinţa s-o mărturisiţi,
Păcatele-s iertate,
Domnul Sfânt iubindu-vă.

Acum al Lumii Împărat
La viaţă-a venit, fiţi iubiţi!
Cu Duh Sfânt botezat e
Totul, mântuindu-vă.

Adevărat a înviat,
Acum şi în veac! Fericiţi,
Pe căile curate
Mergeţi, veselindu-vă.

Notă. *Poezia se poate recita sau se poate cânta pe melodia troparului religios al învierii* Hristos a înviat *(muzica: Alex. Podoleanu).*

Toma Necredinciosul

Viu venind de pe-a Sa cruce,
Hristos pe-un drum S-a arătat
Ucenicilor; cu dulce
Vorbă i-a îmbărbătat.

Toma nu a fost de față
Şi, aflând, el a negat:
O minune-aşa de mare
Nu credea că s-a-ntâmplat.

„Vreau să văd în palma sfântă
Urma cuielor de fier
Şi să-I pipăi coasta frântă“,
Spuse Toma. „Asta cer!“

Domnul s-a-ndurat de dânsul
Şi – nu trece săptămâna –
Vine El, să-L vadă Toma
Şi pe răni să-I pună mâna.

Şi i-a zis: „Ce vezi cu ochii
La credință-o să te-ndemne.
Dar mai mare e credința
Celui ce nu cere semne.“

Sfintei Cruci ne închinăm

Sfintei Cruci ne închinăm,
Cântăm Sfânta Înviere
Şi cu toţi ne bucurăm,
Rostind ruga în tăcere.

Doamne,-ndură-te de noi
Şi de rău ne izbăveşte.
De păcate, de nevoi,
Duhul Sfânt ne mântuieşte.

Cântec

Karaoke

La cer se-nalță Domnul

La cer se-nalță Domnul
Şi îngerii Îi cântă.
Iar rugile-omenirii
Spre cer cu El se-avântă.

O, Miel curat şi dulce,
Mântuitorul meu!
În suflet cu păcate
Îmi e nespus de greu.

De-aceea vin la Tine,
Blândețea Ta mă cheamă;
Tăcut Îți cer iertare
Şi-mi piere orice teamă.

Împăratul cel surd şi Privighetoarea

Scenetă

PERSONAJELE

Împăratul
Prințesa
Privighetoarea
Sfetnicul 1
Sfetnicul 2
Oşteanul 1
Oşteanul 2
Vrăjitoarea 1
Vrăjitoarea 2
Vraciul 1
Vraciul 2
Îngerul 1
Cor de îngeri

Tabloul 1

Sala tronului. Împăratul pe tron. Sfetnicul 1, Oşteanul 1 stau la stânga lui, Sfetnicul 2, Oşteanul 2 la dreapta lui. În fața lui, aproape cu spatele la public, Prințesa.

SFETNICUL 1

(Vorbeşte către Prințesă, dar se adresează Împăratului.)

Mărite Împărate! Am străbătut împărăția în lung şi în lat, din toată inima dornic fiind...

PRINȚESA

(Repetă, în ritm mult mai lent, rostind clar fiecare cuvânt, spusele Sfetnicului 1)

Mă-ri-te Îm-pă-ra-te! Am stră-bă-tut îm-pă-ră-ți-a în lung şi în lat, din toa-tă i-ni-ma dor-nic fiind...

SFETNICUL 1

...să găsesc acel vraci sau acea vrăjitoare care să te poată vindeca de împărătească ta boală...

PRINȚESA

...să gă-sesc acel vraci sau acea vră-ji-toare ca-re să te poa-tă vin-de-ca de îm-pă-ră-teas-ca ta boa-lă...

ÎMPĂRATUL
(Dând din cap aprobator, către Sfetnicul 1)

Da, dragul meu Sfetnic, nu mă îndoiesc de buna ta credință.

SFETNICUL 1

...şi am răscolit toate cetățile, toate satele, toate cătunele, toate pădurile, toate peşterile cu pustnici şi răzvrătiți, dar nu am putut să aduc niciun leac.

PRINȚESA

...şi am răs-co-lit toa-te ce-tă-ți-le, toa-te sa-te-le, toa-te că-tu-ne-le, toa-te pă-du-ri-le, toa-te peş-te-ri-le cu pust-nici şi răz-vră-tiți, dar nu am pu-tut să a-duc niciun leac.

ÎMPĂRATUL
(Resemnat.)

Nu-i, nimic, dragul meu. Aşa vrea Cel-de-Sus. O să-mi port surzenia cu demnitate! Deşi tare mult aş fi vrut ca măcar în acest an să mai aud o dată clopotele bătând cu bucurie în noaptea Învierii Domnului nostru Iisus Hristos!

SFETNICUL 2

Totuşi, mărite Împărate, numai modestia îl împiedică pe Primul tău Sfetnic să spună....

PRINȚESA

To-tuşi, mă-ri-te Îm-pă-ra-te, nu-mai mo-des-ti-a îl îm-pie-di-că pe Pri-mul tău Sfet-nic să spună....

SFETNICUL 2

...că a adus cu sine doi vraci şi două vrăjitoare care aşteaptă numai un semn de la tine pentru a veni să te consulte...

PRINȚESA

...că a a-dus cu si-ne doi vraci şi do-uă vră-ji-toa-re ca-re aş-teap-tă nu-mai un semn de la ti-ne pen-tru a ve-ni să te con-sul-te...

SFETNICUL 2

...convinşi fiind că vor găsi un leac ca să-ți re-capeți auzul!

PRINȚESA

...con-vinşi fi-ind că vor gă-si un leac ca să-ți re-ca-peți a-u-zul!

ÎMPĂRATUL
(Înviorându-se.)

Aşa este, bunul meu Sfetnic? Atunci, să intre.

(Oşteanul 1 iese şi reintră conducând pe Vrăjitoarea 1, Vrăjitoarea 2, Vraciul 1, Vraciul 2. Aceştia păşesc cu mult respect şi îngenunchează în fața tronului. Oşteanul îşi reia locul.)

SFETNICUL 1
(Către cei îngenuncheați în fața tronului.)

Vrăjitoarelor şi Vracilor, vă rog să luați aminte. Împăratul nu aude nimic. Ca să puteți vorbi cu el, trebuie să-i spuneți Prințesei ce doriți să-i spuneți lui. Prințesa va repeta spusele voastre, în aşa fel încât Împăratul le va putea citi de pe buzele ei. În afara Prințesei, nimeni altcineva nu ştie cum să pronunțe cuvintele pentru ca Împăratul să le poată înțelege!

ÎMPĂRATUL

Ridicați-vă, dragii mei, şi spuneți-mi cum mă puteți ajuta.

(Vrăjitoarele şi Vracii se ridică în picioare.)

VRĂJITOAREA 1

Luminate Împărate, te rugăm să ne laşi să te consultăm. Pentru aceasta...

PRINȚESA

Lu-mi-na-te Îm-pă-ra-te, te ru-găm să ne laşi să te con-sul-tăm. Pen-tru a-ceas-ta...

VRĂJITOAREA 2

...trebuie să te întinzi în pat...

PRINȚESA

...tre-bu-ie să te în-tinzi în pat...

VRACIUL 1

...şi să ne laşi să intrăm în camera ta pe rând...

PRINȚESA

...şi să ne laşi să in-trăm în ca-me-ra ta pe rând...

VRACIUL 2

...şi să nu fie nimeni de față, niciun oştean, niciun sfetnic, nicio suflare de om, nici măcar Prințesa.

PRINȚESA

...şi să nu fie ni-meni de fa-ță, nici-un oş-tean, nici-un sfet-nic, nici-o su-fla-re de om, nici mă-car Prin-țe-sa.

ÎMPĂRATUL
(Face un semn de aprobare.)

Fie cum ziceți voi. Să mergem!

(Ies toți, mai puțin Prințesa. Prințesa ia de undeva o păpușă şi începe să se joace cu ea, în linişte. După un timp apare Privighetoarea.)

PRIVIGHETOAREA
(Voce de fetiță.)

O, Prințesă delicată,
Mă mai laşi să-ți cânt puțin?
Tot aşa-i cânta odată
În al serilor senin

Mama mea Împărătesei –
Triluri line, armonii...
Tu din gânduri chipul țese-i,
Şi urmează-mi cântul! Ştii

Că împărăteasa, blândă
Şi duioasă, cum era
Trebuia să stea la pândă,
Să n-o vadă nimenea

Pentru că-mpăratul nu
Suporta vreo zburătoare
Şi-acum stai la pândă tu
Şi-nvrăjbirea lui te doare.

PRINȚESA

Vai, draga mea Privighetoare, mă bucur atât de mult când te văd – că m-aş îmbolnăvi dacă nu te-aş mai auzi cântând; dar mă străbate totodată o spaimă mai mare decât bucuria. Ştii doar că tatăl meu, Împăratul, nu suportă să vadă vreo pasăre în preajma lui şi pune pe străji să ucidă cu săgeți toate păsările care se apropie de palat. Ai promis că odată şi odată îmi vei spune: de ce urăşte el atât de mult zburătoarele şi cântătoarele?

PRIVIGHETOAREA

Eu chiar astăzi vreau să-ți spun
Că această ură mare
Într-un suflet – altfel – bun,
Vine de la o-ntâmplare

Dureroasă pân' la cer!
Se-ntorcea-ntr-o zi din sure
Bătălii prin frig şi ger
Şi, la margini de pădure,

Îi cântă un biet canar,
Zgribulit şi trist şi rece.
Împăratu-i dădu-n dar
Un rubin din cele zece

Ce pe mantie purta.
Dar canarul – cum să ştie

Piatra că n-o poți mânca?
A-nghițit-o şi, vai mie!,

A căzut pe loc ca mort.
A venit atunci din cețuri
În împărătescul cort
Craiul veşnicilor ghețuri

Pe canar de l-a-nviat
Şi, cu mintea tulburată,
Pe-mpărat l-a blestemat
Să rămână surd pe dată.

„Ah, ce vină-am oare eu!“
Plângea-n sine împăratul,
„Dar aşa vrea Dumnezeu,
Poate-aşa îmi este datul!“

Însă din această zi
Nu a mai răbdat să vadă
Cum încep a ciripi
Păsările în zăpadă.

PRINȚESA

Şi nu numai în zăpadă, draga mea, pentru că şi pe vreme călduroasă poartă aceeaşi supărare. Aminteşte-ți cum a poruncit s-o ucidă pe mama ta, Privighetoarea Împărătesei. După aceea, Împărăteasa, mama mea, s-a îmbolnăvit şi a murit. Şi, deşi nimeni nu ar recunoaşte aceasta, eu ştiu cu siguranță că mama a murit de supărare, cu gândul la privighetoarea cea neprețuită.

(Se aud zgomote de paşi.)

Fugi acum, ascunde-te, draga mea, nu vreau să rămân fără tine!

(Privighetoarea iese. Intră Regele, Vrăjitoarea 1, Vrăjitoarea 2, Vraciul 1, Vraciul 2.)

ÎMPĂRATUL
(Către Prințesă.)

M-au consultat, fata mea, dar nu m-au vindecat. Acum te rog pe tine să mă ajuți să înțeleg la ce hotărâre au ajuns Vrăjitoarele şi Vracii.

PRINȚESA

Cum să nu, cu toa-tă dra-gos-tea.

VRĂJITOAREA 1

Înălțate Împărate! Noi am ajuns cu toții la o singură hotărâre.

PRINȚESA

Î-năl-ța-te Îm-pă-ra-te! Noi am a-juns cu to-ții la o sin-gu-ră ho-tă-râ-re.

VRĂJITOAREA 2

Nu te poți vindeca decât în acest – an şi anume în această noapte, la ora douăsprezece, când se sărbătoreşte învierea Domnului nostru Iisus Hristos.

PRINȚESA

Nu te poți vin-de-ca de-cât în a-cest an – şi a-nume în a-ceas-tă noap-te, la o-ra do-uă-spre-ze-ce, când se săr-bă-to-reş-te în-vi-e-rea Dom-nu-lui nos-tru Iisus Hris-tos.

VRACIUL 1

Pentru aceasta, trebuie să-ți torni într-o ureche jumătate din sângele unei privighetori, iar în cealaltă ureche, cealaltă jumătate.

PRINȚESA

Pen-tru a-ceas-ta, tre-bu-ie să-ți torni în-tr-o u-re-che ju-mă-ta-te din sân-ge-le u-nei pri-vi-ghe-tori, iar în cea-lal-tă u-re-che, cea-lal-tă ju-mă-ta-te.

VRACIUL 2

Şi nu te ajută sângele oricărei privighetori! Trebuie să fie neapărat sângele unui urmaş al Privighetorii care îi cânta Împărătesei!

PRINȚESA

Şi nu te a-ju-tă sân-ge-le ori-că-rei pri-vi-ghe-tori! Tre-bu-ie să fi-e ne-a-pă-rat sân-ge-le u-nui ur-maş al Pri-vi-ghe-to-rii ca-re îi cân-ta Îm-pă-ră-te-sei!

VRĂJITOAREA 1

Iar, dacă mai omori după aceea, fie cu mâna ta, fie prin porunca ta, vreo altă pasăre cântătoare, vei fi surd din nou, de data aceasta fără leac.

PRINȚESA

Iar, da-că mai o-mori du-pă ace-ea, fi-e cu mâ-na ta, fie prin po-run-ca ta, vreo al-tă pa-să-re cân-tă-toa-re, vei fi surd din nou, de da-ta a-ceas-ta fă-ră leac.

VRĂJITOAREA 2

Sau dacă acum îți pui în urechi sânge de la o privighetoare care nu e urmaşa Privighetorii Împărătesei, nu-ți vei mai recăpăta auzul niciodată!

PRINȚESA

Sau da-că a-cum îți pui în u-rechi sân-ge de la o pri-vi-ghe-toa-re ca-re nu e ur-ma-şa Pri-vi-ghe-to-rii Îm-pă-ră-te-sei, nu-ți vei mai re-că-pă-ta a-u-zul nici-o-da-tă!

ÎMPĂRATUL

Dar cum voi şti care este pasărea potrivită?

VRACIUL 1

Această pasăre va veni singură la chemarea ta.

PRINȚESA

A-ceas-tă pa-să-re va ve-ni sin-gu-ră la che-ma-rea ta.

VRACIUL 2

Trebuie doar să spui: „Vino, pasărea mea vindecătoare!“

PRINȚESA

Tre-bu-ie doar să spui: „Vi-no, pa-să-rea mea vin-de-cătoa-re!“

ÎMPĂRATUL

Vino, pasărea mea vindecătoare!

PRINȚESA

(Îşi întoarce fața, ca Împăratul să nu-i mai poată citi cuvintele. Printre lacrimi:)

Nu, nu, nu veni! Nu vreau să rămân fără tine. O să mă îmbolnăvesc şi eu şi o să mor, ca mama mea.

(Plânge, cu spatele la Împărat. Nu vede nimeni ce face. Intră Privighetoarea.)

PRIVIGHETOAREA

(Către Împărat. Face o reverență.)

Împărate, am venit,
După cum mi-ai poruncit!

(Către Prințesă. Se apropie de ea şi o mângâie.)

Ajută-mă, Prințesa mea
Cu-mpăratul să vorbesc.
Repetă-i ce spun. Aşa
Aş putea să izbândesc.

PRINȚESA

(Îşi şterge lacrimile.)

Mă-ri-a-ta, Pri-vi-ghe-toa-rea ar vrea să vor-beas-că cu ti-ne. Voi re-pe-ta pen-tru ti-ne cu-vin-te-le ei!

ÎMPĂRATUL

Desigur, draga mea! Nu ştiam că privighetorile vorbesc! Eu tocmai voiam să pun s-o prindă şi s-o omoare, că peste câteva minute vine miezul nopții şi nu-mi voi afla apoi niciodată leacul!

PRIVIGHETOAREA

Ştiu că suferi, Împărate,
Şi că eşti nedreptățit,
De aceea, eu, cu toate
Că-o să-ndur un chin cumplit,

Gata sunt să-mi fac o rană
Uite-aici, adânc, în piept
Şi cu sânge-o-ntreagă cană
Să se umple pot să-aştept,

Iar apoi, cu-arípi de umbră,
Printre vămi eu voi vâsli,
Spre-a tăcerii lume sumbră
Unde n-oi mai ciripi.

PRINȚESA

(Recită mai legat, mai puțin sacadat decât o făcuse până acum şi în niciun caz rece şi indiferent, ba chiar cu mai mult patos şi mai multă convingere decât Privighetoarea însăşi.)

Ştiu că su-feri, Îm-pă-ra-te,
Şi că eşti ne-drep-tă-țit,

De ace-ea, eu, cu toa-te
Că-o să-n-dur un chin cum-plit,

Ga-ta sunt să-mi fac o ra-nă
Ui-te-a-ici, a-dânc, în piept
Şi cu sân-ge-o-n-trea-gă ca-nă
Să se um-ple pot să-aş-tept,

Iar a-poi, cu-a-rípi de um-bră,
Prin-tre vămi eu voi vâs-li,
Spre-a tă-ce-rii lu-me sum-bră
Un-de n-oi mai ci-ri-pi.

ÎMPĂRATUL
(Adânc impresionat.)

Cuvintele tale, iubită Privighetoare, mă sfâşie până în adâncul sufletului. Mă impresionează atât de mult faptul că vrei să-ți dai viața pentru mine!... De atâta amar de timp am urât păsările cântătoare, pentru că de la una ca ele mi-a venit acest blestem, această boală grea. Dar acum îmi dau seama că am greşit. Şi, – deşi atât de mult apreciez nobilul tău gest – trebuie să-ți spun, nu pot accepta sacrificiul tău!

(Cade în genunchi şi priveşte spre cer, cu palmele lipite una de cealaltă, ca în rugăciune.)

Doamne, Dumnezeule mare, Sfinte Iisuse Hristoase, iartă-mi păcatele şi fărădelegile pe care le-am săvârşit cu mâna mea sau care au fost săvârşite de slujitorii mei din porunca mea!

(Se aud clopotele bisericilor vestind Învierea. Glasuri multe din culise cântă.)

GLASURI

Hristos a înviat din morţi
Cu moartea pre moarte călcând
Şi celor din mormânturi
Viaţă dăruindu-le.

ÎMPĂRATUL
(Foarte uimit. Ridicându-se în picioare.)

O minune! Aud din nou!

(Începe să cânte.)

ÎMPĂRATUL, GLASURI

Hristos a înviat din morţi,
Cu moartea pre moarte călcând
Şi celor din mormânturi
Viaţă dăruindu-le!

(Clopotele acoperă totul. Se stinge lumina pe scenă. După câteva secunde, se aprinde o lumină orbitoare. Intră un cor de îngeri, precedat de Îngerul 1. Oamenii şi Privighetoarea cad în genunchi.)

ÎNGERUL 1

Împărate, pocăința ta şi bunătatea ta sufletească te-au salvat. Acum auzi din nou! Dacă ai fi sacrificat

Privighetoarea, ai fi auzit şi atunci, într-adevăr, dar... moartea Privighetorii ar fi atras boala şi moartea Prințesei, deci ai fi produs un dublu sacrificiu.

ÎMPĂRATUL

O, Doamne, nu! Mulțumesc, Iisuse, că mi-ai luminat mintea!

ÎNGERUL 1

Acum, aniversându-se învierea Domnului nostru, Iisus Hristos, să înălțăm cu toții un imn de slavă Domnului.

(Se ridică toți în picioare. Se formează un cor din îngeri şi din oameni. Privighetoarea se află în frunte, solistă. Îngerul 1 dirijează. Cântă sau recită.)

PRIVIGHETOAREA

Slavă, slavă, slavă
Domnului Iisus!

CORUL

Slavă, slavă, slavă
Domnului Iisus!

PRIVIGHETOAREA

Inimile noastre –
Sus şi tot mai sus!

CORUL

Slavă, slavă, slavă
Domnului Iisus!

PRIVIGHETOAREA

Să-ajungem deodată-n
Împărăția Lui –

CORUL

Slavă, slavă, slavă
Domnului Iisus!

PRIVIGHETOAREA

Viața noastră toată
S-o dăm Mielului!

CORUL

Slavă, slavă, slavă
Domnului Iisus!

PRIVIGHETOAREA

Moartea e înfrântă
Şi pe veci s-a dus.

CORUL

Slavă, slavă, slavă
Domnului Iisus!

PRIVIGHETOAREA

Slavă peste veacuri
Domnului Iisus!

CORUL

Slavă, slavă, slavă
Domnului Iisus!

Cortina.

Credința mută munții din loc

Scenetă

PERSONAJELE:

SORINA
MAMA
DOCTORUL
PREOTUL
COLEGII DE CLASĂ
ÎNVĂȚĂTOAREA
MATEI
CRAINICUL
UN OM DE AFACERI
CÂȚIVA OAMENI DE AFACERI

Tabloul I

Camera Sorinei. Sorina e în pat, bolnavă. Doctorul, mama – în picioare, lângă pat.

DOCTORUL

(Foarte îndurerat.)

Doamnă, îmi pare foarte, foarte rău. Am ținut să o consult şi a cincea oară. Din păcate, diagnosticul se confirmă. Sorina nu va mai putea merge pe picioarele ei niciodată! Numai o minune o mai poate salva vreodată!

MAMA

(Desperată. Izbucneşte în plâns.)

Doamne, de ce ne nenoroceşti! Anul trecut mi-ai luat părinții, anul acesta soțul şi acum... ce mă fac eu singură cu copilul în situația asta!?...

SORINA

(Liniştind-o.)

Lasă, mamă, că nu ne lasă Dumnezeu până la urmă! Eu o să te aştept în pat până vii de la serviciu, în fiecare zi, o să citesc, o să învăț... Când vii, stăm de

vorbă, îți povestesc ce-am mai citit... Colegii vin să-mi aducă lecțiile, mi-a şi telefonat Matei să-mi spună că are de gând să vină în fiecare zi... Şi Simona şi celelalte prietene din clasă or să vină pe la noi. Ne descurcăm noi, cumva, nu-mi place să te văd aşa de supărată!

DOCTORUL

Bravo, Sorina, eşti o fată curajoasă. Uite, am vorbit despre cazul tău şi cu Preotul, m-am întâlnit aseară cu el. El mi-a spus ceva ce eu încă nu ştiam. Se pare că la o clinică din Franța au reuşit să vindece un copil care suferea de aceeaşi boală. L-am rugat să treacă pe la tine, să te încurajeze şi să vorbească cu mama ta despre clinica aceea. O să mă interesez şi eu.

MAMA

(Neconsolată.)

Clinică în Franța, doctore! De unde atâția bani, Dumnezeule!

DOCTORUL

Vă rog, în orice caz, să nu desperați. Eu o să trec s-o văd pe Sorina la fiecare două zile. O să mai studiez, mă voi consulta din nou cu colegii mei.

(Îşi strânge servieta, îşi pune pălăria şi pardesiul.)

La revedere! Ne vedem poimâine!

SORINA

La revedere, Domnule Doctor!

MAMA
(Ieşind împreună cu Doctorul.)

Să vă conduc, Domnule Doctor.

(Sună telefonul. Sorina ridică receptorul.)

SORINA

Alo, da?

(Ascultă.)

Da, Matei. Veniți când vreți voi.

(Ascultă.)

Nu, nu-mi trebuie nimic. Doar lecțiile să mi le aduceți. Şi poate o carte de la bibliotecă...

(Ascultă.)

Harap Alb? Da, Harap Alb e foarte bine.

(Ascultă.)

Bine, la revedere!

(Pune receptorul în furcă. Intră Preotul.)

PREOTUL

Bună ziua, Sorina!

SORINA

Bună ziua, părinte. Iertați-mă, dar nu mă pot ridica din pat...

PREOTUL

Ştiu, Sorina, stai acolo cuminte. Sper că nu te superi că am venit să te văd. Am rugat-o pe mama ta să ne lase câteva clipe singuri.

SORINA

Aveți să-mi spuneți un secret?

PREOTUL

Aş vrea să-mi răspunzi la câteva întrebări, Sorina. Mai întâi, tu crezi în Dumnezeu?

SORINA

Desigur, părinte. Şi îmi fac rugăciunea în fiecare seară. Am citit chiar de curând o carte intitulată „Biblioara copiilor“ şi am aflat de acolo multe lucruri mi-

nunate despre Dumnezeu Tatăl şi Domnul Iisus Hristos, Fiul, despre Sfânta Maria şi despre Duhul Sfânt...

PREOTUL

Bravo, Sorina, foarte, foarte bine. Mă bucur să văd că eşti credincioasă. Ai aflat din cartea aceea şi despre puterea credinței?

SORINA

Da, părinte. Am aflat! Credința poate să mute munții din loc! Atât de mare este puterea ei.

PREOTUL

Eşti o fată foarte deşteaptă. Acum, dacă puterea credinței este atât de mare, încât mută munții din loc, ce înseamnă pentru ea boala ta? Foarte puțin! De aceea, să nu-ți pierzi credința în Dumnezeu, să-l chemi mereu alături de tine şi într-o bună zi te vei vindeca!

SORINA

Sper din toată inima să mă vindec, bunule părinte. Mai ales pentru a-i mai alina mamei suferința. Ştiți, tatăl meu a murit, mama mea nu are niciun sprijin, iar acum nici măcar la treburile casei nu mai are cine s-o ajute!

PREOTUL

Ei, Dumnezeu găseşte întotdeauna o cale de a-i alina suferințele omului bun la suflet şi credincios. Acum, mă duc s-o chem pe mama ta.

(Preotul iese. Când se reîntoarce, cu el vin Matei, Simona, Învățătoarea şi Mama.)

ÎNVĂȚĂTOAREA

Bună ziua, Sorina! Ne-a fost dor de tine, de aceea am venit să te vedem. Ar fi vrut să vină toată clasa, dar nu le-am dat eu voie, ca să nu te obosim prea tare!

SORINA

Bine ați venit! Vă rog să luați loc!

(Matei îi oferă Sorinei un buchet de flori. Simona îi dă un pachet. Se aşază cu toții.)

Mulțumesc, mulțumesc mult!

ÎNVĂȚĂTOAREA

Din partea întregii clase!

MAMA

(Ia florile de la Sorina şi le pune în vază.)

Nu trebuia să vă deranjați... Să cheltuiți bani...

(Sorina deschide pachetul.)

SORINA

Vai, ce carte frumoasă! „Povestea lui Harap Alb“, de Ion Creangă. Ce ilustrații frumoase! Vă mulțumesc mult, tuturor.

MAMA

Vă mulțumim că sunteți alături de noi în clipele acestea grele... care nu mai au sfârşit! Of, Doamne, de ce mă pedepseşti!?

PREOTUL

Vă rog, Doamnă, să nu vă pierdeți nădejdea şi încrederea în Dumnezeu. Mai bine rugați-vă. Rugați-vă zi şi noapte şi să ştiți că totul va fi bine!

MATEI

Dar nu există niciun spital unde, printr-o operație sau cumva, să fie vindecată Sorina?

MAMA

Doctorul a spus că nu. Sau că ar fi o clinică în Franța.

PREOTUL

De clinica din Franța i-am spus eu.

(Scoate din buzunar o tăietură dintr-un ziar.)

Uitați, e o ştire publicată în ziarul de ieri. Am adus-o special. Zice că o clinică din Paris tocmai a rezolvat cu succes un alt caz... tot o fetiță! Sorina ar putea să se vindece şi ea la aceeaşi clinică, de ce nu?

MAMA

I-am spus şi Domnului Doctor. Eu nu am bani nici de medicamente, dar de bilete de avion şi de operație în Franța!

PREOTUL

Stați, că nu e chiar aşa. Ministerul Sănătății trebuie să dea nişte bani; numai să facă Domnul Doctor un referat convingător. Parohia – o să contribuie şi ea...

MATEI

Tatăl meu e directorul postului local de radio! O să-l rog să difuzeze un anunț! Să cerem ajutorul tuturor.

SORINA

Nu, nu vreau să cer de pomană!

PREOTUL

Draga mea, nu vorbi aşa! Doar trăim între oameni şi trebuie să ne ajutăm unii pe alții. Şi tu, când vei fi mare şi vei fi profesoară sau pianistă, ce vrei tu să te faci...

SORINA

Vreau să mă fac scriitoare!

PREOTUL

Bun! Când vei fi o scriitoare de succes, vei ajuta şi tu pe alții din puținul pe care îl vei câştiga tu!

SORINA

Vreau să scriu multe romane şi din ceea ce câştig să fac un sanatoriu pentru copiii care sunt în situația mea. Să nu mai trebuiască să meargă în Franța pentru operație... Am citit de curând o carte scrisă de un scriitor turc, Aziz Nesin. Cartea se intitulează „Copiii de azi sunt formidabili“ şi are o prefață despre autor. Aziz Nesin a fost copil orfan şi a donat toate câştigurile de pe cărțile lui unui orfelinat, pe care l-a înființat chiar

el... Aziz Nesin a murit acum câțiva ani, dar orfelinatul lui funcționează în continuare la Istanbul.

ÎNVĂȚĂTOAREA

Văd că nu-ți pierzi deloc timpul, te cultivi, Sorina, citeşti. Bravo, ai o atitudine demnă de toată admirația.

MAMA

Dacă nu mi-ar da ea curaj, eu aş înnebuni!

PREOTUL

Trebuie să ne punem cu toții speranța în Dumnezeu. Haideți să ne rugăm pentru vindecarea Sorinei. Să ne aşezăm în genunchi...

(Îngenunchează cu toții pe covor. Preotul rămâne în picioare. Preotul vorbeşte rar şi tare, iar ceilalți repetă cu glas scăzut. Cortina începe să cadă şi ultimele cuvinte se aud după ce s-a lăsat cortina complet.)

Repetați după mine:

Tatăl nostru, carele eşti în ceruri, sfinţească-se Numele Tău, vie Împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în cer, aşa şi pre Pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi şi ne iartă nouă greşalele noastre precum şi noi iertăm

greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pre noi în ispită şi ne izbăveşte de cel rău. Amin.

(Se lasă cortina.)

Tabloul II

În studioul radioului local. O masă mare, cu un microfon în centru, la care stă Crainicul. În fața mesei, Matei, Simona, alți colegi ai Sorinei, Învățătoarea, Doctorul, Preotul, câțiva oameni de afaceri.

CRAINICUL

Stimați ascultători, vă reamintesc că evenimentul cel mai important din oraşul nostru a fost strângerea de bani pentru deplasarea Sorinei la Paris. Sumele promise de Ministerul Sănătății sunt, din câte am fost informați, încă în aşteptarea a vreo zece semnături, aşa că ele nu vor veni decât probabil, când Sorina va fi gata de măritat, dacă îmi permiteți această nevinovată glumă! În schimb, oamenii cu suflet bun şi cu frică de Dumnezeu din localitatea noastră au contribuit cu ce au putut şi iată, chiar ieri Sorina, însoțită de mama ei, a ajuns la clinica salvatoare. Peste câteva minute, Sorina este programată să intre la operație. Trimisul nostru special, care a mers şi pe post de traducător, este acolo şi ne va ține la curent cu mersul lucrurilor. Până luăm legătura cu el, dau cuvântul Învățătoarei Sorinei.

ÎNVĂȚĂTOAREA
(Se apropie de microfon.)

Mă bucur că am prilejul ca, în numele Şcolii, al colegilor Sorinei şi al meu personal să mulțumesc tuturor celor ce au ajutat-o pe Sorina să încerce ultima şansă: operația în clinica pariziană. Să dea Domnul ca această operație să reuşească.

CRAINICUL

Mulțumim. Acum fiul Directorului postului nostru de radio, care este coleg de bancă cu Sorina, ar vrea să-i spună Sorinei câteva cuvinte de încurajare. Matei, vino te rog la microfon.

MATEI
(Se apropie de microfon.)

Sorina, ştiu că nu ne poți auzi în aceste momente, dar să ştii că noi toți vrem să ai mult curaj şi să te faci bine cât mai curând. Suntem cu inima alături de tine şi te aşteptăm victorioasă. Fii tare!

CRAINICUL

Din partea Asociației Oamenilor de Afaceri, a sosit în studio o delegație. Să le punem microfonul la dispoziție.

UN OM DE AFACERI
(Vine la microfon.)

În numele Asociației noastre, le mulțumesc tuturor patronilor care au înțeles că mai presus de orice preocupări este grija pentru sănătatea şi viața semenilor noştri. Sorina, suntem alături de tine!

CRAINICUL

Stimați ascultători, mi se transmite că la Paris a început deja operația. Vă rugăm să lăsați totul de o parte şi să vă alăturați nouă. Conduşi de Preotul nostru, ne vom ruga acum, pe toată durata operației, ca totul să decurgă bine şi să o revedem pe Sorina aşa cum trebuie: ca un copil sănătos, cum era înainte de necruțătoarea boală. De acum înainte, microfonul aparține Părintelui.

PREOTUL
(La microfon.)

Oameni buni, ştiți prin ce tragedie trec, de mai multe săptămâni, Sorina şi mama ei. Acum, când, cu ajutorul dumneavoastră, se află în singurul loc din lume unde i se poate face operația prin care are o şansă de a fi vindecată, să fim alături de ea şi să ne rugăm Celui de Sus pentru reuşita acestei operații.

Tatăl nostru, carele eşti în ceruri...

(Se lasă cortina.)

Tabloul III

Din nou acasă; Sorina este în convalescență. Se află în pat. Mama este lângă ea.

SORINA

Ai văzut, mama, că Dumnezeu nu ne-a lăsat la greu?

MAMA

Şi oamenii din oraşul nostru: au fost atât de săritori, Sorina. Sunt foarte impresionată.

(Sună la uşă. Mama merge să deschidă. Intră colegii Sorinei şi Învățătoarea, apoi Preotul şi Doctorul.)

TOȚI MUSAFIRII
(Nu chiar în cor.)

Bună ziua, Sorina!

SORINA

Bună ziua!

DOCTORUL

Bine-ai venit de la Paris, Sorina. Să-i mulțumim Părintelui că a venit cu ideea aceasta! Eu nu ştiam de această clinică.

PREOTUL

Mie nu aveți de ce să-mi mulțumiți. Să-i mulțumim lui Dumnezeu! Şi s-o felicităm pe Sorina şi pe mama ei pentru puterea credinței lor. Prin puterea credinței lor şi prin credința şi bunătatea celor din jur, Sorina e din nou vindecată.

SORINA

Acum e ora să fac exercițiile zilnice de mers. Cine mă ajută să mă ridic?

MATEI

Eu! Noi toți! Hai, s-a terminat cu poziția orizontală!

SORINA

Vă mulțumesc mult. Mulțumesc tuturor!

(Ajutată de colegi, se ridică din pat şi face câțiva paşi spre spectatori.)

Acum am înțeles cu adevărat ce înseamnă cuvintele spuse de Iisus: Credința mută munții din loc!

Cortina.

CÂNTECELE CARE ÎNSOȚESC UNELE POEZII

Cântecele aferente lucrării se descarcă de aici:
http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/

Compozitoarea Mihaela Stanciu a pus pe muzică următoarele poezii din cuprinsul lucrării:

1. **Învățătoarea mea** ***Cântec*** ***Karaoke***

Textul se află la pagina 11.

Cântec compus de Mihaela Stanciu

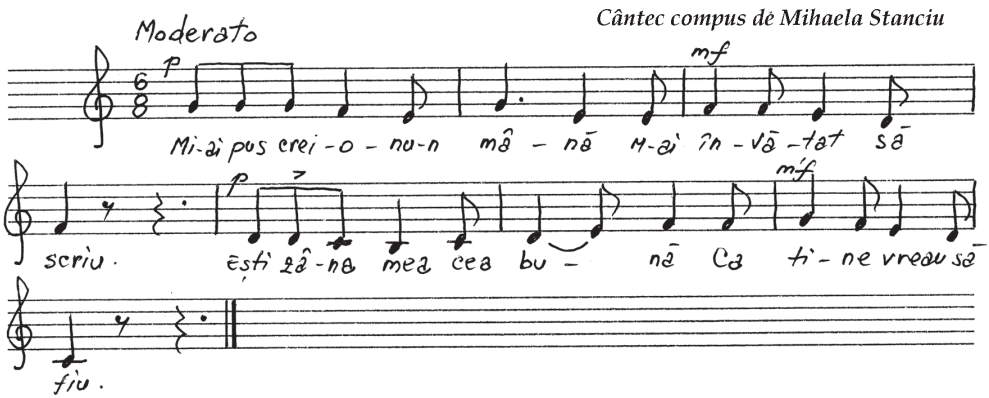

2. **Bursucii şi Grivei**

Cântec **Karaoke**

Textul se află la pagina 19.

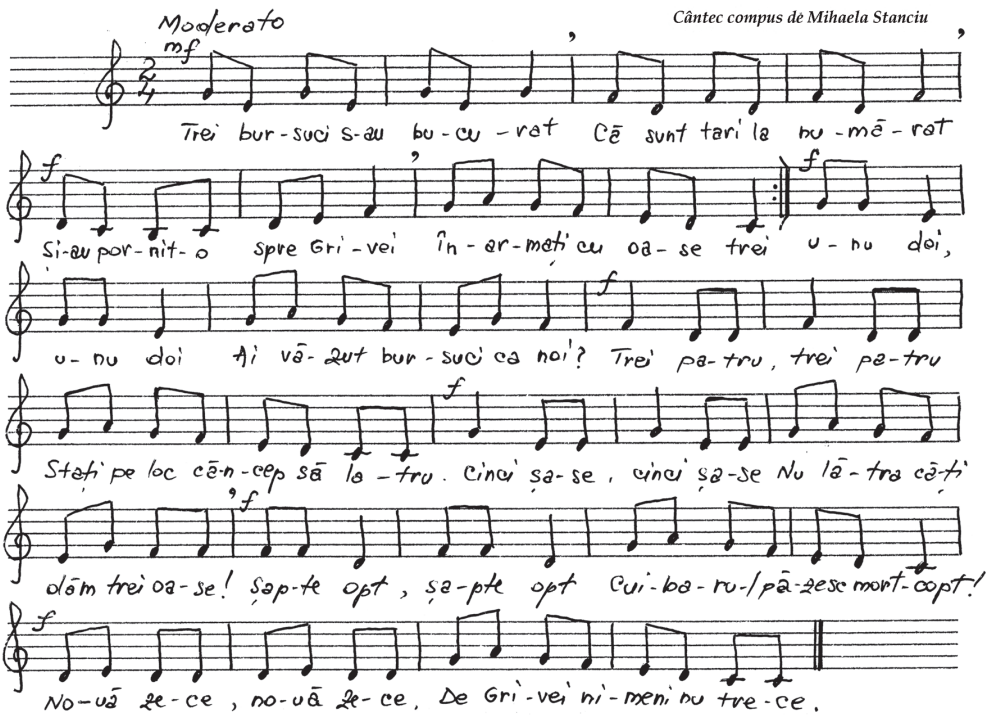

3. De ce se-nvârte Terra?

Cântec **Karaoke**

Textul se află la pagina 22.

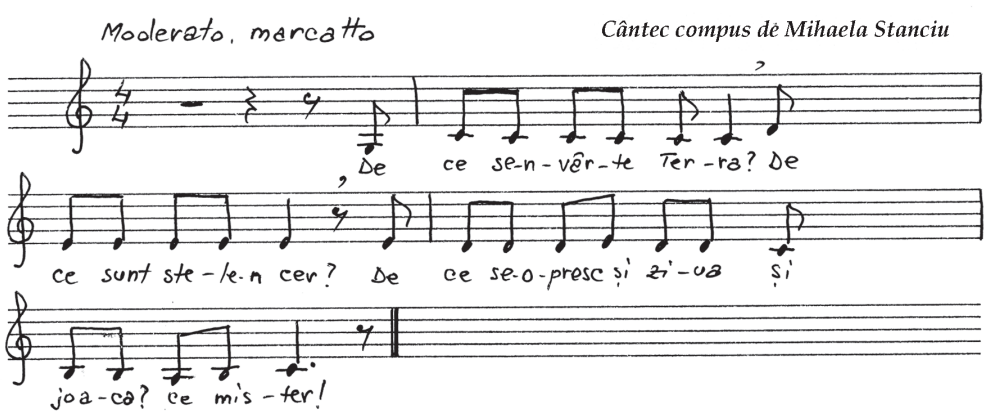

4. Joaca

Cântec **Karaoke**

Textul se află la pagina 58.

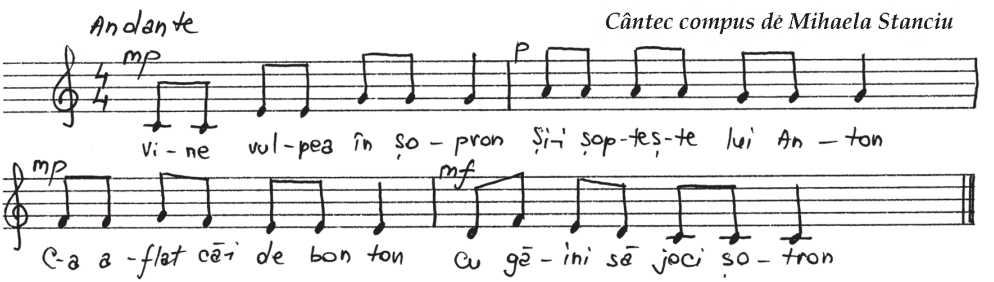

5. **Am găsit o gărgăriță**

Cântec **Karaoke**

Textul se află la pagina 64.

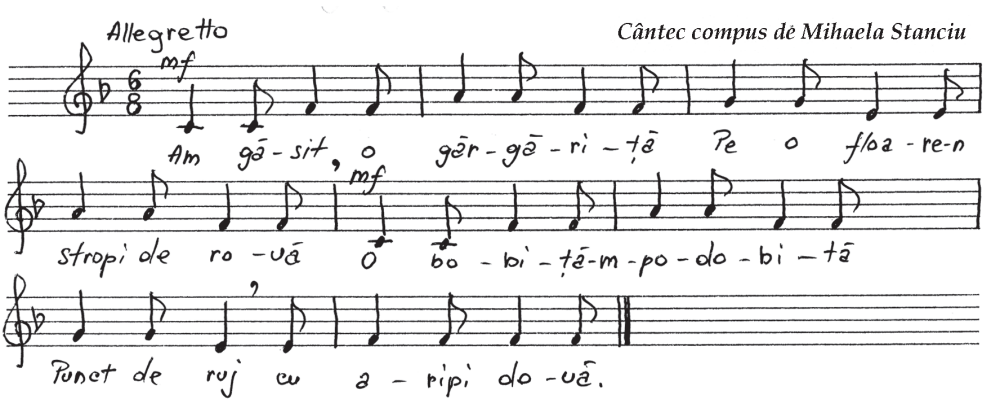

6. **Comparația**

Cântec **Karaoke**

Textul se află la pagina 66.

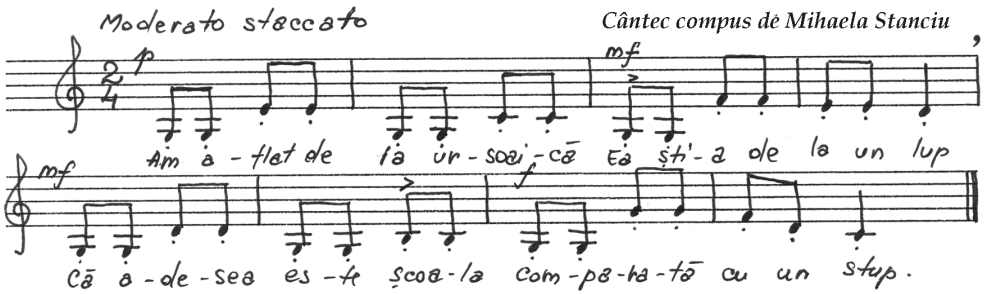

7. **Clopoțelul vacanței**

Cântec **Karaoke**

Textul se află la pagina 124.

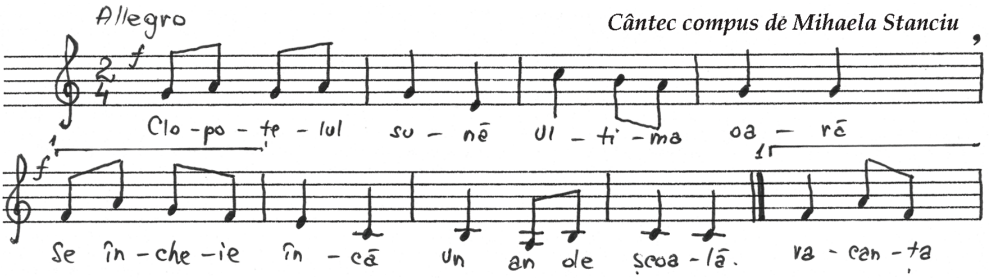

8. **Iluzia**

Cântec **Karaoke**

Textul se află la pagina 126.

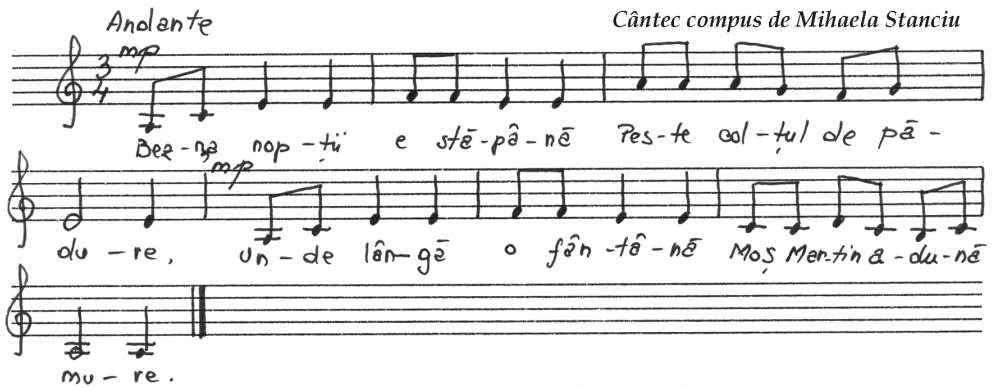

9. **Cea mai dulce limbă**

Cântec **Karaoke**

Textul se află la pagina 188.

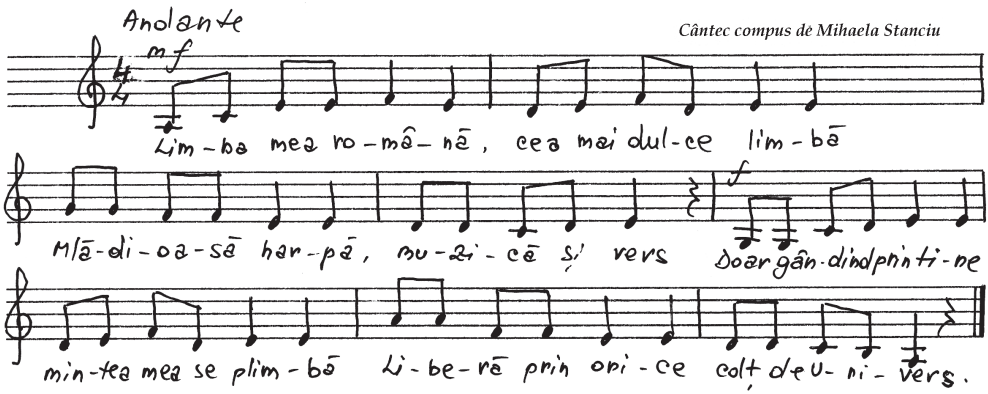

10. **Nu uit**

Cântec **Karaoke**

Textul se află la pagina 191.

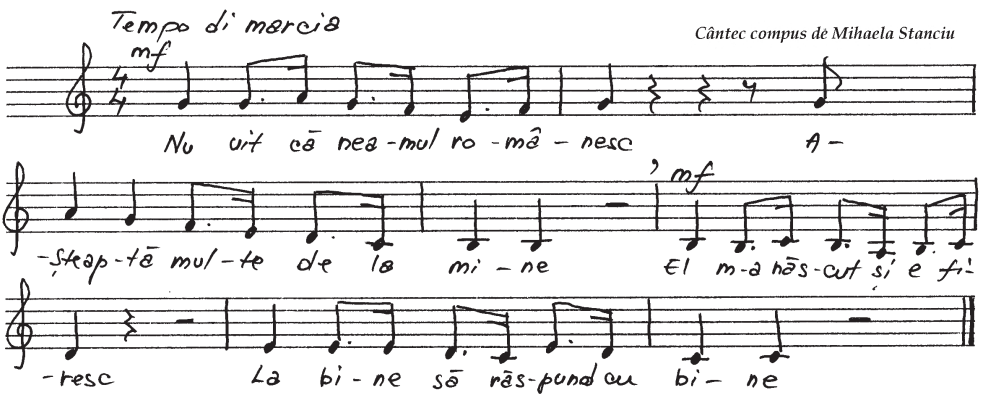

11. Țara-ncepe chiar cu mine

Cântec **Karaoke**

Textul se află la pagina 193.

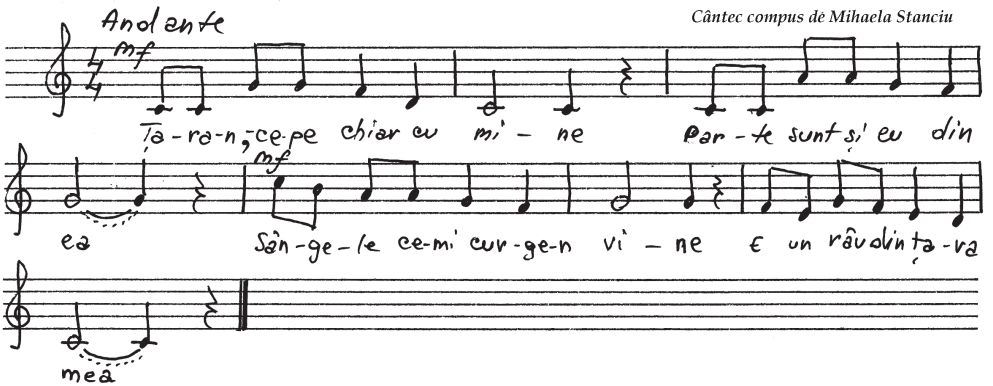

12. Sfântă Marie, plină de har

Cântec **Karaoke**

Textul se află la pagina 234.

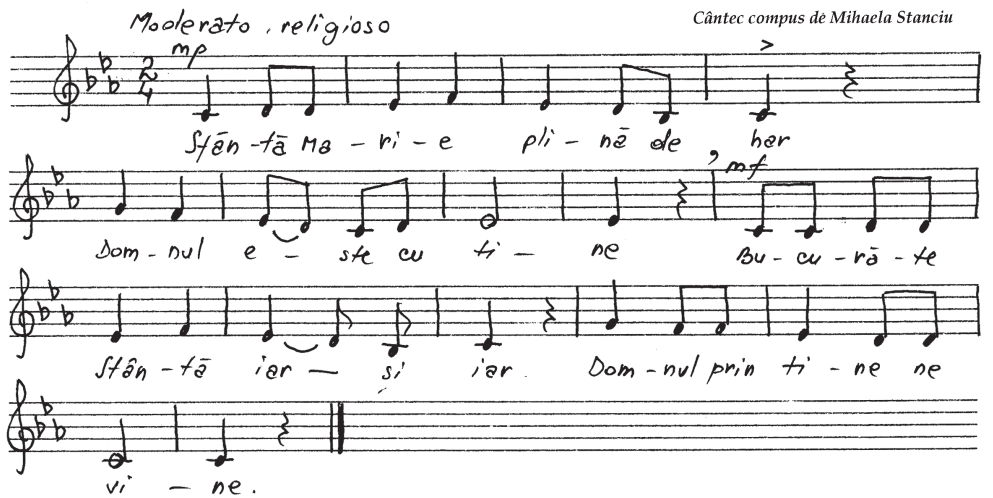

13. **Betleem, o, Betleeem**

Cântec **Karaoke**

Textul se află la pagina 236.

Cântec compus de Mihaela Stanciu

Andante

mf

Be - tle - em, o Be - tle - em vi - ne cli - pa ma - re,

mf

Cei ce plâng și cei ce gem A - flă a - li - na - re.

14. **Moș Crăciun, visez la tine**

Cântec **Karaoke**

Textul se află la pagina 239.

Cântec compus de Mihaela Stanciu

Andante

mf

Moș Cră - ciun vi - sez la ti - ne

mf

De un an în - treg te-aș - tept Știi? Am

în - vă - țat mai bi - ne Sunt cu - min - te

Ref

și deș - tept Moș Cră - ciun, Moș Cră - ciun,

f

De un an în - treg te-aș - tept! Moș Cră - ciun,

Moș Cră - ciun, Sunt cu - min - te și deș - tept!

15. Zurgălăi

Cântec **Karaoke**

Textul se află la pagina 241.

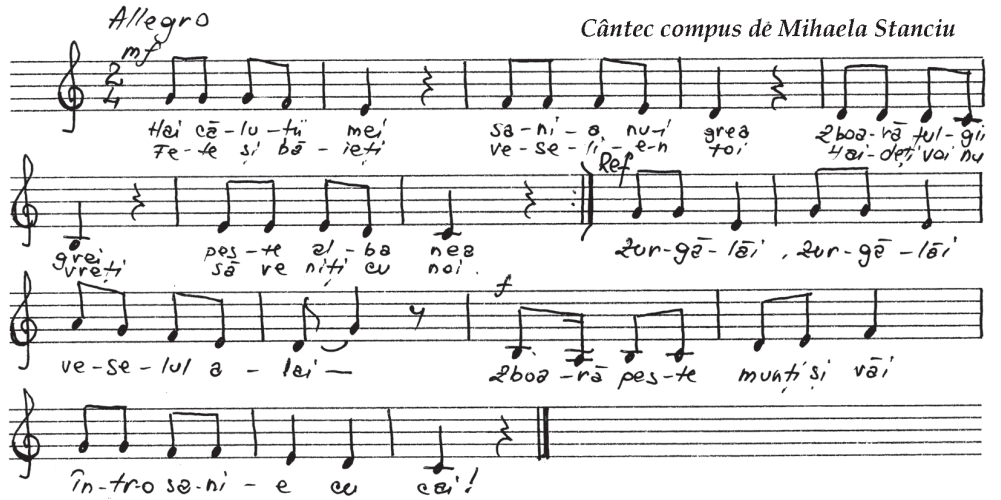

16. Sorcova

Cântec **Karaoke**

Textul se află la pagina 244.

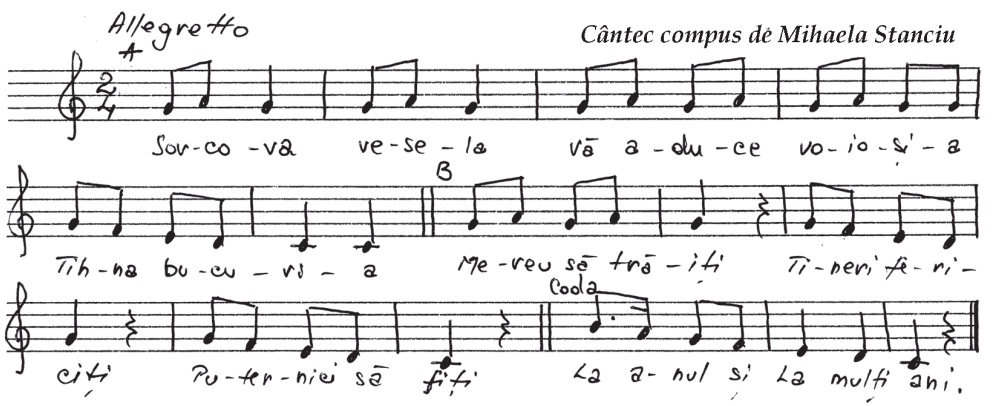

17. **Mama**

Cântec **Karaoke**

Textul se află la pagina 323.

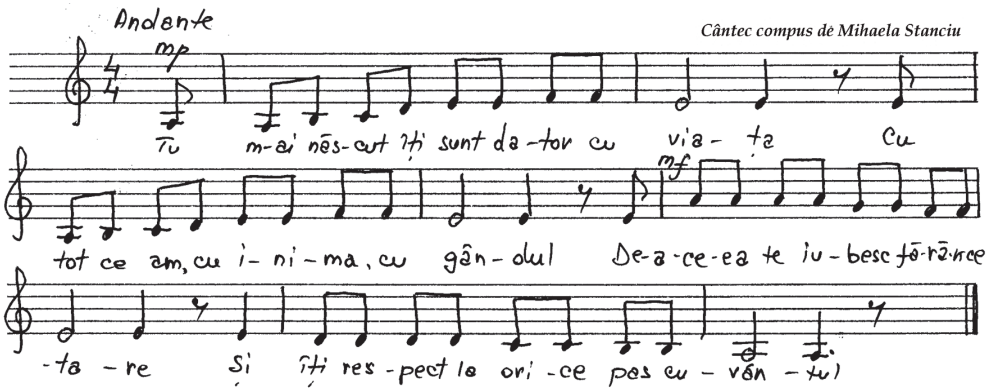

18. **Sora mea mai mare**

Cântec **Karaoke**

Textul se află la pagina 333.

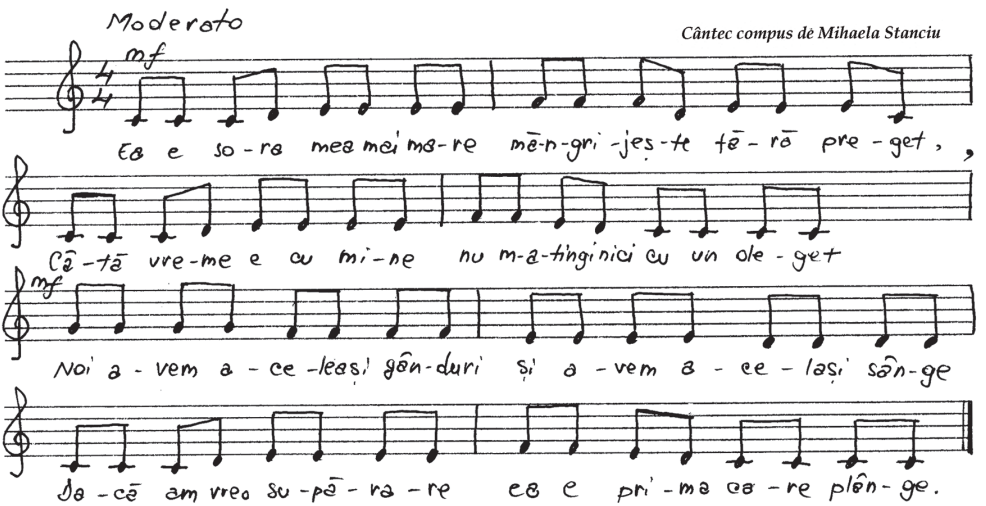

19. **Dumnezeu este iubire**

Cântec **Karaoke**

Textul se află la pagina 377.

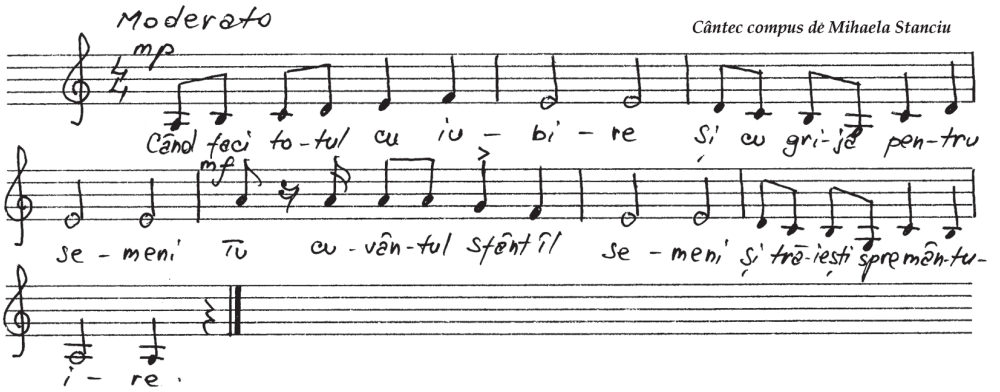

20. **Ah, ce singur ai fost, Doamne**

Cântec **Karaoke**

Textul se află la pagina 378.

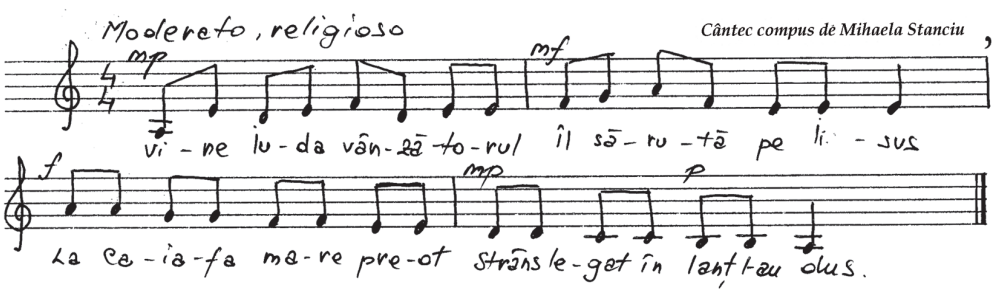

21. La cer se-nalță Domnul

Cântec **Karaoke**

Textul se află la pagina 387.

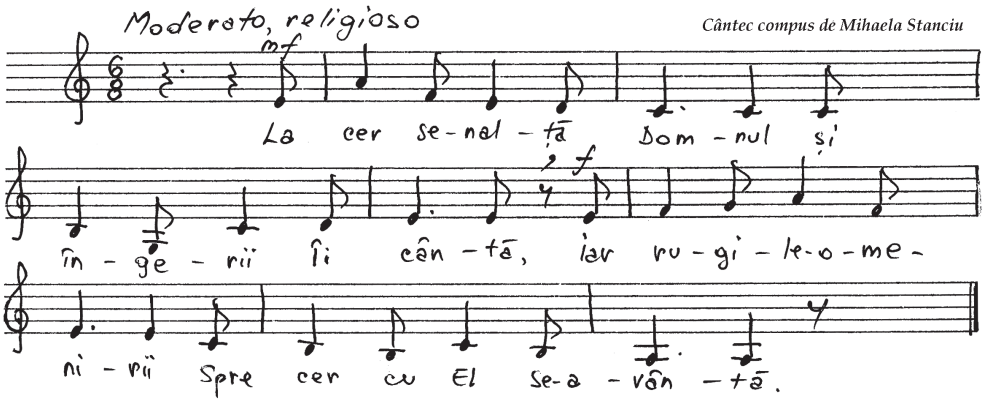

KARAOKE

Cântecele aferente lucrării se descarcă de aici:
http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/
CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/

Acompaniament muzical

La *adresa de Internet a Editurii Coresi* se găsesc negativele cântecelor de pe CD, atât în format MIDI, cât şi în format MP3, care se pot descărca gratuit.

Cântecele aferente lucrării se descarcă de aici:
http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/
CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/

CUPRINS

PREFAȚĂ 5

Câteva recomandări 6

SERBAREA ABECEDARULUI 9

Poezii

Învățătoarea mea 11
Ştiu de-acuma să citesc 12
A e sunet de-nceput 13
Curcubeul 14
Lunile anului 16
Zilele săptămânii 17
Oaia doar o vorbă ştie 18
Bursucii şi Grivei 19
Buzunarele 21
De ce se-nvârte Terra? 22

Scenete

Alfabetul animat 23
Carnavalul cifrelor 40

SERBAREA DE ZIUA COPILULUI 55

Poezii

Sărbătoarea Copiilor 57
Joaca 58
Jucării 59

Gloria şi oglinda 60
Când voi fi mare 62
Vasilică şi veverița 63
Am găsit o gărgăriță 64
Am aflat cuvântul magic 65
Comparația 66
Oile 67

Scenete
Cei trei purceluşi 69
Ghici cine vine la tine 91

SERBAREA DE SFÂRŞIT DE AN ŞCOLAR 119

Poezii
Cartea 121
Bine-ai venit, vacanța mare! 122
Cuvinte de recunoştință 123
Clopoțelul vacanței 124
Lecturi suplimentare 125
Iluzia 126
Tot ce e mai scump pe lume 128
Ion cel prevăzător 130
Mare de vară, imensă mare 132
Şi chiar prin sat trecea un râu vijelios 133

Scenete
Femeia cea lacomă 135
Arhimede şi coroana regală 163

SERBAREA DE ZIUA NAȚIONALĂ 185

Poezii
Corul nostru 187
Cea mai dulce limbă 188

Ajută-l, Doamne, pe român 189
Decembrie 1989 190
Nu uit 191
Noi vrem să ne unim cu Țara! 192
Țara-ncepe chiar cu mine 193
Noi suntem bogăția țării 194
Voievozii 195
Nicolae Bălcescu 196

Scenete

Ne pregătim de Marea Sărbătoare 197
O petrecere în familie 207

SERBAREA DE CRĂCIUN 231

Poezii

O, ce veste minunată! 233
Sfântă Marie, plină de har 234
S-a născut Copilul Sfânt 235
Betleem, o, Betleem 236
Noapte de har 237
O, brad iubit 238
Moş Crăciun, visez la tine 239
Zurgălăi 241
Pluguşorul 243
Sorcova 244

Scenete

Moş Crăciun pleacă la drum 245
Eu ştiu că tu eşti Moş Crăciun 256
Cei trei Magi şi Irod 295

SERBAREA DE ZIUA FEMEII 321

Poezii

Mama 323
Ce bucurie! 324
Cea mai dulce de pe lume 325
Mama mea 326
Învăţătoarei mele, de 8 Martie 327
Spor şi fericire 328
Fiecare profesoară 329
Bunicuţa mea cea dulce 330
Sora mea mai mare 333
Mătuşa mea 335

Scenete

Cel mai frumos cadou de Ziua Femeii . 336
Andreea ştie ce vrea 353

SERBAREA DE PAŞTI 373

Poezii

Dumnezeu a venit la ai Lui 375
Iisus, Tu, lumina lumii 376
Dumnezeu este Iubire 377
Ah, ce singur ai fost, Doamne 378
Pilat din Pont şi Împăratul Lumii 380
Plânge Maica lângă cruce 382
Hristos a înviat din morţi 384
Toma Necredinciosul 385
Sfintei Cruci ne închinăm 386
La cer se-nalţă Domnul 387

Scenete

Împăratul cel surd şi Privighetoarea 388
Credinţa mută munţii din loc 408

CÂNTECELE CARE ÎNSOȚESC UNELE POEZII 425

1. Învățătoarea mea 427
2. Bursucii şi Grivei 428
3. De ce se-nvârte Terra? 429
4. Joaca 429
5. Am găsit o gărgăriță 430
6. Comparația 430
7. Clopoțelul vacanței 431
8. Iluzia 431
9. Cea mai dulce limbă 432
10. Nu uit 432
11. Țara-ncepe chiar cu mine 433
12. Sfântă Marie, plină de har 433
13. Betleem, o, Betleeem 434
14. Moş Crăciun, visez la tine 434
15. Zurgălăi 435
16. Sorcova 435
17. Mama 436
18. Sora mea mai mare 436
19. Dumnezeu este iubire 437
20. Ah, ce singur ai fost, Doamne 437
21. La cer se-nalță Domnul 438

KARAOKE 439

Acompaniament muzical 441

LINK-URI

5 Prefață
9 SERBAREA ABECEDARULUI
11 Învățătoarea mea
12 Ştiu de-acuma să citesc
13 A e sunet de-nceput
14 Curcubeul
16 Lunile anului
17 Zilele săptămânii
18 Oaia doar o vorbă ştie
19 Bursucii şi Grivei
21 Buzunarele
22 De ce se-nvârte Terra?
23 Alfabetul animat
40 Carnavalul cifrelor
55 SERBAREA DE ZIUA COPILULUI
57 Sărbătoarea Copiilor
58 Joaca
59 Jucării
60 Gloria şi oglinda
62 Când voi fi mare
63 Vasilică şi veverița
64 Am găsit o gărgăriță
65 Am aflat cuvântul magic
66 Comparația
67 Oile
69 Cei trei purceluşi

91 Ghici cine vine la tine
119 SERBAREA DE SFÂRŞIT DE AN ŞCOLAR
121 Cartea
122 Bine-ai venit, vacanța mare!
123 Cuvinte de recunoştință
124 Clopoțelul vacanței
125 Lecturi suplimentare
126 Iluzia
128 Tot ce e mai scump pe lume
130 Ion cel prevăzător
132 Mare de vară, imensă mare
133 Şi chiar prin sat treceaun râu vijelios
135 Femeia cea lacomă
163 Arhimede şi coroana regală
185 SERBAREA DE ZIUA NAȚIONALĂ
187 Corul nostru
188 Cea mai dulce limbă
189 Ajută-l, Doamne, pe român
190 Decembrie 1989
191 Nu uit
192 Noi vrem să ne unim cu Țara!
193 Țara-ncepe chiar cu mine
194 Noi suntem bogăția țării
195 Voievozii
196 Nicolae Bălcescu
197 Ne pregătim de Marea Sărbătoare
207 O petrecere în familie
231 SERBAREA DE CRĂCIUN
233 O, ce veste minunată!
234 Sfântă Marie, plină de har
235 S-a născut Copilul Sfânt
236 Betleem, o, Betleem

237 Noapte de har
238 O, brad iubit
239 Moş Crăciun, visez la tine
241 Zurgălăi
243 Pluguşorul
244 Sorcova
245 Moş Crăciun pleacă la drum
256 Eu ştiu că tu eşti Moş Crăciun
295 Cei trei Magi şi Irod
321 SERBAREA DE ZIUA FEMEII
323 Mama
324 Ce bucurie!
325 Cea mai dulce de pe lume
326 Mama mea
327 Învăţătoarei mele, de 8 Martie
328 Spor şi fericire
329 Fiecare profesoară
330 Bunicuţa mea cea dulce
333 Sora mea mai mare
335 Mătuşa mea
336 Cel mai frumos cadoude Ziua Femeii
353 Andreea ştie ce vrea
373 SERBAREA DE PAŞTI
375 Dumnezeu a venit la ai Lui
376 Iisus, Tu, lumina lumii
377 Dumnezeu este Iubire
378 Ah, ce singur ai fost, Doamne
380 Pilat din Pont şi Împăratul Lumii
382 Plânge Maica lângă cruce
384 Hristos a înviat din morţi
385 Toma Necredinciosul
386 Sfintei Cruci ne închinăm

387 La cer se-nalță Domnul
388 Împăratul cel surdşi Privighetoarea
408 Credința mută munții din loc
425 CÂNTECELE CARE ÎNSOȚESC UNELE POEZII
439 KARAOKE
441 Acompaniament muzical
443 CUPRINS
449 LINK-URI

vpoenaru@aol.com

Vasile Poenaru

este poet, scriitor pentru copii şi lexicograf (realizator de dicţionare).

Dintre cărţile sale, amintim:

Jungla marină,
Ninsori în Bărăgan,
Aventurile lui Luca,
Povestea Calculatorului Îndrăgostit,
Zâna din salcia plângătoare,
Povestea Planetei Gânditoare,
Pisica din vis,
Calculatorul, prietenul nostru,
Dicţionar român-englez,
englez-român.

Cartea Serbărilor Şcolare a fost distinsă cu Premiul Asociaţiei Bucureşti a Uniunii Scriitorilor din România.

Cântecele aferente lucrării se descarcă de aici:
http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/

ISBN 978-973-137-127-6

www.coresi.net